Đặc San Vô Vi

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI THẾ GIỚI

SỐ 10 THÁNG 12 NĂM 2021

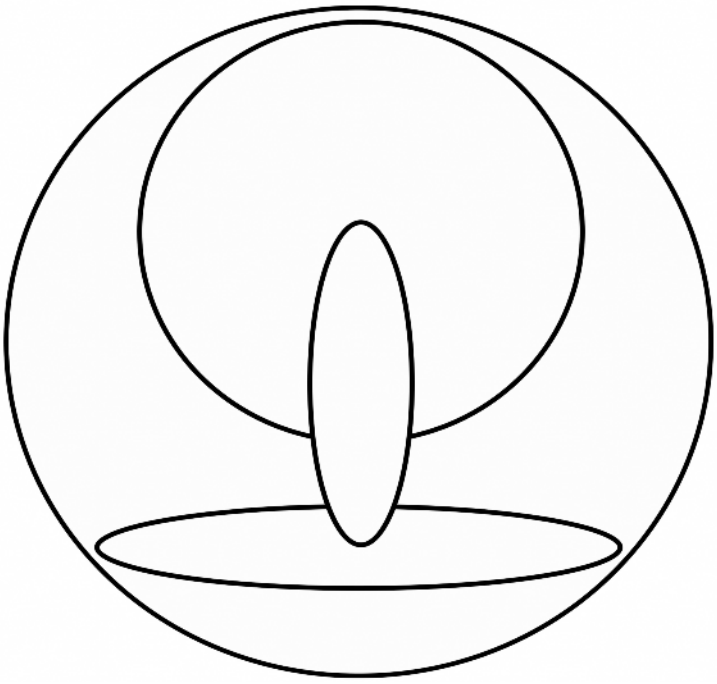

CHÀO MỪNG ĐỨC THẦY GIÁNG SINH ĐỘ ĐỜI

13 THÁNG 11 NĂM 1923 ÂL - 20 THÁNG 12 NĂM 1923 DL

DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2021

Đặc San Vô Vi

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP
TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU

Chủ Biên: Vô Vi

Thực Hiện: Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

Bài Vở Và Hình Ảnh: Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần cống hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.

2. Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.

3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.

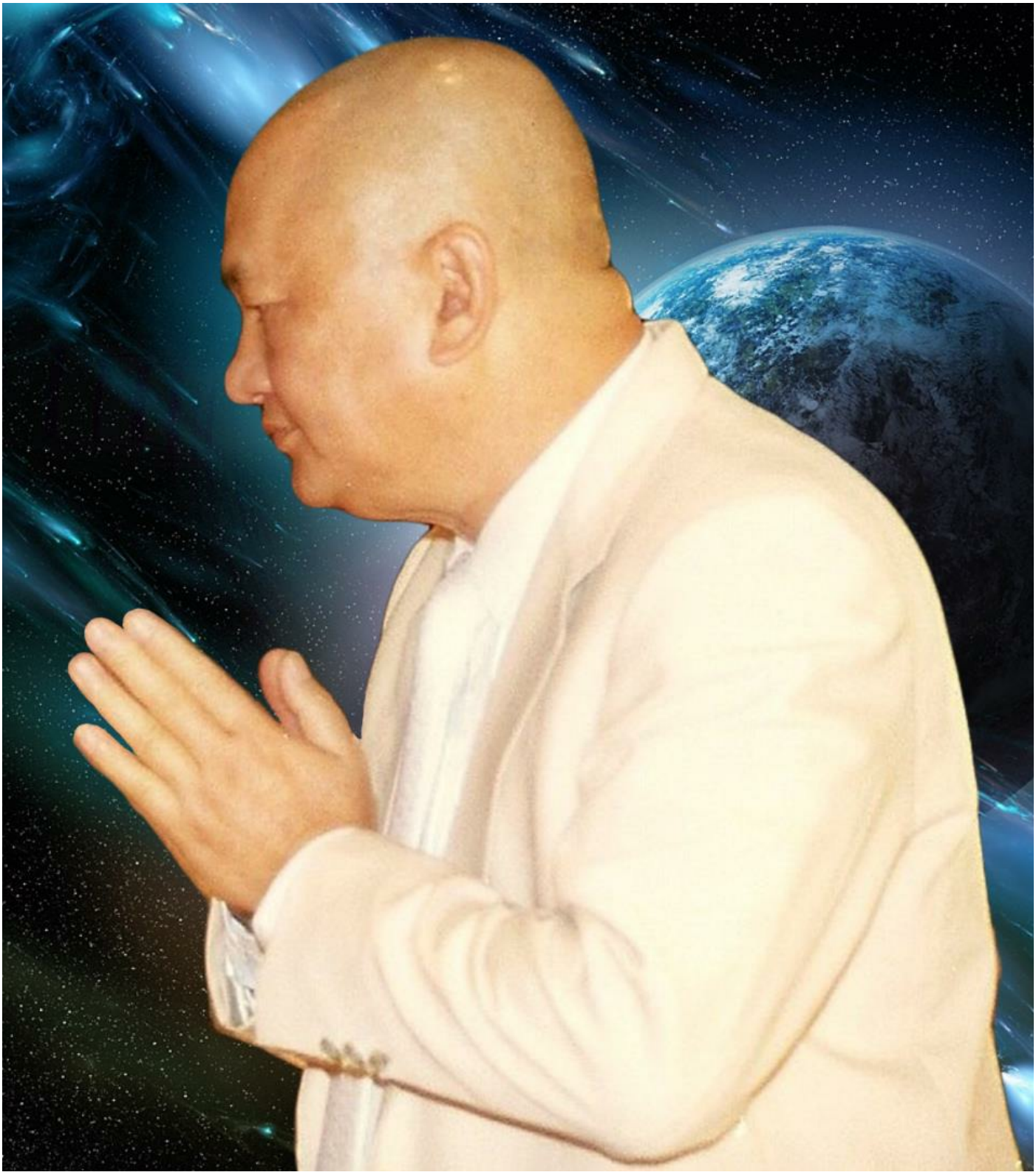
4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.

5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.

6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.

7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh

Kính Bái,
Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

1923 - 2009

Lá Thư Đặc San Vô Vi

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Lời đầu tiên, ***Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi (BBTĐSVV)*** xin gởi lời chúc bình an và hạnh phúc đến toàn thể bạn đạo Vô Vi trên thế giới và đến với tất cả những đứa con thương yêu của Thượng Đế đã may mắn vượt qua một cơ sàng sảy đầy thử thách của đói khổ và những biến chứng hiểm nghèo của dịch bệnh.

Tuy rằng cuộc sống hiện tại không cho phép bạn đạo có được cơ duyên cùng nhau hội tụ, nhưng về tâm linh thì chúng ta cũng vẫn liên tục liên hệ qua việc hành hành thiền, tu tập công phu hằng đêm. Ngoài việc Vô Vi thì về phần hữu vi, Đặc San Vô Vi cũng là phương tiện và công cụ, như hồi chuông giúp bạn đạo tỉnh thức qua những bài viết tu học, kinh nghiệm thực thụ của bản thân trong thời điểm khốn khổ, thiếu kém cách ly hiện nay.

Cùng với niềm tin và tất cả những lý do kể trên, ***BBTĐSVV*** đã quyết định ấn tống Đặc San Vô Vi với chủ đề chào mừng ***Giáng Sinh Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên (Ngày 13 tháng 11, năm 1923 ÂL)*** cũng như đón chào ***Noel*** và ***Năm Mới 2022*** như là món quà tâm linh, nhắc nhở bạn đạo sự hằng hữu của Thầy luôn luôn hiện diện bên anh em chúng ta.

Cũng với kỳ vọng cùng nhau tiến xa chơn tình của Đức Thầy; huynh đệ tỷ muội chúng ta hãy đồng tâm khấn nguyện cho tất cả chúng sanh có thể vượt qua được kỳ thử thách cuối cùng này, và cùng nhau hoan hỷ bước vào một Kỷ Nguyên mới. Kỷ Nguyên của tâm linh; Kỷ Nguyên của Di Lạc; Kỷ Nguyên chỉ có tha thứ, thương yêu, tình thương và đạo đức.

Trước khi hết lời, ***BBTĐSVV*** xin gởi lời chân thành nhất đến với tất cả Bạn Đạo Vô Vi đã phát tâm hỗ trợ tài chính, bài vở, hình ảnh, tiếp tay duy trì và phát hành ***Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu***. Những đóng góp của quý bạn chính là thể hiện tinh thần vay pháp trả pháp, góp phần lưu giữ và quảng bá những gia sản tâm linh quý báu mà Đức Thầy đã để lại cho anh em chúng ta**.**

Cuối cùng, chúng con, xin cảm ơn Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy đã minh chứng và soi sáng cho tất cả mọi phát tâm duy trì, phát triển cũng như quảng bá Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Chúc Mừng Giáng Sinh Độ Đời Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên.
Chúc Mừng Noel và Năm Mới 2022.

Kính chúc bạn đạo gặt hái được nhiều kết quả tu tập để chuẩn bị bước vào ***"Kỷ Nguyên Di Lạc".***

Kính Thư,

Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu
1883 - 1967

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
Du Hành Đạo Pháp

Đại La xoay chuyển khắp năm châu

Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu

Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp

Quý tưởng Trời cao tâm hành triển

Học hỏi vô cùng tâm tự tiến

Phục vụ thành tâm, tâm tự giác

Quyết định tự tu chẳng đổi dời

Quy y Phật Pháp thành tâm tiến

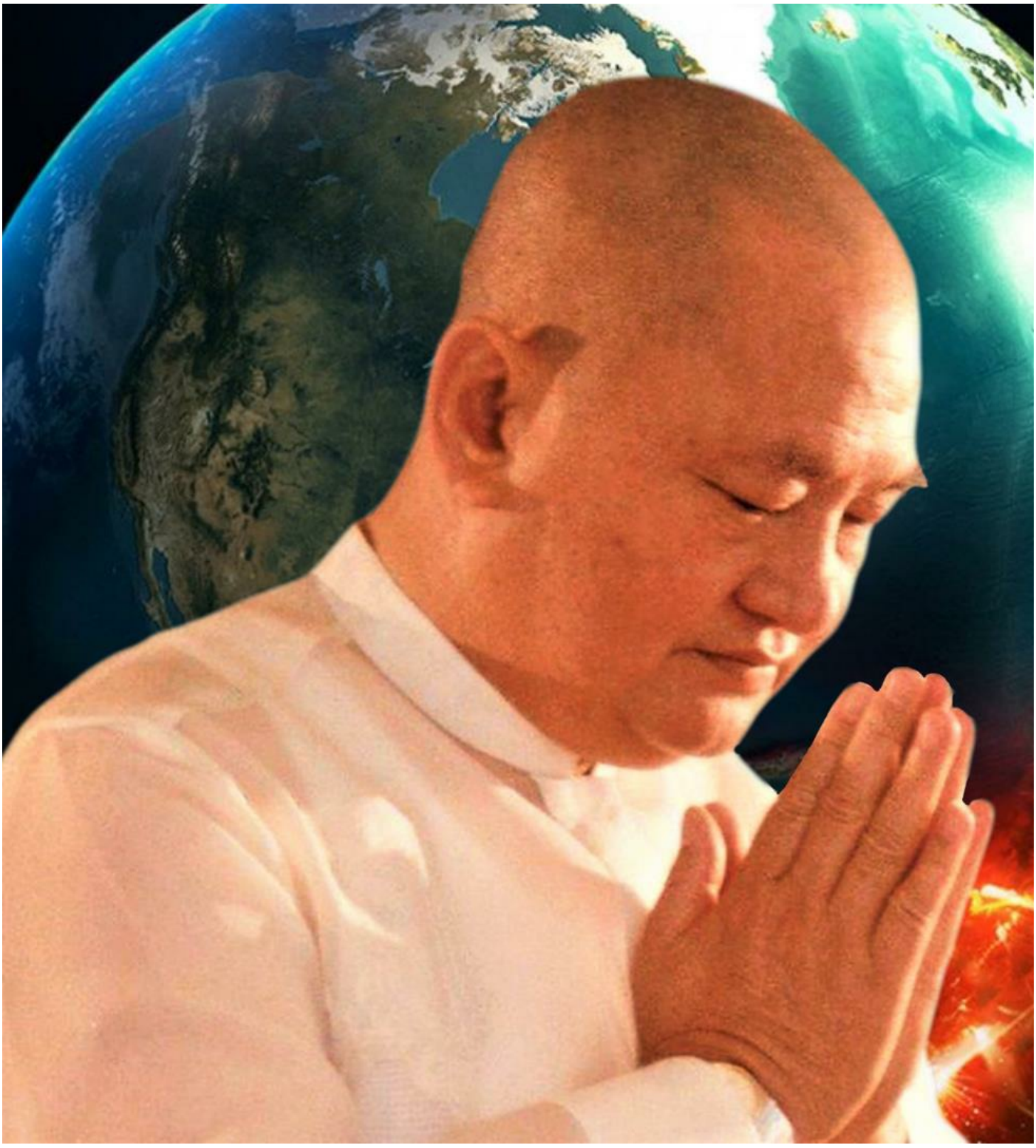
Hướng về Trời Phật óc sáng choang

Dẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền

Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên.

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

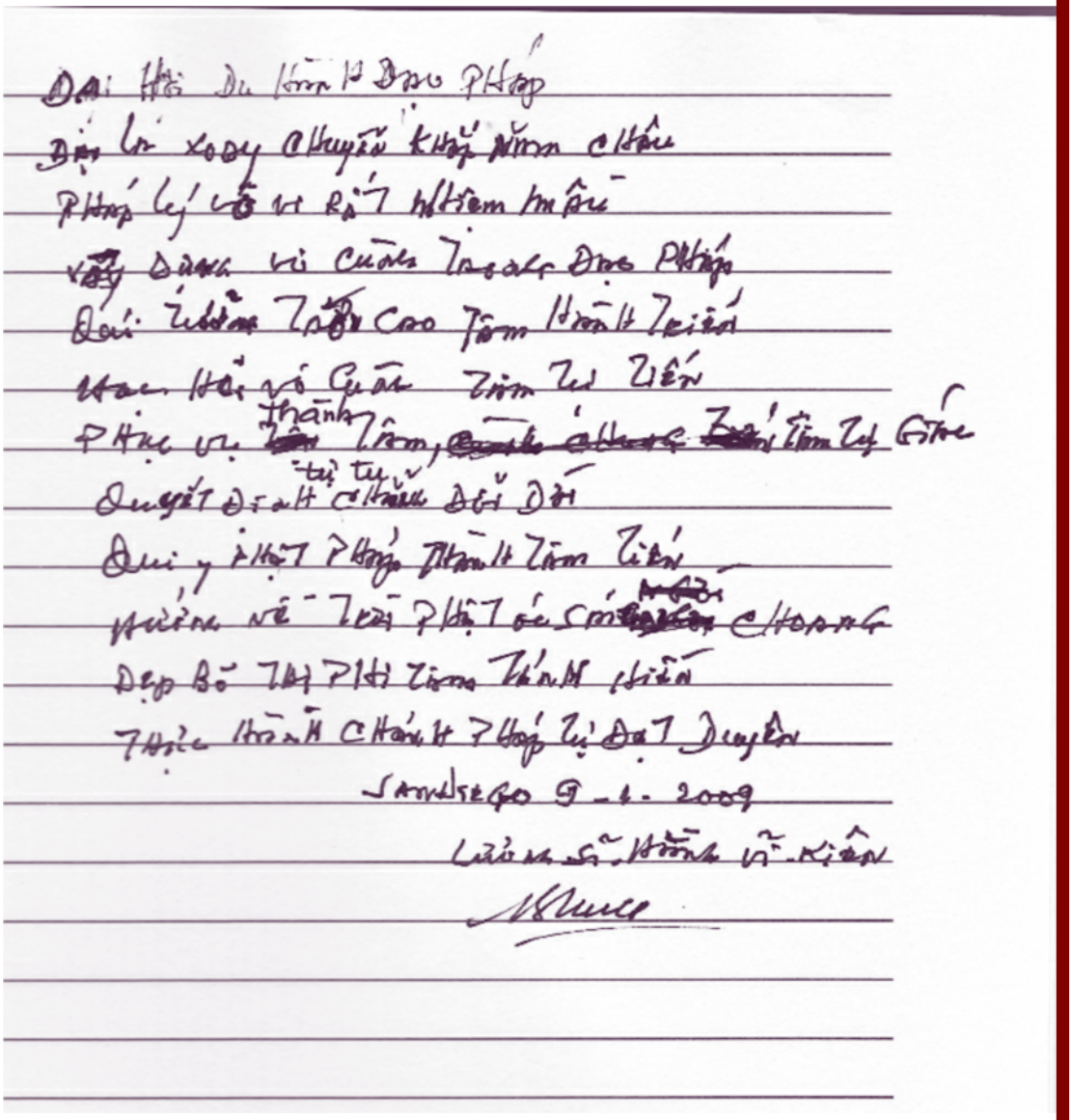
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923 - 2009

Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp

Bản Chép Tay Của Đức Thầy

Đặc San

Mỗi năm đóng góp tiền xu

Đặc san soạn thảo trình bày chung vui

Chúc cho bạn tiến chẳng lùi

Thành tâm tu luyện an vui phần Hồn

Một năm mới có một lần

Tóm thâu tài liệu góp phần dựng xây

Hình ảnh vui đẹp của Thầy

Hòa cùng các giới vui vầy cảm giao

Góp bài xây dựng đổi trao

Cùng chung đóng góp ước ao thỏa tình

Thầy cùng xây dựng hành trình

Thiền ca khai triển tâm linh thực hành

Người người hoan lạc hướng thanh

Thực hành chánh pháp đành rành hơn xưa

Năm đi năm đến rất nhanh

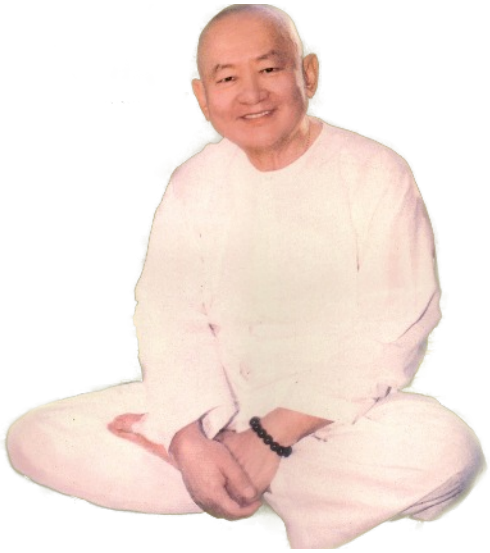
Thiền ca phục vụ các ngành giải thông

Cảm ơn Trời Phật hóa công

Toàn năng ban chiếu một lòng tự tu.

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Nguyên Lý Tận Độ

Thảm Kịch Miền Nam

Thiền Sư Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Cuộc sống an vui lúa vàng khắp xứ, bỗng nhiên một cơn gió lốc quét sạch mọi mầm mống đang vươn lên trở thành thiếu thốn trên mọi mặt. Chiến tranh bùng nổ khắp nơi nơi. Sanh tử luân hồi dãy đầy tàn tật cộng với vết thương lòng. Gia đình li tán kẻ ở người đi. Tình thâm huynh đệ tỉ muội bắt đầu nghi kị lẫn nhau, dập mất thiên tính. Giành từ món vật cho đến miếng ăn hằng ngày, tạo thành khổ cảnh cho nhau. Cán cân xã hội mất quân bình. Từ bậc lãnh đạo cho đến người dân hiền hòa đều phải tháo chạy xa nhau.

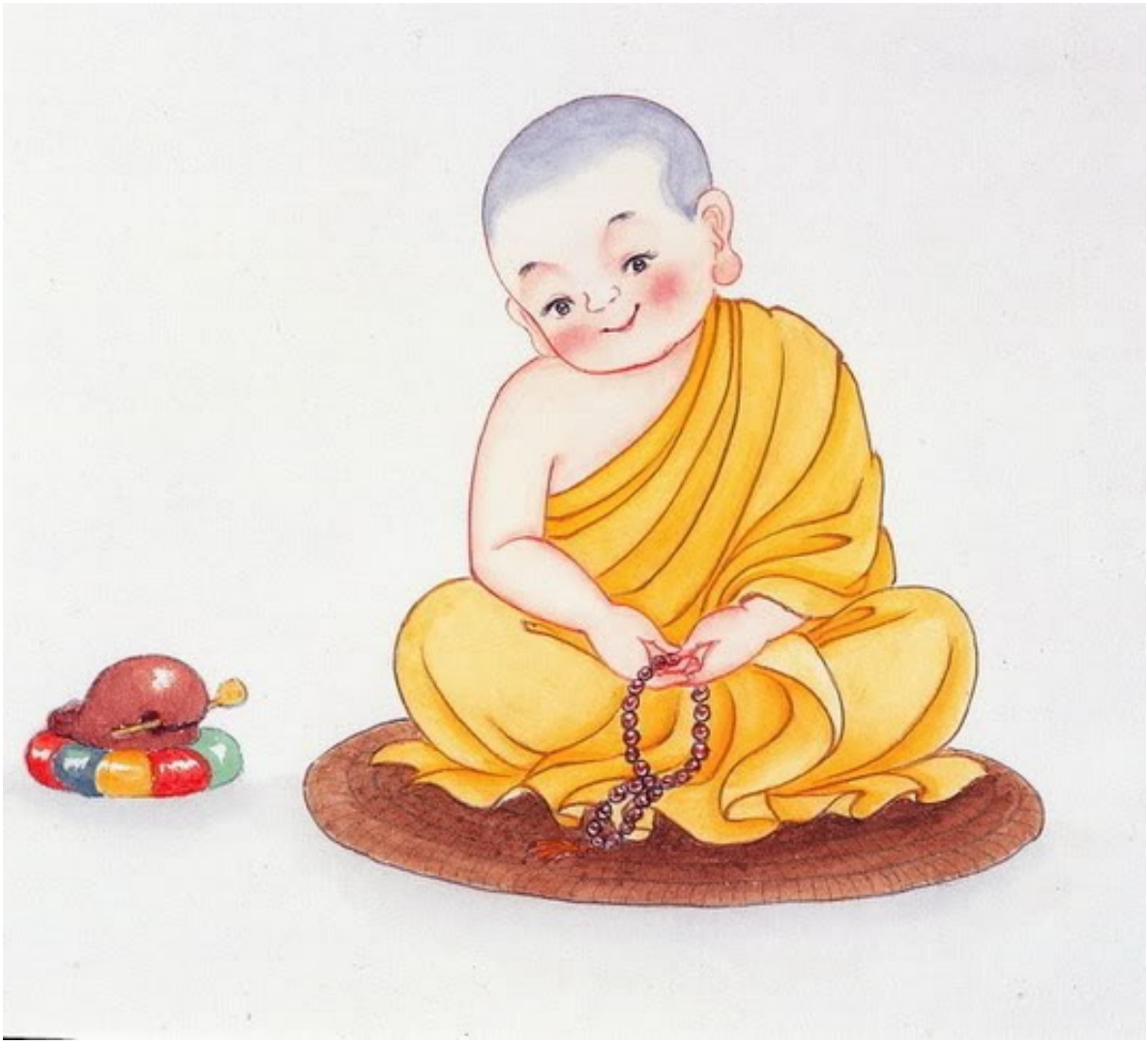
Mùi vị quê hương dần dần tan biến. Mọi người phải nhận lãnh một bài học không cần thiết. Mưu mô giết hại lẫn nhau bằng một ý thức nông cạn vì búa rìu chặt hại. Thần kinh bất ổn, cảnh an vi thuần túy tan biến dần, chỉ biết than Trời trách Đất! Chẳng biết sẽ nhờ cậy nơi ai! Bần cùng hóa toàn dân. Sống như tu, khổ như tù, tới già mới biết mình ngu. Người chỉ nhận những lời hoa mị hằng ngày qua phương tiện đã chiếm đoạt được trong khuôn khổ càng ngày càng giới hạn.

Than ôi! Cuộc biến thiên lại dập dồn sau cuộc chiến tranh tàn khốc một cách vô lý vô nhân. Nhưng những phần hồn đau thương vẫn còn sống mãi, chịu cảnh luân hồi, rồi trở lại chiến trường để tiếp tục xây dựng một cuộc sống mới trong nguồn sống tham dâm tự hại. Xã hội không còn thực hiện nghiêm luật đạo đức như xưa. Bóc lột trên nguyên lý bóc lột, sanh ra hối lộ toàn diện. Dân nghèo mạt không được cứu giúp, hạ tầng cơ sở không yên. Âm binh xâm nhập, tiên tri loạn thuyết để phục vụ cho số người tham dâm mất đi thiên tính căn bản, nói được nhưng không bao giờ làm được thiên đàng tại thế. Học cách chê và khen mà không sao giải quyết được gì. Cầu xin và cầu xin, và ước vọng, ước vọng. Cuối cùng chẳng tiến đến đâu. Từ giống tốt trở nên giống xấu. Người dân nghèo đều thất học, mức độ thăng hoa của xã hội đều tàn rụng. Thiếu trí mất tâm linh, dẫn thuyết không minh triết, dần dần sẽ bị tan rã.

Mầm non sẽ vươn lên, đơm hoa kết lá biến thành một nơi cộng hưởng hòa bình sau cơn giày xéo đau khổ. Tái hồi căn bản thăng hoa tu học theo truyền thống xa xưa. Sống có đầu có đuôi tức là có hồn có vía. Gánh vác giang san rõ rệt, đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, năm châu bốn bể họp mặt trao đổi chung vui và hòa bình.

Thuận thiên hành sự tốt đẹp trong sự cải tiến đại sự chung. Mảnh đất đau thương và giành giựt sẽ trở nên hiền hòa cộng với thời tiết Xuân Thu ôn hòa. Tâm hồn thoải mái cùng vui trong xây dựng. Tình thương và đạo đức tái hồi trong nguyên lý thâm sâu. Chúc phúc và xây dựng cho nhau, phát triển đại sự chung. Dân hiền đất nước yên vui. Thấm thía và chung sống an vui. Màu xanh phát triển, sinh khí dồi dào. Bất chiến tự nhiên thành.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Ba Miền

Ba miền đang khổ lắm bạn ơi!
Thở than than thở với Cha Trời
Tâm hồn sụp đổ chừng nào thức?
Than thở triền miên khắp các nơi.

Định luật sẵn rồi sớm nghỉ ngơi
Trở về nhập định, tự về Trời
Vui lây thiên hạ cùng Trời Đất
Trung lập ba miền sống thảnh thơi.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Cảnh Đời

Cảnh đời là bãi trường thi
Sanh sanh hóa hóa tùy nghi tiến hành
Vạn linh ước nguyện đạt thành
Không sao giữ được của giành thế gian
Mỗi ngày mỗi cảnh mỗi màn
Chàng nàng xây dựng chàng nàng ra đi
Học Thanh học Trược dự thi
Các miền vẫn tiến hợp thì cảm giao
Không trung xuất hiện trăng sao
Trong người Tinh, Khí, Thần giao cảnh Đời
Nếu Tu trụ đảnh sớm rời
Bao ngày học hỏi tạo lời khuyến Tu
Chẳng còn động loạn tạo ngu
Hô hào đủ thứ thân tù chẳng khai
Bình tâm minh cảm thanh đài
Cha Trời ban rải chính Ngài độ nhân
Trùng trùng điệp điệp giao tầng
Thân tâm an lạc hưởng phần Trời ban

Khổ hành cũng tại tự than
Bằng lòng học hỏi vẫn bàn nội tâm
Người người minh lý mừng thầm
Biết mình đang học đang tầm đường đi
Thực hành chớ vội nghĩ suy
Tu là cõi phúc sớm thì đạt an
Luận đi xét lại vui bàn
Khai màn tâm thức dọn đàng tự Tu
Thế gian thiên hạ xét ngu
Người tu tự xét giải mù giải mê
Bình tâm thấu đạo muôn bề
Quê hương căn bản tự về đến nơi
Chẳng còn loạn động lệ rơi
Tự mình thức giác tự rời tham sân
Càn Khôn Vũ Trụ sẵn cân
Trong ta cũng vậy tự lần giải phân
Bên ngoài sống cảnh nghĩa ân
Biết Đời là thế mở tầng cảm giao
Trở về Thanh tịnh mới mau
Trước sau như một làu làu giải phân
Mỗi căn mỗi phước mỗi phần

Cao tầng tự tiến thấp tầng tự đi
Học rồi lại phải dự thi
Học hoài mới tiến hợp thì cảm giao
Cộng đồng khai triển muôn màu
Lần không, đến đích kết tàu về quê
Biết mình học hỏi chữ Mê
Nay đà thức giác trở về Hư Không
Luân hồi nhiều kiếp nhiều vòng
Quy y chơn Pháp tự tòng tự đi
Hồi sinh thức giác hợp thì
Vô cùng tiến hóa uy nghi Đạo Đời
Thanh bình tâm thức mở lời
Sửa tâm tự nguyện tùy nơi thực hành
Vạn linh giữ mối hóa sanh
Có đi có ở có hành đến nơi
Làm tuồng đào kép ở Đời
Hạ màn xét rõ những lời thực chơn.

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Hawaii, 30-07-1982

Ngại Nghi

Thấm thoát tôi đã gần 70. Ngẫm lại số lần bị oan, bị hiểu lầm, hay chính tôi sai lầm, hiểu lộn, … trong kiếp này quả không phải ít. Vì thế, từ nhỏ tôi đã chủ trương "Chẳng thà tha một người có tội, còn hơn bắt lỗi một người vô tội". Kết quả là số lần tôi bị gạt nhiều vô số kể.

Thế gian lắm người xạo láo, gian manh, xảo trá, lừa đảo, ngày càng tinh vi! Thêm phần méo mó nghề nghiệp, thời gian làm kiểm toán viên, thanh tra sổ sách, tôi có dịp giao tiếp khá nhiều khách hàng, tiếp xúc rất nhiều người, và đã phải báo cáo nhiều ca gian lận, hay sai sót, vô tình hoặc cố ý.

Dĩ nhiên là bài học kinh thánh "Phước cho người không thấy mà tin" thật khó cho tôi. Con đường tôi đi tới đức tin tuyệt đối vô cùng cam go nếu không nói là hoàn toàn thất bại.

Cho nên khi nghe vài bạn đạo Vô Vi giới thiệu Thầy Lương Sĩ Hằng là Phật sống, tôi thật tội nghiệp cho họ quá ngây thơ, thật thà, chất phác. Làm gì có chuyện đó! Với cá tánh hay làm anh hùng rơm, tôi tự nguyện phải cứu giúp họ thoát khỏi kẻ lường gạt, đạo đức giả, ngụy quân tử này. Không vào hang hùm làm sao bắt được cọp? Tôi nhất định phải tới gặp ông Thầy để chất vấn, phải tìm ra chứng cớ, có bùa ngải gì không, có thế lực nào chống đỡ sau lưng không, có tư lợi nào không, … Như vậy mới có thể lột mặt nạ kẻ gian và lập biên bản nộp cho cảnh sát!

Không ngờ đó là cơ hội đưa tôi tới với Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, với cộng đồng Vô Vi tại thế, với những người tu đạo, với thế giới tâm linh, với vị Thầy mà tôi yêu kính nhất trên đời, tâm phục khẩu phục sau 10 năm theo dõi bao nhiêu việc làm tốt đẹp vị tha, đầy tình thương và hạnh đức của người. Chuyện lạ nhưng có thật: Trên đời này vẫn có người tốt, tâm lành, chỉ xây dựng, phục vụ và đóng góp, vô quái ngại, vô vụ lợi!

Tôi quyết định trở lại chủ trương tốt đẹp hồi nhỏ "Chẳng thà tha một người có tội, còn hơn bắt lỗi một người vô tội".

Để tâm tư tìm được phần nào thoải mái, để chứng minh sự ân hận, thật lòng hối lỗi, và có chứng cớ là Thầy thấu hiểu tâm can, thứ tha cho sự ngố ngáo hỗn láo của mình, tôi bất ngờ đồng ý cho Thầy xuống tóc theo lời của một chị bạn đạo mà chỉ mấy tiếng đồng hồ trước đó tôi còn thấy rất vô duyên, vì chị không xin Thầy xuống tóc cho chị, mà lại xin xuống tóc cho tôi!!!

Vẫn biết rằng tu Vô Vi là lập lại sự thanh tịnh sẵn có của chính mình. Có thanh tịnh thì sẽ đạt tới sự sáng suốt, trực giác được phát triển, … tránh bị sai lầm, bị gạt. Vậy mà tôi vẫn tiếp tục bị gạt nhiều tới không kể hết. Không lẽ bao nhiêu ưu ái, bao nhiêu điển quang được Thầy và Bề trên ban chiếu tận độ suốt bao nhiêu năm tu hành cũng không đủ đối phó với óc thông minh của những người đời xảo quyệt?

Cho nên tôi không nóng lòng việc xuất hồn xuất vía đi học đạo vì chắc chắn là tôi sẽ không đủ khả năng để đối phó với cõi vô hình muôn hình vạn trạng, thiên biến vạn hóa. Nhất là khi Thầy đã nhắc nhở "*Thời này ma quỷ rất tinh vi*".

Ngay cả cái vía của tôi cũng mấy lần giả ra Thầy để rầy rà tôi thiếu tu, chuyên môn thiền trễ giờ Tý thông khai. Đến nỗi tôi phải khiếu nại với Thầy, vì tôi biết chắc Thầy không có thì giờ đâu mà theo dõi tôi như thế. Lần đó Thầy cười vui vẻ : "*Con mét với ông Tám rồi, nó sẽ không dám làm như vậy nữa*".

Còn điển ngũ hành lại càng dễ dàng biến hóa hơn, giả ra ánh sáng, hào quang, lúc là Tiên Phật ân độ, lúc lại là ma quỷ quấy phá trong giờ thiền, … May mà thời đó Thầy còn tại thế cho tôi kể lể, than thở và được Thầy ân cần minh giải.

Cho nên tôi nghĩ trước hết phải nhờ đến sự điêu luyện của cõi hữu hình. Thế gian là một trường học sống động muôn màu muôn vẻ, đầy thử thách, tha hồ mà nghiên cứu và chứng nghiệm trình độ sáng suốt của mình. Ít ra cũng phải chứng minh là pháp thiền Vô Vi giúp mình đỡ bị gạt.

Vậy là tôi không ngần ngại đầu tư mỗi ngày một chút thời gian vào những lãnh vực có nhiều cạm bẫy, nhiều sự lường gạt, lừa đảo, có có không không, thật thật giả giả, … xem mình có thể phân biệt được thật giả hay không, có thấy được những cái bẫy đang giăng sẵn hay không, có bị phàm tâm phàm tánh tham sân si làm mờ mắt hay không.

Dĩ nhiên là tôi không cần mất thời gian và công sức với những tin giả, hình ảnh giả, tên giả, tuổi giả, nghề nghiệp giả, địa chỉ giả… dễ nhận biết qua thư gởi bưu điện, Email, Facebook, Messenger, Viber, WhatsApp, YouTube, … trừ phi tôi cố ý gieo duyên tu

hay tùy duyên độ hành giúp người có cơ hội biết tới Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, biết tới thiền viện Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới, biết tới những sinh hoạt bổ ích do sự phát tâm của bạn đạo Vô Vi khắp năm châu… ngõ hầu thực hiện việc "*Vay Pháp Trả Pháp*" cho xứng đáng với công lao khó nhọc của Thầy Tổ, của những bậc tiền bối.

Ngẫm lại quá trình tu học trải qua nhiều giai đoạn, cần kiên trì, kiên nhẫn, vĩ đại và kiên cố như Thầy, không bao giờ bỏ cuộc trên hành trình dài vô tận để trở về nguồn cội, và cũng để thông cảm cho những người đi sau còn nhiều phàm tâm phàm tánh chẳng thua gì tôi trước đây.

Thật vậy, những năm đầu tu Vô Vi tôi còn ghiền Sweepstake, là chương trình rút thăm khuyến mãi " không cần mua hàng để tham gia ", giải thưởng được trao miễn phí. Họ thường xuyên gởi những phong bì to với giấy chứng nhận màu sắc đẹp đẽ cầu kỳ, có logo và con dấu lộng lẫy, in trên giấy hạng sang như giấy tiền mới tinh, như mảnh bằng giá trị có đầy đủ tên họ của tôi với lời chúc mừng cho người may mắn, chỉ cần tôi tốn con tem để gởi trở lại lời giải một câu đố toán học cấp tiểu học là nhận giải thưởng.

Sau rất nhiều lần tham dự mà chẳng thấy nhận được gì, tôi xem kỹ những hàng chữ in nhỏ xíu màu xám lợt ở mặt sau của giấy chứng nhận, mới tìm được chữ " You could win " *(Bạn có thể trúng giải)*, chứ không phải " You won " *(Bạn đã trúng giải)*. Từ đó tôi dứt khoát được việc mê rút thăm trúng thưởng, mới nhớ là trong bài thơ khuyến tu Thầy cho tôi có câu thật chính xác "*Rõ điều chơn lý rõ còn si mê*" mà tôi từng nghĩ nên chỉnh sửa lại cho hợp lý hơn : "Rõ điều chơn lý chẳng còn si mê". Lúc đó tôi mới phục Thầy và buồn cười cho chính mình, tự an ủi là vì mới tu được mấy năm thôi, đinh ninh thế nào về sau này sẽ tận diệt được tánh si mê, không còn tham gia mong trúng giải gì nữa cả.

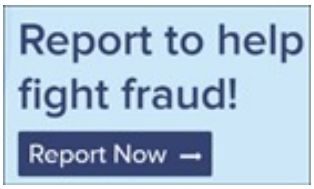

Nhiều năm sau đó, tôi bất ngờ nhận được thư báo tin vui là người may mắn được chọn để nhận một sợi dây chuyền bằng bạc có mề đay hình mặt " Đức Mẹ Ban Ơn " thật đẹp với giấy chứng nhận giá trị có số đăng ký, chỉ cần tôi gởi 10 đô la cho họ gởi bảo đảm món quà quý báu này. Nhớ lời Thầy dạy "*Bất ngờ mới là sự thật*", tôi nghĩ chắc nhờ tâm thành, tu hành chân chánh, cảm động lòng Bề trên, nên tôi mới được phần thưởng tuyệt vời đầy hương vị tâm linh. Lần đó tôi còn hãnh diện khoe với Thầy trước mặt khá đông bạn đạo ở thiền đường Jolicoeur. Gần đây, tình cờ tôi nghe được đoạn ghi âm hôm đó, có lời Thầy minh giải rất vui, dí dõm kể chuyện chị Bê cũng giống như tôi, tin là may mắn được trúng số. Thầy nói đại khái "*trúng gió*" chứ không có "*trúng số*".

Rồi khi nhận được sợi dây chuyền trong cái bao ny-long dẹp lép nhỏ xíu, cái phong bì cũng nhỏ, chẳng thấy dấu bưu điện gởi bảo đảm gì cả, tôi có phần thất vọng vì cái mề đay Đức Mẹ thì bé tí teo, sợi dây thì ngắn ngủn. Tôi ước lượng món quà này chỉ trị giá khoảng một đô la. Nhưng tôi tự an ủi là giá trị tâm linh quan trọng hơn của cải vật chất, nên quyết định đeo thường xuyên để luôn nhớ về Đức Mẹ, đeo luôn cả lúc tắm, vì cái móc của sợi dây chuyền loại rẻ tiền không được chắc, lại khó mở. Chỉ sau vài tuần, da tôi bị phồng đỏ và ngứa ngáy ở những chỗ tiếp xúc với sợi dây chuyền, chỗ có mề đay hình Đức Mẹ thì càng bị nặng hơn, đành phải tháo ra, mới thấy cả sợi dây lẫn hình Đức Mẹ đều bị đổi ra màu xám xịt khi lớp bạc mạ mau biến mất với thời gian. Nhớ lời Thầy dạy "*Chỉ có ta sai chẳng có ai sai*", tôi nghĩ chắc vì tôi tu hành chưa tốt, còn tham nhận quà, còn thích quà miễn phí, còn muốn được " ban ơn ", nên cần một bài học nhớ đời. Cũng may là từ lúc đeo dây chuyền có mề đay Võ Vi " *Tứ Đại Giai Không* " suốt ngày đêm cho tới nay, tôi hoàn toàn không bị dị ứng với kim loại, nhờ đó luôn nhớ tới Thầy, hướng về luồng điển từ bi thanh nhẹ của người.

Tới năm 2006 có Đại hội và Thiền ca "*Hội Tụ Vinh Quang*" ở Bangkok, Thái Lan, tôi nhận được tờ ngân phiếu khoảng một tuần trước ngày lên đường. Thời điểm cái check tới quá tuyệt vời. Thật là đúng lúc. Rút kinh nghiệm những lần trước, tôi xem xét thật kỹ mọi chi tiết trên tấm check, cả mặt trước lẫn mặt sau. Tất cả đều bình thường, không có gì đáng nghi ngờ. Với lòng tự tin vì tôi cũng đã làm việc nhiều năm cho một ngân hàng lớn ở tỉnh bang Quebec, tôi vội vã tới trước kiếng Võ Vi trình qua với Thầy, rồi email báo tin vui cho chị Bê là tôi sẽ tặng toàn số tiền nhận được cho ban Thiền ca, bớt được phần nào gánh nặng tài chánh cho mọi người, kể cả Thầy. Thầm nghĩ, chắc là mình tu tới nay đã có ít nhiều thanh điển, nên mới may mắn như vậy. Mình sẽ là nhân chứng cho lời Thầy : "*Hay không bằng hên*" và "*Có điển là có tiền*".

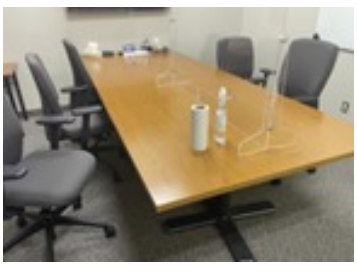
Đang ra cửa để tới nhà băng lãnh tiền cái check, bỗng có điện thoại reng, tôi trở vô bắt phone, thì ra là nhân viên của ngân hàng lớn nhất Canada, người giúp việc quản lý tài chánh của chúng tôi. Ông gọi để nhắc ngày hẹn và cho biết cần vài tài liệu cho buổi hẹn. Nhân đó tôi báo luôn tin vui cho ông ta về việc bất ngờ nhận được một số tiền lớn. Ông này lập tức khuyên tôi đừng hấp tấp, rất có thể người gởi check muốn có số tài khoản và chi tiết cá nhân của tôi, … Ông bảo tôi lên mạng xem trang Scams *(lừa đảo)* sẽ thấy nhiều trường hợp tương tự, và kinh nghiệm của các nạn nhân dễ tin. Ông xác nhận là trước mắt, cái check có thể thêm tiền vào tài khoản, nhưng phải nhiều tháng sau số tiền này mới bị nhà băng trừ lại, phải cần thời gian khá dài để cái check được chuyển từ ngân hàng này qua ngân hàng kia, từ quốc gia này qua quốc gia khác, chiều chuyển đi và chiều chuyển trả lại.

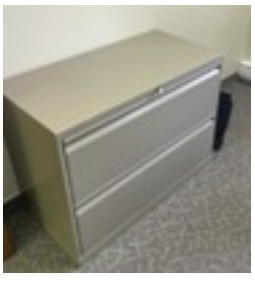
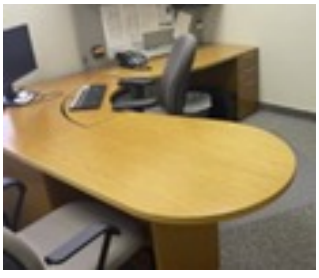
Trên trang Scams, có chuyện 2 mẹ con dễ tin như tôi, vui mừng nhảy đầm khi nhận được tiền vào tài khoản. Họ mua nhà, mua xe, mua vé đi du lịch, và bye bye boss *(xin nghỉ việc)*. Cho nên khi nhà băng của họ báo tin ngân hàng gốc ở một quốc gia khác từ chối cái check thì 2 mẹ con này chỉ còn biết khóc, rồi bán nhà, bán xe, vay nợ bù lại số tiền họ đã tiêu xài, và đi tìm việc làm. Xem xong, tôi báo cáo luôn cho cơ quan giúp chống gian lận, báo tin cho chị Bê việc mừng hụt, rồi trở lại kiếng Vô Vi xin lỗi và cám ơn Thầy, trong lòng còn hồi hộp nhưng vui mừng vì xuýt bị sập bẫy.

Trong mùa đại dịch Covid-19 gần suốt 2 năm qua, mua sắm trên mạng là việc đương nhiên. Với kinh nghiệm từng trải trước đây, tôi tự nhủ phải cẩn thận, cẩn thận và cẩn thận. Luôn đề cao cảnh giác. Tôi lưu giữ mọi phiếu đặt hàng, hóa đơn, hình ảnh, chi tiết món hàng, … Vậy mà vẫn bị lừa: mấy cái khẩu trang nhận được thì là loại cho trẻ con, cái máy hút muỗi thì chẳng bắt được con nào, cái máy lạnh thì chẳng thấy giao, mua 4 cái thì bị tính tiền cho 5 cái, vận chuyển miễn phí mà phải trả tiền mới được lấy, khiếu nại thì không thấy trả lời hoặc họ biểu gởi trả lại nhưng phải chịu cước phí mà chẳng bảo đảm sẽ nhận được món hàng tốt hơn, … Mặc dù rốt cuộc tôi không bị mất tiền nhưng thời giờ hành pháp đành bị tổn thất vào việc kiện thưa!!!

Cú lừa tháng 9 vừa qua càng thêm ngoạn mục, chẳng những tôi mà vài bạn trong ban chấp hành thiền viện Jolicoeur đều bị phỉnh! Đại dịch đã khiến cho rất nhiều hãng xưởng phải đóng cửa. Đồ đạc văn phòng của một số nơi bị phá sản được gởi tặng cho một cơ quan quốc tế vô vụ lợi làm trung gian để chuyển lại cho các hội từ thiện có đăng ký với chính phủ của quốc gia liên hệ. Bên nhận phải điền phiếu rất chi tiết trên một website thật chuyên nghiệp, phải ghi rõ tên họ, email, địa chỉ, điện thoại, … của người sẽ nhận hàng, chi tiết đồ vật và số lượng muốn xin, … trong thời gian chỉ vài hôm trước ngày khóa sổ. Vì việc chuyển giao hoàn toàn miễn phí nên họ ưu tiên dành cho nhóm nào xin nhiều nhất và điền phiếu sớm nhất. Thời gian giao hàng cũng được xác nhận rõ ràng để tránh việc bên nhận nóng lòng chờ đợi rồi thường xuyên liên lạc với họ. Chúng tôi rất vui mừng là cơ hội tới thật đúng lúc, vì thiền viện đang trong giai đoạn tân trang, đồ đạc dùng mấy chục năm qua nhiều cái cũ hư cần được đổi mới. Hơn nữa, địa điểm đồ vật cho lần này nằm tại 1 khuôn viên đại học tại Montreal không xa thiền viện. Nếu họ có giao hàng trễ cũng không sao vì thiền viện càng trống trải thì càng thuận lợi cho việc sửa sang, sơn quét, dọn dẹp, vệ sinh …

Vấn đề là chờ mãi chẳng thấy gì, chẳng thấy họ trả lời cho dù tôi có để bao nhiêu tin nhắn qua mạng, qua điện thoại, qua tất cả địa chỉ emails, … Cho nên vào một thứ bảy đẹp trời, chúng tôi quyết định đi tới văn phòng của họ có chi nhánh tại Montreal, theo bản đồ và địa chỉ chính xác thông báo trên website. Biết đâu họ bận rộn trong tuần vì sinh kế, chỉ làm việc thiện nguyện vào cuối tuần như chúng tôi. Mà cho dù họ đóng cửa không làm việc vào cuối tuần cũng không sao, vì tôi chỉ muốn xem văn phòng của họ như thế nào, đồng thời kiểm chứng sự ngờ vực của mình. Rốt cuộc tới nơi hỏi thăm thì chẳng ai nghe tên hay có bất cứ một tin tức nào về cơ quan vô vụ lợi này, kể cả các nhân viên an ninh làm việc nhiều năm tại địa chỉ đó. Dĩ nhiên là tôi lại phải mất thì giờ để báo cáo cho cảnh sát hoàng gia, cho cơ quan chống gian lận, không để cho kẻ gian lợi dụng phiếu thiền viện xin đồ đạc mà lường gạt các nhà mạnh thường quân và những cơ quan liên hệ các cấp chính quyền.

Lần này phe bạn đạo đa nghi hoàn toàn thắng. Các bạn này không tin là còn có người đời ngay thẳng, hội đoàn lương thiện phát tâm làm việc tốt cho xã hội, giúp những hội từ thiện nghèo thiếu một số phương tiện vật chất để phục vụ cộng đồng, tận độ quần sanh. Riêng tôi tự trách mình vẫn không đủ sáng suốt, cho dù trực giác có ngại nghi, nên đề nghị khoan bỏ đồ cũ khi chưa nhận được đồ mới, nhưng thật sự trong lòng không muốn nghĩ sai nghĩ xấu cho ai khi chưa có chứng cớ.

Bài học lần này giúp tôi quán thông hơn, là động cơ thúc đẩy việc tu hành cho tinh tấn hơn, tánh tình sẽ khiêm nhượng hơn, mọi việc hành xử sẽ khiêm tốn hơn.

Chắc chắn lần bị gạt này không phải là lần cuối, chỉ hy vọng số lần bị người đời gạt sẽ dần dần giảm đi, nhường chỗ cho Bề trên gạt, như Thầy cũng từng bị gạt: "*Tôi đã từng bị Thượng Đế lường gạt, nhiều lắm! Ông tạo ra cái mê cái chấp cho tôi rồi ổng gạt tôi! Ông gạt để cho tôi dẹp mê dẹp chấp và trở về Tịnh! Tôi đã bị Thượng Đế gạt!*

Gạt rất nhiều! Ông bầu gánh càn khôn vũ trụ đã gạt tôi rất nhiều, ông bày cảnh này, ông bày cảnh kia, ông bày cảnh nọ! Ông đưa tôi lên làm vua, chút nữa ông đưa tôi đi làm lính, rồi ổng đưa tôi đi làm người ăn xin! Chúng ta thấy, ổng gạt nhưng mà ổng cứu, cũng nên cho ông gạt!"

Tôi cũng từng bị Thầy gạt mấy lần, gạt để dạy đạo, để khích lệ tôi lui về thanh tịnh và phát triển trí tâm. Không bao giờ tôi quên được câu đáp thật thắm thía của Thầy: "*Vậy chớ sự sáng suốt của mình ở đâu?*" Cho nên tôi chỉ còn cách trì chí chấp nhận học hỏi và tiếp tục hành pháp tinh tấn. Tôi vẫn giữ lập trường "Chẳng thà tha một người có tội, còn hơn bắt lỗi một người vô tội" nhưng tôi sẽ thận trọng nhiều hơn nữa: "*Bất khả bất tín, bất khả tận tín*".

Xin ghi lại mấy câu kệ vô cùng chính xác và sâu sắc của Thầy để kết thúc bài này:

Đến khi động chạm khó khăn
Suy ra mới thấy cơ cằn tại ai?
Xét đi xét lại chẳng tài
Chính mình sai lạc chẳng ai sai lầm.

Mỹ Kim
Tháng 11 năm 2021

GHÉT THƯƠNG TẬN ĐỘ

Nguyên lý của Trời Đất rất rõ rệt trong tiến trình từ nắng đến mưa. Nắng gắt không khác Trời đang ghét chúng sanh. Nó cũng giống như một cuộc cách mạng đang giúp người phát triển khả năng sáng tạo sẵn có để tìm ra hơi lạnh để giúp cho thân xác được ổn yên trong sự hòa đồng và ổn định. Mưa có thể đem lại lũ lụt nguy hại nhưng nó cũng là tận độ quần sanh. Nước đem lại nguồn sống mà tiến theo định luật hóa hóa sanh sanh. Bản thân phải chấp nhận và thực hành tìm cách tự che chở trong cuộc sống. Cuối cùng, mưa và nắng cũng đều hữu ích dù phá hoại hay xây dựng Nguyên lý sờ sờ đánh thức tâm người để tự rõ sức mạnh của Trời và Đất là dẫn tiến vô cùng trong xây dựng. Từ sự lớn rộng gom gọn thành một khối tức là Tiểu Thiên Địa, sống trong sự có có không không mà tiến hóa. Tự ý thức tâm linh là sáng suốt, trách nhiệm và phục vụ triền miên như vậy mà tiến hóa từ cõi hữu hình hữu hoại đi tới vô hình, thì mới cảm thức được phần hồn là vô sanh bất hoại. Tự trở về với nghiêm luật vô sanh mà tiến hoá, hội nhập với ánh sáng vô cùng tận đã và đang đón chờ. Mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả. Nhân tốt thì quả mới tốt. Thật là một tổ chức chằng chịt và trật tự có một không hai của Thượng Đế đã an bài.

Mưu sinh mưu sinh, vụ lợi vụ lợi, rồi buông thả phần hồn mới thấm nhuần cuộc sống là tạm bợ mà ra đi với hai bàn tay không. Mỗi tâm linh tại mặt đất phải vượt qua mạng lưới thanh lọc tinh vi của Thượng Đế bằng điển quang xán lạn dẫn tiến tới vô cùng tận. Tu đến thanh tịnh, nghe được và hiểu được thì mới gọi là văn minh. Văn minh của Trời Đất là thông suốt đủ mọi mặt.

Mang xác phàm đều học bài sướng khổ như nhau. Cán cân điển quang tâm lý của Thượng Đế đã sáng tạo rất minh chánh và công bằng. Hiểu được nguyên lý vô sanh bất diệt của Trời Đất thì mới an tâm tu tiến bất cứ ở góc trời nào trên mặt đất. Hiểu được thì chẳng cần phải lo âu chuyện không cần thiết mà chỉ thực hiện thanh tịnh bất cứ ở giai đoạn nào, từ có đến không cũng vậy mà thôi. Tâm hồn lúc nào cũng bình thản tu tiến. Duyên Trời duyên Đất rất chằng chịt mà vẫn thông suốt. Chỉ có tự tu tự tiến thì mới thấy rõ điều này.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Một Bước Ra Đi Một Dậm Dài

Một bước ra đi một dậm dài
Giáng sanh tại thế ngộ bi ai
Xác thân động loạn thêm tham dục
Biết tỏ cùng ai cứ khổ hoài

Khổ hoài trong cảnh lầm sai
Tại tâm chưa thức trong ngày lẫn đêm
Muốn Tu tự tạo lấy niềm
Thực hành chịu đựng ấm êm tâm Hồn
Vạn linh giải tiến sanh tồn
Tâm linh cảm hóa thức hồn tự đi
Bình tâm dẹp bỏ nghĩ suy
Thiên đàng gốc gác ta thì về Quê
Cảnh Đời lắm cảnh chán chê
Tâm người phản trắc muôn bề bất an
Tu thời khai triển mở màn
Trở về căn bản Thiên đàng ta đi
Chẳng còn động loạn tạo nghi
Sửa mình tiến hóa hợp thì thức tâm
Bình tâm khai triển tự tầm

Con đường thanh tịnh Dương Âm hợp hòa

Chẳng còn tham Dục ta bà

Sửa mình thức giác mới là người ngoan

Từ Đời qua Đạo chuyển sang

Càng tu càng tiến dọn đàng tiến thân

Nín thinh là chuyện rất cần

Giữ hơi thanh tịnh tự lần đền nơi

Vạn linh chuyển hóa bởi TRỜI

Đời đời bất diệt đời đời tiến lên

Cỏ cây vẫn tiến tạo nền

Trở về căn bản chẳng quên CHA TRỜI

Thế gian tiền của tạm thời

Tạo ra phương tiện cũng rời ra đi

Cảnh Đời: là bãi trường thi

Học rồi tự thức tâm thì mới an

Nghĩ sai tự tạo bàng hoàng

Minh tâm thức giác mở đàng khai thông

Điển Thanh khai triển góp công

Cộng đồng nhân loại tư tòng tự đi.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

St Paul, 12-09-1982

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP và THIỀN HỌC

Kính thưa bạn đạo,

Trong quyển sách **Thiền và Lão Trang** viết: *Thế Tôn ở tại hội Linh Sơn cầm nhánh hoa giơ lên cho tăng chúng xem. Lúc bấy giờ hết thảy tăng chúng đều lặng thinh, chỉ có ngài Ca Diếp tôn giả mỉm cười. Thế Tôn nói: "Ta có chánh pháp nhãn tàng (tức là tinh hoa của Phật pháp), niết bàn diệu tâm (tức là bản thể chân như), thực tướng vô tướng, pháp môn vi diệu, chẳng lập văn tự, truyền riêng ra ngoại giáo, phó chúc cho Ma Ha Ca Diếp".*

"*Đây tức là điển tích lưu truyền lại việc Đức Phật Thích Ca trao pháp cho thiền tông sơ tổ Ma Ha Ca Diếp. Từ bắt đầu sơ tổ truyền cho A Nan là tổ thứ nhì, truyền đến Mã Minh là tổ thứ mười hai. Long Thụ là tổ thứ mười bốn, thẳng đến Bồ Đề Đạt Ma là tổ thứ hai mươi tám. Đây là hệ thống truyền pháp của thiền tông Ấn Độ. Từ sau Đạt Ma đến Trung Quốc, ngài bèn thành sơ tổ của thiền tông nước Trung Hoa, lại truyền xuống Tuệ Khả, Tăng Xán, Đạo Tín, Hoàng Nhẫn, thẳng đến Huệ Năng, bèn mở mang rộng lớn pháp thống thiền tông Trung Quốc.*"

Chư vị thiền sư sau này còn nghiên cứu ra phương pháp thiền theo công án, rất thịnh hành trong Thiền tông Trung quốc và được truyền sang các nước chung quanh như: Nhật Bản, Cao Ly *(Triều Tiên)*, Việt Nam… cho đến ngày nay.

Trong sách **Lời Thiền** viết về công án như sau: "*Công án là một kỹ thuật tương đối mới, có từ thế kỷ thứ mười, bắt nguồn từ "vấn đáp", nghĩa là "hỏi và trả lời" giữa thầy và trò. Công án là một câu hỏi, một vấn đáp nêu ra không mang tính chất luận lý và cách giải đáp không dựa vào lý trí. Đây cũng là một công việc thuộc phần não trong, chứ không phải của vỏ não, câu trả lời không hề mang dấu vết của óc suy luận. Chư vị thiền sư thường nhắc nhở không nên dùng lý trí biện giải công án mà phải hiểu bằng "**trực giác**".*

Trong sách **Thiền và Lão Trang**, ngài Khuê Phong Tông Mật có nhận xét về thiền tông như sau: *"...nếu đốn ngộ tự tâm vốn nó thanh tịnh, nguyên không có phiền não, tánh vô lậu trí vốn nó tự đầy đủ, tâm nầy tức là Phật, rốt ráo không khác, nương theo đó mà tu là tối thượng thừa thiền. Cũng có tên là Như Lai thanh tịnh thiền. Cũng có tên là nhứt hành tam muội (tức là cảnh giới định) cũng gọi là*

chân như tam muội. Nếu có thể niệm niệm tu tập, tự nhiên lần lần được trăm ngàn tam muội. Cái lần lượt truyền nhau dưới cửa Đạt Ma là thứ thiền nầy".

Kính thưa bạn đạo,

Trong Phụ Ái số 12 trên TBVV số 562 ngày 1 tháng 8 năm 2021, Đức Thầy dạy rằng*: "Ngày giờ nào chúng ta không còn sống cảnh trần trược thế gian, nội tâm chúng ta hướng thượng thì chúng ta sống với Đấng Cha lành, với Chúa Cha Bề Trên. Giờ phút nào cũng sống với sự sáng suốt vô cùng tận của Ngài đang hòa chan càn khôn vũ trụ. Chúng ta là người hướng tới thanh cao đó, thì trong phút khắc chúng ta thấy chúng ta tiến. Người đời cho chúng ta là lười biếng chẳng lo gì, ngồi đâu ngồi một đống, họ không hiểu! Thật sự người tu bên Vô Vi nếu mà thực hành cho đúng khổ hạnh hơn người thế gian nhiều, làm việc rất nhiều, khai triển nội tâm nội tạng. Đó là hòa hợp với càn khôn vũ trụ. Đó là đóng góp cả chu trình xây dựng càn khôn vũ trụ về mặt thanh điển chứ các bạn không phải là người lười biếng."*

Thời kỳ ân xá bề trên cho phổ truyền Pháp Lý Vô Vi là pháp tu tắt, hành giả thực hành pháp Soi Hồn giúp cho Hồn xuất lên đảnh lể Phật học đạo, là "biết" thực tánh thanh tịnh tức là tỏ ngộ nguyên lai bổn tánh của chính mình…Trong tuần Báo Vô Vi số 553 ngày 30 tháng 5 năm 2021.

Câu số 1 hỏi: *Nguyên lai bổn tánh là gì?*
Đức Thầy đáp: Nguyên lai bổn tánh là gốc hòa bình.
Kệ:

Nguyên lai bổn tánh gốc hòa bình,
Thực hiện khai tâm tự giác thầm,
Học hỏi không ngừng tự thức tâm,
Thành tâm xây dựng chẳng sai lầm.

Đức Thầy thường dạy Pháp Lý Vô Vi là đời đạo song tu, dạy hành giả đêm ngồi thiền tỏ ngộ nguyên lai bổn tánh, ngày ngày lo niệm Phật hồi quang phản chiếu *"Nguyên lai bổn tánh gốc hòa bình"*, trở về *"Thực hiện khai tâm tự giác thầm",* và *"Học hỏi không ngừng tự thức tâm"* cho vạn linh đồng sáng suốt, mới "*Thành tâm xây dựng chẳng sai lầm",* ngõ hầu sống tương thân hòa ái cùng mọi người theo

tinh thần Phật Pháp, để thực hành trọn vẹn mười chữ Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà Tổ Thầy đã đề ra.

Kính thưa bạn đạo,

Trong sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim"** viết rằng: …vẫn là một khu vườn; tất cả tôn giáo khác đã trở thành sa mạc. Nhưng tại sao thiền Zen vẫn tiếp tục nở hoa? Bởi vì nó không phụ thuộc vào kinh sách, và tín ngưỡng truyền thống. Sau đây xin tác giả vui lòng cho tôi trích vài đoạn trong quyển sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim"** và tóm tắt lại để bạn đạo Vô Vi chúng tôi cùng nhau tham khảo xem thiền Zen hướng dẫn thiền sinh, là sau khi tỏ ngộ *"Nguyên lai bổn tánh gốc hòa bình"*, thì phải *"Thực hiện khai tâm tự giác thầm", "Học hỏi không ngừng tự thức tâm"* và "*Thành tâm xây dựng chẳng sai lầm"* như thế nào?

Trong sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim"** viết: thế giới của nó được giới hạn trong bạn, và nếu bạn thay đổi, thì thế giới quanh bạn phải thay đổi theo. Một người như Phật Thích Ca, bằng giác ngộ đã thay đổi đặc tính của mọi thứ xung quanh ngài. Nhân cách của con người được chia thành các đường tròn đồng tâm. Vòng tròn đầu tiên là cơ thể. Ở trong nó, vòng tròn thứ hai là tâm trí. Tiếp theo, vòng tròn thứ ba là trái tim. Và trong vòng tròn thứ ba đó, tâm điểm là cái tôi.

Những người theo thuyết vô thần thuộc về vòng tròn đầu tiên và duy nhất chỉ tin nó. Họ phủ định tất cả những vòng tròn khác như là những điều tưởng tượng. Những người theo thuyết hữu thần tin vào tất cả bốn vòng tròn: cơ thể, tâm trí, trái tim và cái tôi. Họ cứ khăng khăng cho rằng ba vòng đầu tiên là vô nghĩa hay chỉ là ảo tưởng, chúng không là bản tính thật của bạn. Bản tính thật của bạn chỉ là trung tâm thứ tư…Trái tim trống rỗng là cánh cửa dẫn đến sự vĩnh hằng. Nó là sự kết nối của bạn với sự tồn tại. Nó không phải là cơ thể hay vật chất. Nó không thuộc về tinh thần tâm lý. Nó là điều vượt lên cả hai, siêu việt lên cả hai. **Nó là linh hồn bạn.**

Theo quan điểm thông thường thì trái tim là ngọn nguồn của mọi xúc cảm như yêu, ghét hay giận dữ, cũng giống như tâm trí là ngọn nguồn của ý nghĩ. Nhưng đối với Phật, tâm trí bao gồm tất cả những gì phát sinh trong bạn, và trái tim là luôn im lặng trống rỗng và quan sát. Vậy sự chân thật của trái tim là gì? Đó là sự yên lặng quan sát. Từ khi bắt đầu người đó nên nhớ rằng chúng ta đang trong sự yên lặng tìm kiếm một nơi, một nơi mà không có gì phát sinh cả - không bụi bặm,

không khói, nơi mà mọi thứ đều tinh khiết và trong sạch, rỗng không tuyệt đối, chỉ hoàn toàn là không gian rộng lớn…

Từ một quan điểm nó là hiển nhiên. Đối với những người biết, nó là hiển nhiên. Đối với những người không biết, nó rất bí ẩn. Nhưng nó có một điểm giống nhau. Nỗ lực của chúng ta là chuyển từ quan điểm hiển nhiên sang quan điểm bí ẩn, biến sự giản dị của bạn thành sự ngây thơ; mang lại cho bạn hương thơm và tươi tắn của thời thơ ấu…

Nhưng để làm được điều đó, bạn cần hiểu rõ sự tồn tại – từ sự tồn tại bên trong của bạn, không từ bên ngoài. Bạn biết những vì sao từ bên ngoài, nhưng bạn không biết vũ trụ từ bên trong bạn. Bạn là một vị Phật; chỉ còn một chút hạt bụi đang đọng lại trên gương…Từ gốc rễ sâu xa trong bạn phải có sự kết nối, và sự kết nối đó sẽ là sự giải thoát cho bạn. Sự kết nối đó làm cho bạn trở thành một vị Phật.

Bạn đã từng trong nhiều cơ thể, trong nhiều loài. Bạn đã thay đổi quần áo nhiều lần, bạn đã thay đổi chỗ ở nhiều lần, bạn đã thay đổi địa chỉ và tên của mình nhiều lần. Hàng thế kỷ trong các sannyas bạn đã được đặt tên mới. Điều đó ngụ ý rằng: bạn đã liên tục thay đổi tên vì thế bạn có biết chỉ là sự hư cấu. Tên cũ trở thành một hiện thực lớn, tên mới thì vẫn chưa được quy định. Nó thể hiện rằng mọi thứ trong bạn đều liên tục thay đổi không ngừng. Thậm chí cái tôi của bạn cũng không giống nhau, nó tiếp tục thay đổi.

Bạn đang tìm kiếm cái gì trong cái thế giới luôn thay đổi này? Nơi mọi thứ luôn thay đổi, bạn đang tìm kiếm điều gì? Thậm chí người tìm kiếm cũng thay đổi trong khi bạn đang tìm kiếm. Hãy dừng tìm kiếm, dừng theo đuổi, hãy chỉ ở đó. Và bạn sẽ rất ngạc nhiên: điểm dừng cuối cùng là cái tôi. Nó chỉ là một loại cảm giác của cái tôi là, nhưng nó chỉ là điểm dừng cuối cùng, chưa phải là nhà. Một bước nữa, từ cái tôi đến cái vô ngã. Chỉ biến mất mà không có bất cứ điều kiện nào, chỉ như hương thơm tan biến trong không khí.

Bây giờ quan điểm nầy là rất quan trọng để hiểu, bởi một vài người đã trốn khỏi bề mặt bởi sự từ bỏ thế giới. Họ nghĩ rằng thế giới đang tạo ra nhiều sự phiền toái, nó phải chịu trách nhiệm cho những lo lắng của chúng ta. Đó đã từng là thái độ truyền thống của các sannyasin, của thầy tu. Chỉ rời bỏ thế giới này, ẩn mình đằng sau tu viện hay một ngọn núi thì mới đạt được một chút yên bình. Nhưng tôi biết rằng thậm chí ẩn mình sau một ngọn núi, tâm trí của bạn sẽ giống như ở trong chợ. Nó cũng tạo ra sự phiền muộn và lo lắng ở trong đó. Có thể còn nhiều hơn bởi vì mùa đông lạnh giá sẽ tới và bạn không có đủ quần áo ấm để mặc, mùa hè nóng nực

sẽ tới và bạn không có một mái nhà, một nơi ẩn náu. Và bạn có thể lấy thức ăn ở đâu? Một lần nữa bạn sẽ tới bằng cửa sau, như một kẻ ăn mày, tới nơi chợ búa, cái nơi bạn đã từng bỏ.

Tất cả người nầy được gọi là những nhà tu - những người từ bỏ thế giới lại đơn giản trở thành phụ thuộc vào thế giới, nhưng họ không đạt được bất cứ tầm nhìn mới nào. Vì thế cái cách mà bạn thoát khỏi sự náo động không phải là cách đúng. Cách đúng là đi sâu nhất vào sự náo động có thể, bởi gì ở nơi sâu sẽ không có sóng, không có sự náo nhiệt.

Toàn bộ nỗ lực của thiền là đưa cho bạn sự trải nghiệm về sự giải thoát tối thượng. Vì thế đừng sợ bất cứ điều gì – không có điều gì phải sợ cả. Nó là bầu trời của riêng bạn, nó là chân lý của riêng bạn, nó là nguồn gốc của riêng bạn. Đây là Phật tính bên trong bạn. Hãy nhận ra, nhớ lại và hồi tưởng lại để nhớ về sau…

Đây thực sự là kinh nghiệm của thiền nhân. Khi bạn đi vào sâu hơn bạn nghe thấy không bằng lời, nhưng một điều gì đó giống như sức hút lôi cuốn, về Phật tính cái ẩn náu bên trong bạn ở cội nguồn. Hãy đi. Chỉ là người quan sát. Tâm trí ở đó, cơ thể ở đó. Nhưng bạn không phải là cơ thể. Và bạn không phải là tâm trí. Bạn chỉ là người quan sát.

Người quan sát nầy được gọi là Phật… Quan sát, chứng kiến, một cách yên lặng. Trái tim bạn trở nên trống rỗng. Và trái tim trống rỗng là một vị Phật. Hãy để nó chìm sâu trong mọi tế bào của sự tồn tại của bạn. Đây là khoảnh khắc quý báu khi bạn chỉ là một nhân chứng, và một sự yên lặng to lớn bao quanh bạn. Đó là một buổi tối vĩ đại, phúc lành. Sự nhận biết của bạn về Phật tính, và sự nhận biết của bạn…là một với toàn thể…Và bạn đã từng chạm tới gốc rễ này, bạn đã từng biết Phật tính của mình chỉ trong năm phút, nó đủ có thể nhớ trong hai tư giờ. Dần dần nó sẽ thay đổi toàn bộ cuộc sống của bạn trở thành cái đẹp, sự duyên dáng, sự phúc lạc.

Khoảnh khắc bạn nhận ra tính toàn bộ của bạn, tất cả những lo lắng hằng ngày của bạn trở nên tầm thường, nhỏ bé…chỉ có sự rất nhận biết sự vĩnh hằng của bạn là làm chúng biến mất, chúng trở thành cái bóng. Khoảnh khắc bạn nhận ra ngọn nguồn cuộc sống của mình, chúng không tồn tại. Nói cách khác, sự lo lắng của bạn, vấn đề của bạn, sự đau khổ của bạn là có thực nếu bạn không biết chính mình.

Phật không phải là người ngoài; Phật là phần cốt lõi sâu nhất bên trong bạn-nơi không có ai có thể chạm tới; nếu không họ sẽ làm thay đổi khuôn mặt của nó. Nó là nơi duy nhất bạn có thể đi-đó là lý do tại sao nó vẫn còn nguyên thủy. Nếu không

xã hội đã làm nó nhốm màu, đã điều khiển nó theo cách nó trở thành có ích, và có mục đích cho xã hội. Nhưng không ai có thể chạm tới bên trong bản thân bạn ngoài bạn.

Và chắc chắn khi bạn biết được sự tồn tại bí ẩn của mình thì bạn không muốn bất kỳ người nào nữa. Bạn đã đạt tới điểm nơi toàn bộ vũ trụ chào đón bạn trở về nhà. Quyển sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim"** viết rằng: Phương Tây cần một Phật Thích Ca… Nếu không tư tưởng của sự vô nghĩa, của lo lắng, đau khổ, chắc chắn sẽ tạo ra tư tưởng về sự tự tử như một lối thoát. Phật Thích Ca chấp nhận mọi điều mà thuyết tồn tại nói, nhưng ngài nói cuộc sống là vô nghĩa và đầy sự lo lắng bởi vì bạn đi chưa đủ sâu vào sự tồn tại của bạn. Trên bề mặt nó là tất cả sự xáo động, giống như bạn nhìn vào đại dương, trên bề mặt có quá nhiều sự xáo động nhưng sâu bên trong có sự im lặng tuyệt đối.

Phật đang khám phá một vùng đất mới. Ngài đã vượt lên điều thứ tư, ngài đã vượt lên cái ngã. Vô ngã (anatta) là sự tồn tại đích thực của bạn. Khi bạn không có thì bạn có. Tất nhiên, nó không giống hình dạng mà bạn từng biết về chính mình. Bạn là sự trải rộng ra toàn bộ vũ trụ. Phật không phải là người nước ngoài đối với bạn; ngài đích xác đang ở trung tâm của sự nhận "biết" của bạn. Chúng ta luôn nhìn vào trong nó để trở thành hoàn toàn tự nhiên, dòng chảy tự nhiên. Bạn không làm gì cả, nó vẫn ở đó. Nó vẫn ở đó. Đó là lý do tại sao tôi nói nó là điều đơn giản nhất và đáng tiếc bởi nó là điều đơn giản và hiển nhiên nhất nên nó bị lãng quên. Không ai băn khoăn về việc mình là ai.

Chính bản thân bạn cũng vậy. Phật đang dạy cách trở thành không có gì cả! Mọi người hỏi ngài, "Đây là kiểu dạy gì vậy? Ít nhất ngay bây giờ chúng tôi cũng tồn tại. Chúng tôi có thể đang đau khổ, có thể đang gặp rắc rối, nhưng ít nhất chúng tôi cũng đang tồn tại. Hãy dạy chúng tôi cách thoát khỏi phiền toái, thoát khỏi đau khổ…còn hơn dạy chúng tôi chỉ biến mất!".

Nhưng Phật hiểu biết tốt hơn. Ngài biết rằng miễn là bạn đang tồn tại thì bạn sẽ đau khổ, bạn sẽ gặp rắc rối. Sự tách rời với vũ trụ là ngọn nguồn của mọi đau khổ của bạn. Nó có thể tồn tại trong những hình thức khác nhau, nhưng nó là hình thức có thật, thực sự rằng bạn đã tách rời chính bản thân mình khỏi sự tồn tại to lớn nầy.

Vì thế Phật nói, "Ta đang cố gắng để các con không có bất kỳ sự phiền toái, nỗi đau khổ nào. Hãy là hư không; vậy làm sao các con có thể phiền toái được? Ai sẽ gặp phiền toái?". Ngài đã tìm ra một trong những chân lý vĩ đại nhất chưa từng có; rằng bạn và sự đau khổ của bạn không phải là hai thứ. Bạn là sự đau khổ, bạn là

vấn đề. Tâm trí bạn nói với bạn rằng vấn đề không phải thế: "Chúng ta có thể thay đổi sự đau khổ." Điều đó đúng…Bạn có thay đổi sự đau khổ, nhưng bạn sẽ đổi lấy nó lấy một đau khổ khác. Bạn có thể tiếp tục thay đổi – mọi người đều đang làm việc làm đó – từ đau khổ nầy sang sự đau khổ khác. Nhưng bạn không nhận ra rằng đau khổ thật sự là cái bạn đang tồn tại…

Phật nói hơi gay gắt nhưng tuyệt đối đúng; bạn sẽ gặp rắc rối cho đến khi bạn hòa nhập vào cái toàn thể… Sự phân chia là nguyên nhân cho địa ngục của bạn…" Tất cả điều gì bạn đang tìm kiếm, tất cả sẽ trở thành sự đau khổ." Tìm kiếm là nguồn gốc của đau khổ. Đừng tìm kiếm, hãy chỉ ở đó. Đừng đi đến nơi nào cả, hãy chỉ ở trung tâm của bạn.

Bạn đã và đang tìm kiếm Phật ở ngoài thế kỷ, trong nhiều kiếp sống. Đã đến lúc cho bạn một cơ hội để tới phần bên trong của bạn. Hãy tìm kiếm Phật ở bên trong, và những gì bạn không tìm được ở bên ngoài, bạn sẽ tìm với không có sự thất bại ở bên trong. Không có ai trong toàn bộ lịch sử tâm thức đã từng thất bại để tìm kiếm Phật nếu người đó tìm kiếm bên trong, đã tìm thấy Phật. Bạn không thể là một trường hợp ngoại lệ. Bạn không thể là, bởi vì chính cuộc sống trong sự thuần khiết của nó là một vị Phật.

Đó là những gì tôi đã và đang nói với bạn. Là một vị Phật không phải là vấn đề khó. Nó không phải là một vài thành tựu để cần giải Nobel. Nó là điều dễ nhất trên trên thế giới, bởi vì nó đã xảy ra với sự không hiểu biết của bạn…Phật đã là hơi thở trong bạn rồi. Chỉ một chút ít nhận biết, chỉ một chút quay vào trong…và điều đó phải không được làm một cách ép buộc. Nếu bạn thực hành hiện nó một cách ép buộc bạn sẽ bỏ lỡ vấn đề… Nó rất tinh tế. Bạn phải nhìn vào trong một cách khôi hài, thoải mái. Đó là những gì Bukko nói "*làm mọi thứ một cách thoải mái."* "Đừng làm bất cứ điều gì một cách nghiêm trọng.

Sự tồn tại rất thoải mái. Bạn có một cuộc sống mà không cần sự nỗ lực nào, bạn đang sống cuộc sống của bạn mà không có bất cứ nỗ lực nào. Bạn đang thở hoàn toàn tốt mà không cần sự nhắc nhở; nhịp đập trái tim vẫn tiếp tục thậm chí trong giấc ngủ của bạn - sự tồn tại quá thoải mái với bạn! Nhưng bạn không thoải mái với sự tồn tại. Bạn rất keo kiệt. Bạn muốn mọi thứ trở thành thành tựu.

Sự giác ngộ không thể là một sự thành tựu… Nó không giống như sự thành tựu, nó chỉ là sự nhớ lại của một ngôn ngữ bị lãng quên…Đừng bao giờ nghĩ đến thuật ngữ của sự phân chia. Nó chỉ là một kinh nghiệm: bạn và vũ trụ trở thành một. …Toàn bộ là bạn, vì thế đừng bao giờ nghĩ đến những thuật ngữ về đạt được, về

sự thành tựu. Những từ nầy là những từ sai. Chúng có thể sử dụng một cách hoàn hảo trong thế giới bình thường, trong những vấn đề của thế giới bình thường nhưng khi bạn bước vào, bạn đang bước vào một chiều khác của sự tồn tại nơi bạn chưa bao giờ ở đó. Tất cả những từ này sẽ gây khó khăn cho bạn. Bất cứ điều gì bạn kinh nghiệm điều không thể diễn tả được. Điều đó bạn đã có rồi - nó có thể là một sự thành tựu được sao?

Kính thưa bạn đạo,

Trong sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim**" viết: Từ khi thiền trở thành cuộc cách mạng, một cuộc cách mạng của toàn bộ tính cách của bạn, nếu không nó không phải là thiền. Thiền giải phóng bạn khỏi chính bạn và mang lại một khuôn mặt mới, khuôn mặt đầu tiên mà chúng ta đặt tên là Phật…

Người thầy đích thực đơn giản lấy mọi thứ đi cái mà bạn không có và bạn tin là mình có, và ông ấy đưa cho bạn cái mà bạn đã có. Bạn đang có nhiều thứ cái mà bạn không hề có một tí nào, bạn chỉ tin rằng bạn đang có chúng. Vai trò của người thầy là vai trò của một nhà giải phẫu, cắt bỏ tất cả những cái không là của bạn và để lại chỉ phần cốt lõi - sự tồn tại vĩnh hằng…

Bukki nói, Vì thế sự hướng dẫn là những người chưa từng vào công án một cách hoàn toàn thì phải như thế, còn những người đã từng học công án một thời gian thì phải vứt bỏ nó… Tôi xin lặp lại trong quyển sách "Lời Thiền" có viết về công án như sau: "*Công án là một kỹ thuật tương đối mới, có từ thế kỷ thứ mười, bắt nguồn từ "vấn đáp", nghĩa là "hỏi và trả lời" giữa thầy và trò. Công án là một câu hỏi, một vấn đáp nêu ra không mang tính chất luận lý và cách giải đáp không dựa vào lý trí. Đây cũng là một công việc thuộc phần não trong, chứ không phải của vỏ não, câu trả lời không hề mang dấu vết của óc suy luận. Chư vị thiền sư thường nhắc nhở không nên dùng lý trí biện giải công án mà phải hiểu bằng "**trực giác**".* Công án rất thịnh hành trong Thiền tông Phật giáo Đại thừa Trung quốc là một phương tiện tuyệt vời đánh thức tâm linh, có công năng như làm vật mồi lửa cho đèn tâm bật sáng *"kiến tánh thành Phật".*

Nó là sự biến đổi… Và bạn đạt được tự do bởi việc **"biết"** nó. Cái **"biết"** nầy không giống như sự hiểu biết của kiến thức. Cái **"biết"** này là một sự biến đổi. Bạn đã chuyển từ tâm trí tới vô trí. Bạn đã chuyển từ cơ thể sang không cơ thể. Bạn chuyển từ hình dạng sang không hình dạng. *Sự vô trí được làm sáng tỏ có thể sáng*

*và trong sạch hơn bất cứ tấm gương nào và nhận **"biết"** tỏa sáng, tất cả mọi ý nghĩ hòa tan trong sự chiếu sáng đó mà không để lại một dấu vết nào.*

Thiền chỉ là cái nhìn thoáng qua, và sau đó hãy mang nó ra công việc của bạn. Dần dần cái thoáng qua đó sẽ bắt đầu lan tỏa ra trong từng hành động của bạn, trong sự yên lặng của bạn, trong bài hát của bạn, trong điệu nhảy của bạn. Không có vấn đề gì và không có nguy hiểm nào trong việc làm mọi thứ một cách thoải mái, nhưng mọi người làm mọi thứ một cách rất căng thẳng. Họ làm mọi việc một cách trầm trọng. Và điều đó làm hỏng toàn bộ trò chơi…

Hãy hồi tưởng lại trong công việc hằng ngày của bạn xem bạn là ai. Hãy để bên trong của bạn ảnh hưởng đến các hoạt động của bạn, cử chỉ của bạn, ngôn ngữ của bạn, các mối quan hệ của bạn. Không cần thiền hai mươi tư trên hai mươi tư giờ… Không cần lãng phí hai mươi tư giờ và trở thành kẻ ăn bám. Và khi bạn trở thành kẻ ăn bám xã hội… Bạn không thể nói một điều nhỏ nào chống lại sự mê tín dị đoan…

Tiếp tục quay vào trong. Bất cứ khi nào bạn tìm thấy một khoảnh khắc quay vào, hãy quay vào. Và một hành động đơn giản như thế để quay vào trong – không cần sự giúp đỡ. Không cái thang nào là cần thiết… Chỉ nhắm mắt lại và nhìn vào trong. Ngồi trên xe buýt, đi trên tàu hỏa… Bạn có thể làm điều đó bất cứ lúc nào, và dần dần bạn thậm chí không cần nhắm mắt. Sự hồi tưởng đơn giản vẫn giữ nguyên, theo dòng của nó.

Và hãy nhớ, cuộc sống là một trò chơi… Một khi bạn hiểu nó như một trò chơi, một sự khôi hài sâu sắc tự nó nẩy sinh theo. Chiến thắng không phải là vấn đề; vấn đề là chơi một cách toàn bộ, vui mừng, nhảy múa… Những gì được gọi là khôi hài rất cần thiết trong sự tìm tòi về sự tồn tại của riêng bạn. *"Hãy làm mọi thứ một cách thoải mái, Bokko nói, và tới không nỗ lực, sau một thời gian bụi bặm của ý nghĩ, bên ngoài và bên trong, lắng đọng một cách tự nhiên, và gương mặt thật tự nó hiển lộ*".

Khi tôi nói với bạn rằng thiền không là gì cả ngoài sự vô suy nghĩ, bạn có thể hiểu lầm tôi. Bạn không phải làm gì để trở thành vô suy nghĩ, bởi vì bất cứ điều gì bạn làm sẽ lại là một ý nghĩ. Bạn phải học để thấy quá trình của sự suy nghĩ, đứng bên lề đường như thể mọi cái đi qua đều không ảnh hưởng đến bạn. Chỉ là giao thông bình thường - nếu bạn có thể lấy ý nghĩ theo cách mà chúng không liên quan đến bạn, thì thật dễ dàng, chậm rãi, hàng loạt ý nghĩ, cái đã theo đuổi bạn hàng nghìn năm biến mất.

Tại sao không ném bỏ chúng đi? Nhưng bởi hành động ép buộc chúng, bạn đang cho chúng sự nuôi dưỡng, bạn đang chú ý đến chúng và bạn đang làm chúng quan trọng, quá quan trọng đến nỗi nếu không ném chúng đi, bạn không thể thiền…Bạn nghĩ rằng rất khó có thể tự do khỏi ý nghĩ… …bạn tiếp tục đưa chúng sự chú ý một cách nghiêm trọng, bạn đang cho chúng năng lượng… Bạn càng ném nó đi nó càng bật trở lại! Nó sẽ tận hưởng cuộc chơi, và bạn cuối cùng lại bị đánh bại. Bạn đã đi sai đường…

Chỉ cố gắng ném bỏ bất cứ ý nghĩ nhỏ nào, bạn sẽ thấy nó khó như thế nào? Chỉ không dính líu, đó là điều dễ nhất trên thế giới, nhưng nó phải được làm đúng cách. Cách đúng là chỉ đứng bên cạnh… Xe cộ tiếp tục chạy - hãy để nó đi. Đừng tạo nên bất cứ sự đánh giá nào về xấu hay tốt, đừng phê bình. Đó là những gì có nghĩa là thoải mái. Tất cả chỉ có thế thôi. Với không nỗ lực đó là điều cần phải nhớ, bởi vì khuynh hướng tự nhiên là điều đó nếu chúng ta trở thành vô suy nghĩ, tại sao không ép buộc các suy nghĩ? Bạn phải hiểu một điều đơn giản, rằng chú ý là tức là nuôi dưỡng…Nếu bạn không ra bất kỳ sự chú ý nào, chúng không có bất kỳ cách nào khác để nhận năng lượng, thì các ý nghĩ tự chúng bắt đầu chết…

Một thiền nhân phải nhớ rằng không được đấu tranh với ý nghĩ. Nếu bạn muốn chiến thắng thì đừng đấu tranh. Nó là một kinh nghiệm đơn giản. Nếu bạn muốn chiến thắng, một cách đơn giản hãy đừng đấu tranh. Ý nghĩ sẽ tới như thường lệ. Bạn hãy chỉ theo dõi, hãy chỉ ẩn náu đằng sau tấm màn của bạn; hãy để chúng tới và đi. Chỉ đừng dính dáng gì đến chúng. Toàn bộ vấn đề là việc không dính líu vào theo bất cứ cách nào – phê phán hay chỉ trích, bất cứ sự đánh giá nào, tốt hay xấu. Đừng nói bất cứ điều gì, tuyệt đối chỉ đứng bên ngoài quan sát và cho phép tâm trí vận động theo thói quen của nó.

Ý nghĩ đến hay đi cũng không có điều gì khác nhau cả, hãy để cho ý nghĩ chảy theo dòng riêng của chúng, và bạn chỉ đứng bên ngoài quan sát. Từ "quan sát" đơn giản nghĩa là một chiếc gương, phản chiếu và không tạo nên bất cứ sự bình phẩm nào. Không có chiếc gương nào tạo nên sự bình phẩm cả. Không có chiếc gương nào nói với bạn là: "Aha, trông mới đẹp làm sao!". Nó không quan tâm tới việc bạn đẹp hay xấu, bạn bình thường hay bạn điên, bạn đứng bằng chân hay bằng đầu. Chiếc gương không tạo ra sự khác biệt nào, chiếc gương đơn giản chỉ phản chiếu.

Và trong quyển sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim"** còn viết: Chúng ta không làm mất tâm trí; chúng ta phải vượt lên tâm trí, và sử dụng tâm trí từ không gian vượt lên trên sự tồn tại đó. Tâm trí là một cơ chế tốt, chúng ta không chống

lại tâm trí. Chúng ta đơn giản không muốn tâm trí là kẻ thống trị, là người chủ. Chúng ta muốn sự nhận biết là người chủ và tâm trí chỉ là nhân viên, chỉ là người hầu. Thiền Zen không hề muốn bạn từ bỏ thế giới, mà từ bỏ tâm trí của bạn có thể tìm thấy sự trống rỗng của trái tim. Sự trống rỗng của trái tim là sự thuần khiết của bạn, là bản tính ban đầu của bạn. Sự trống rỗng của trái tim là cánh cửa dẫn tới vũ trụ và cái vĩnh hằng.

Hãy thư giãn, và chỉ quan sát cơ thể, tâm trí. Bạn vẫn còn là người quan sát. Chỉ là người quan sát. Cơ thể của bạn được sanh ra và chết đi. Tâm trí của bạn thay đổi vào mọi khoảnh khắc. Chỉ người quan sát này là sự vĩnh hằng của bạn. Hãy nhớ điều đó. Hãy nhắc nhở chính bạn về điều đó. Người quan sát là một tấm gương. Nó đơn giản quan sát và giữ rỗng không. Chiếc gương không lưu giữ nội dung nào. Mọi thứ đến và đi, chiếc gương không bám dính tới bất cứ thứ gì. Chiếc gương không ủng hộ hay chống đối điều gì cả. Nó không có ý niệm về cái gì đứng trước nó…

Và dần dần làm cho nó thành điều thông thường của bạn, thành kinh nghiệm sống một cách đơn giản, chỉ như việc thở. Bạn không phải làm bất cứ nỗ lực nào. Bạn hòa tan vào đại dương tâm thức, bạn đang ở nhà, nhận ra rằng cái bạn mang theo từ lúc bắt đầu, qua hàng ngàn kiếp sống, nhưng bạn chưa bao giờ nhìn vào nó…chưa bao giờ nghiên cứu về nó, chưa bao giờ tôn vinh nó. Nó là kho báu đáng giá nhất trong bạn. Nó là quyền của bạn, quyền thừa kế của bạn…

Hãy quay trở lại, và mang theo bạn tất cả hương thơm mà bạn nhận được. Hãy ngồi xuống một cách chậm rãi, duyên dáng như một vị Phật, trong một vài giây. Khi vị Phật của bạn là cái tự nhiên đó…Điều nầy sẽ trở thành phong cách sống của bạn. Bạn đã tìm thấy chân lý… Tôi không muốn bất cứ đệ tử nào nữa. Tôi muốn mọi người trở thành Phật, thành vị thầy của chính mình…

Tất cả những người mộ đạo đều quay vào trong và tìm kiếm chính bản thân mình, và bằng cách này vượt lên trên mọi phiền muộn. Quay vào trong nghĩa là toàn bộ hai mươi tư giờ, và trong mọi tình huống, xuyên qua, từng bước một, xuyên qua các lớp bao phủ cái tôi, ngày càng sâu hơn, để tới một nơi mà không miêu tả được. Đó là khi ý nghĩ chấm dứt và phân biệt ngừng lại, khi cách nhìn sai lầm và các ý tưởng tự chúng biến mất mà không bị điều khiển nữa; khi, không được tìm kiếm nữa, hành động chân thực và sự thôi thúc chân thực tự xuất hiện. Đó là khi một người có thể biết sự chân thực của trái tim là gì.

Điều đầu tiên là, hai mươi tư giờ một ngày, phải nhớ những gì bạn tìm thấy trong thiền. Bạn sẽ lại quên, nhưng khoảng trống của những lần quên sẽ ngắn và những lần nhớ sẽ trở nên dài hơn. Dần dần khoảng trống của sự quên sẽ biến mất. Sẽ đến một lúc khi bạn là toàn bộ vòng tuần hoàn của sự nhớ, hai mươi tư giờ. Thậm chí trong giấc ngủ của bạn bạn biết bạn là một vị Phật.

...Daio nói, *"Đừng lo lắng về thời đại cũ. Chỉ đi bằng con đường của sự sống, từ nơi cuộc sống của bạn đang đến"*. Từ bất cứ nơi nào chỉ ra cuộc sống của bạn đang nảy sinh, đó là con đường của sự sống. Nó không bên ngoài bạn. Bạn phải đào sâu bên trong chính mình để tìm ra gốc rễ và cách nối bạn với sự tồn tại của vũ trụ. Nó đơn giản là việc của nội tâm… – đừng hỏi tôi và đừng hỏi ai rằng con đường của sự sống là gì? Hãy nhắm mắt lại và tự mình thấy con đường của sự sống là gì. Bạn đang sống – đó là điều chắc chắn; nó được chứng minh bằng câu hỏi của bạn.

Dịp khác Daio nói với Kusho: nguyên nhân và điều kiện của những người đã giác ngộ là không tách rời công việc hằng ngày. Không có sự khác biệt giữa ở đây và ở đó. Nó tràn ngập quá khứ và hiện tại, tỏa sáng qua thiên đường, phản chiếu xuống trái đất. Đó là lý do tại sao nó được nói rằng mọi thứ trong hàng ngàn niên kỷ vẫn đúng trong hiện tại.

Chúng ta cũng có gốc rễ, nhưng chúng ta không nhìn thấy. Zen không là gì ngoài sự khám phá ra gốc rễ của chúng ta. Người biết gốc rễ của mình được gọi là Phật… Bạn đang thở. Hãy chỉ nhắm mắt lại và tìm ra nơi nào những cái nhánh được nối với thân, và nơi nào những gốc rễ được giấu trong năng lượng vũ trụ… Đây là con đường của cuộc sống và không người nào có thể chỉ nó cho bạn. Bạn phải tìm ra nó. *Hãy chỉ đi bằng con đường của cuộc sống mà chính bạn nhìn thấy, đi về phía Đông, đi về phía Tây, giống như con chim ưng bay liệng trên bầu trời. Đừng lo lắng – nó dẫn dắt đi bất cứ nơi nào, thì hãy đi. Cuối cùng nó sẽ mang đến trung tâm của sự tồn tại.*

Thư giản, hãy tiếp tục…Cơ thể sẽ đang chết, hãy nhìn cơ thể như một xác chết, chỉ như thế tâm trí sẽ rời bỏ. Chỉ người theo dõi là ở bên bạn mãi mãi. Nó là điều bản chất, nhưng người theo dõi không phải là cái tôi. Nó không phải cái gì cả. Nó là trái tim trống rỗng, nó là cánh cửa của vũ trụ. Hãy để kinh nghiệm chìm sâu vào trong tế bào của bạn, bởi nó là cách sống của bạn. Nó phải có mặt trong từng hành động của bạn. Suốt ngày đêm bạn phải mang sự hồi tưởng mình về Phật tính của bạn, và điều này sẽ biến tất cả các hành động và phản ứng của bạn… Chúng ta đơn

giản chỉ làm thức tỉnh Phật tính… Và tất cả đạo đức, sự tin tưởng, tội lỗi, và sự trung thực, theo sau sự hồi tưởng về Phật tính của bạn như một cái bóng.

Hãy trở lại, nhưng trở lại như một vị Phật với không một chút do dự nào. Hãy mang theo kinh nghiệm về bên trong trung tâm của bạn. Ngồi xuống trong vài giây, không một chút miễn cưỡng, như một vị Phật. Nó là quyền của bạn, quyền thừa kế của bạn. Nó không giống như sự thành tựu, nó chỉ là sự nhớ lại của một ngôn ngữ bị lãng quên.

Bạn là một vị Phật dù bạn có biết hay không. Biết nó thì tốt hơn bởi sau nó sẽ biến đổi toàn bộ cuộc đời bạn, mang đến những niềm vui mới, những bông hoa mới, mang tới niềm phúc lạc mới, những hiểu biết mới, sự tươi sáng mới và những tri giác mới. Đó là một sự thay đổi hoàn toàn.

…Daikaku nói: *Thực hành thiền Zen không phải làm sáng tỏ sự khác biệt về các khái niệm mà gạt bỏ những cách nhìn, quan điểm.* Sannysin của chúng tôi không bỏ một điều gì trong thế giới. Mọi thứ đều đẹp cả. Nếu không quyến rũ bạn thì mọi thứ đều sai đối với bạn. Hãy đi vào trong. Đầu tiên hãy tìm kiếm và đạt tới ngọn nguồn sự tồn tại của bạn, cuộc sống của bạn. Một khi bạn đã nắm bắt được gốc rễ của sự tồn tại của mình, vậy thì hãy đi ra và mở mắt và bạn nhìn thấy một thế giới giống như thế nhưng với một màu sắc mới, với một cảm xúc mới, với một tình yêu mới, với một vẻ đẹp mới. Thế giới không còn giống như cũ nữa bởi bạn không còn giống như cũ nữa. Bởi việc biến đổi chính bản thân mình bạn đã biến đổi toàn bộ thế giới.

Điều này là tuyệt đối đúng khi Phật Thích Ca nói, *"Khoảnh khắc tôi trở nên giác ngộ toàn bộ thế giới trở nên giác ngộ. Mọi thứ hiện ra trước tôi như một vị Phật, cả khi thức cũng như ngủ. Tôi có thể nhìn, thậm chí trong những bông hoa hay ngọn cỏ hay những viên đá những vị Phật tiềm ẩn".*

Ghi chú: Viết đến đây tôi chợt nhớ lại trước kia có một bạn đạo kể cho nghe câu chuyện liên có quan đến sự làm việc của Đức Thầy trong điển giới: *"một bạn đạo hỏi Đức Thầy mỗi lần đệ tử lâm nạn thì Thầy biết nơi đâu để cứu độ? Đức Thầy dạy rằng quả địa cầu này đối với người tu ví như trái chanh…"*. Để làm sáng tỏ phần nào bốn chữ *"Phật Pháp vô biên"*, tôi xin ghi lại lời Đức Phật dạy trong sách nguyên văn như sau: *"Phật đã từng nói khi ta biến mất, ta nhìn thấy các vì sao trong ta, bình minh, hoàng hôn, những đêm trăng tròn - mọi thứ ở trong ta, không ở ngoài ta. Chính biên giới của ta đã giữ chúng ở ngoài. Bây giờ biên giới không còn nữa; mọi thứ đã rơi xuống. Bây giờ ta là cái toàn thể,".*

Kính thưa bạn đạo,

Trong sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim"** viết: Trước hết Albert Einstein, mọi người đều nghĩ rằng nguyên tử là hạt nhỏ nhất tồn tại. Không ai có thể phân chia nguyên tử, vì thế người ta nghĩ rằng đó là sự phân chia cuối cùng mà con người có thể làm. Không thể cắt hạt nguyên tử ra làm hai phần; nguyên tử là thực thể rắn chắc. Nhưng Albert Einstein đã cố gắng chia hạt nguyên tử, và thấy rằng bằng việc chia nó, một năng lượng to lớn ẩn chứa trong nó nổ tung. Không ai thừa nhận rằng trong một hạt nhỏ như thế, không nhìn thấy bằng mắt thường lại chứa một năng lượng nhiều đến nỗi có thể phá hủy một thành phố lớn như Hirosshima và Nagasaki trong vòng ba phút.

Khi bạn đạt tới ngọn nguồn cuộc sống của bạn…đó cũng là nguyên tử, một nguồn sống cá thể… Nhưng nó phải được nối với cá thể theo cách nào đó, nếu không bạn không thể sống… Khoảng cách giữa Phật và không Phật là rất nhỏ, sự phân biệt giữa sự thức tỉnh và đang ngủ là rất nhỏ. Khi bạn tìm thấy nguồn sống của mình… Biết ngọn nguồn của cuộc sống, và sự biến đổi lượng từ trong chớp mắt sang bờ bên kia là sự hợp nhất với cái toàn thể. Sau sự hợp nhất nầy bạn hành động như một vị Phật. Bạn không thể làm khác được. Hành động, cử chỉ, lời nói hay sự yên lặng của bạn, sự chuyển động hay không chuyển động của bạn sẽ có sự giống nhau về chất lượng như bất cứ vị Phật nào.

Maneesha, toàn bộ vấn đề của thiền Zen, toàn bộ triết lý học của nó, đều hàm chứa khoảnh khắc hiện tại. Quá khứ - quá khứ mênh mông, vô tận - đã ở đằng sau bạn. Nhưng nó đã đi đâu? Một tương lai rộng lớn - tương lai vĩnh hằng, tương lai vô tận ở phía trước bạn. Nó đang trốn ở đâu? Sự hiểu biết của thiền Zen là trong khoảnh khắc hiện tại toàn bộ quá khứ, toàn bộ bị che phủ. Khoảnh khắc hiện tại bao gồm toàn bộ vũ trụ - quá khứ, hiện tại và tương lai. Nếu bạn có thể hiểu khoảnh khắc hiện tại, bạn đã hiểu toàn bộ sự vĩnh hằng.

Họ ngủ khi đến lúc phải ngủ, họ đi khi đến lúc phải đi, ngồi khi đến lúc phải ngồi và …như thế họ không đang thiền? Vì thế người đang thiền quên tất cả quá khứ, buông bỏ tương lai… Nếu bạn có thể ở trong khoảnh khắc hiện tại, những cánh cửa của sự hiểu biết sẽ tự mở. Trong hàng nghìn cách đều giống nhau được nói đi nói lại: khoảnh khắc hiện tại này bao gồm mọi thứ - toàn bộ vũ trụ - quá khứ - hiện tại và tương lai. Khoảnh khắc nầy là tất cả. Nếu chúng ta có thể bước vào khoảnh khắc thực tại này chúng ta sẽ bước vào cái rất trung tâm của vũ trụ, ngọn

nguồn cuộc sống…Chỉ biết hiện tại là đủ. Bằng việc biết nầy, bằng việc bước vào sự tinh vi của nó, bạn sẽ biết toàn bộ vũ trụ.

Và chỉ tập trung kinh nghiệm, niềm vui, sự phúc lạc, và quay trở về. Hãy quay trở về với vị Phật của bạn như hương thơm ngát quanh bạn, và sau đó hãy quan sát, trong cuộc sống hằng ngày của bạn, trong công việc, trong tất cả mọi thứ, chỉ đứng ngoài quan sát, hãy nhớ điều đó. Bạn có thể chặt củi, hay múc nước từ giếng như một vị Phật…Hãy là một vị Phật, chỉ đừng là kẻ phô trương. Đừng cố gắng chứng minh cho người khác rằng bạn là một vị Phật – đó là những gì mà người điên làm. Chỉ bạn biết rằng mình là một vị Phật là đủ. Bạn không phải chứng minh cho hàng xóm rằng mình thật sự là một vị Phật.

Và trong sách **"PHẬT sự trống rỗng của trái tim"** còn viết rằng*:* Chính tâm trí của bạn đã đẩy bạn vào vòng sanh tử, đau khổ nối tiếp đau khổ. Bạn phải nhảy ra khỏi vòng này - và cách duy nhất để nhảy ra khỏi vòng đơn giản là sự chứng kiến. *Hãy nhận ra rằng ý nghĩ chỉ xuất hiện tạm thời, bạn hãy để chúng tự đến và tự đi, đừng níu kéo và cũng đừng từ chối chúng. Nó giống như các hình ảnh được phản chiếu trong một tấm gương, bởi tấm gương trong sáng nên nó phản chiếu tất cả cái gì đứng trước nó, nhưng không hề lưu giữ các hình ảnh.*

"Người quyết tâm trên con đường phải ngay từ lúc ban đầu, đừng bao giờ mất cái nhìn về điều đó, cả khi ở nơi yên bình hay ở nơi đấu tranh, và người ấy phải không được bám vào nơi yên lặng và tránh xa những nơi có yên lặng và tránh xa những nơi có sự phiền toái. Nếu người ấy cố gắng tránh xa sự rắc rối bằng cách chạy tới nơi yên lặng, người ấy sẽ rơi vào vùng tối." Ông ấy đang nói, "Không chỉ riêng ta, mà tất cả các vị Phật đều làm như vậy. Tất cả họ đều đốt cháy toàn bộ nội dung của tâm trí và làm sáng tỏ không gian để nguồn sống có thể cháy một cách trực tiếp và lần đầu tiên bạn có thể biết sự vĩnh hằng của riêng bạn, sự huy hoàng của riêng bạn".

"Sự trống rỗng của trái tim tạo nên vị Phật". Một khi trái tim bạn trống rỗng, bạn là vị Phật thanh thản, hoàn toàn phúc lạc, ở nhà. Khi tôi nói với bạn là một vị Phật, tôi muốn nói như thế. Điều đó có nghĩa bạn tỉnh lại từ những giấc mơ, sự đau khổ, sự đam mê. Bạn phải thấu hiểu một cách sâu sắc tới điểm mà thậm chí bản ngã bắt đầu biến mất và cánh cửa mở ra tới cái rộng lớn, tới Thượng Đế.

Là một vị Phật là kinh nghiệm tối thượng của niềm vui, của sự vĩnh hằng, cùng sự bất tử, của sự tự do giải thoát. Và không ai khác có thể làm điều đó cho bạn. Nó thật đơn giản: chính bạn phải làm điều đó. *"Khi bạn trống rỗng trái tim, mọi thứ*

xuất hiện như trong một tấm gương, chiếu sáng ở đó mà không có sự khác giữa chúng. Cuộc sống và cái chết chỉ là ảo tưởng, tất cả vị Phật đều ở trong cơ thể mọi người"...

Bukko nói *"Hãy làm mọi thứ một cách thoải mái, và với không nỗ lực, sau một thời gian bụi bặm của ý nghĩ, bên ngoài và bên trong, lắng đọng một cách tự nhiên và gương mặt thật tự nó hiển lộ." ...Bản tính chân thật thì giống như sự mênh mông của không gian bao gồm tất cả mọi thứ. Khi bạn có thể đi và bước vào tất cả tôn giáo một cách bình đẳng, khi không có gì đặt biệt là của bạn, không bên trong, và không bên ngoài, khi bạn thích ứng với cao, thích ứng với thấp, thích ứng với vuông và thích ứng với tròn, đó là nó...*

Kính thưa bạn đạo,

Trong **Thiền và Lão Trang** dạy: *"Đạo thể này tức là "TỰ NHIÊN". Cái tự nhiên này chảy suốt trong tư tưởng thiền học. Có hai tầng ý nghĩa: một là tỏ bổn lai diện mục, và một là tỏ tâm bình thường*. Và "**Thiền và Lão Trang**", trang 149 còn dạy "*Đạo phép ở tự nhiên – Ít nói là đạo tự nhiên". Ở đây có thể xem thấy chỗ Lão Tử gọi là tự nhiên chẳng phải là thế giới tự nhiên vật lý, mà là tỏ bản nhiên của vật tánh, tức là đạo thể cũng tức là chữ "THƯỜNG". Cho nên Lão Tử kêu gọi chúng ta đừng vì ngũ sắc, ngũ âm, ngũ vị làm cho mê lầm, phải "kiến tố bão phác, thiểu tư quả dục", đây tức là vì muốn hiểu cái đẹp thiệt của tự nhiên ra."*

Lão Tử còn dạy: *"Mọi người như nườm nượp như hưởng yến tiệc, như leo lên xuân đài, ta riêng mình vô tâm không có dấu tích gì có thể thấy, như đứa trẻ sơ sinh trong tâm không có chủ kiến gì, giống như mất đi cái gì, lại cũng giống như không có chỗ nào trở về. Mọi người đều có dư mà ta riêng mình không có cái gì, giống như mất cái gì, ta thật là tâm của người ngu vậy thay. Nhưng ta trước sau phải gìn giữ cái trạng thái hỗn độn này, người đời đều hiển lộ cái sáng của mình, còn riêng ta giữ cái ngu muội, người đời đều xét nét mà làm thanh cao, ta riêng mình mờ mờ giống như ô trược."*

Trong sách **Thiền và Lão Trang** còn dạy thêm rằng: *"Sanh mạng tuyệt đối này cũng không phải là cảnh giới gì cao không thể với tới, mà hết thảy thuận theo tự nhiên là tâm bình thường: trà tới thì uống trà, cơm tới thì ăn cơm, buồn ngủ liền nằm ngủ... Vì đi đứng nằm ngồi, không cái nào chẳng là thiền cơ, dầu gánh củi, xách nước cũng chẳng lìa chí đạo. Hết thảy những cái đó đều là sự hiển lộ của sanh mạng tuyệt đối. Cho nên chỉ cần chúng ta cư xử ở trong sanh hoạt thường ngày không có tâm phân duyên tạo tác, hướng lên trên chẳng truy cầu, đối với dưới*

chẳng trốn tránh. Đây tức là bổn lai diện mục, tức là tâm bình, lại cũng là thường đạo siêu việt mà lại bình thực."

Kính thưa bạn đạo,

Trong Phụ Ái 13 trên Tuần Báo Vô Vi ngày 26 tháng 9 năm 2021, Đức Thầy dạy: *"... các bạn đã có cơ hội rồi, được tiến giải, được ngộ pháp, được minh tâm, được kiến tánh, được thấy sự sai lầm chính mình đã tạo cho mình đau khổ và làm cho mình bơ vơ... Bây giờ các bạn thấy rõ, mình phải phát tâm, mình phải dũng lên. Chúng ta vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, không bao giờ chúng ta đem cái gì đến đây mà chúng ta sợ mất. Giữ tâm trạng đó là tâm ổn định để tiến hóa. Chúng ta làm việc tùy giờ tùy phút triển khai và đưa đến ứng giải cho chúng ta. Chúng ta phải ứng giải hòa hợp với mọi việc xẩy đến, thì chúng ta mới là* ***người thiền giác*** *và làm việc đúng lúc an bài của Thượng Đế" vv...và vv...*

Lời dạy của Cha và Tổ Thầy là chơn lý tròn đầy bao trùm tất cả, nhưng vì vô minh tôi chỉ hiểu một khía cạnh rất hạn hẹp, đêm đêm ngồi thiền ngày lo niệm Phật sửa tâm sửa tánh, làm lành lánh dữ một cách thông thường... Sau khi xem sách này tôi mới hiểu thêm một phần nào lời dạy của Cha và Tổ Thầy là ngồi thiền xuất Hồn đảnh lễ Phật học đạo, khi **"biết"** đạo rồi thì phải sống với đạo, để thực hành công quả, lập hạnh công trình sửa tâm sửa tánh, ngõ hầu thực thi chơn lý của Tổ Thầy đề ra là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp…

Tôi xin tóm tắt vài đoạn, và trân trọng trình bài lên đây để bạn đạo chúng ta cùng nhau nghiên cứu, nếu có điều chi sai sót xin huynh đệ tỷ muội lượng tình tha thứ cho.

Kính thư,

Khổng văn Cúc, ngày 6 tháng 10 năm 2021

Con Ơi

Giáng trần con đã khổ rồi!
Mẹ ban ân điển con thời lo tu
Chớ nên suy nghĩ tiền xu
Phiền lòng không thoát lại ngu tại trần
Con ơi! Tạm mượn nghĩa ân
Giữ phần thanh sạch cao tầng tự đi
Lời Mẹ con khắc con ghi
Hướng về thực chất con thì đạt thông
Hồn con tại thế lòng vòng
Thực hành chơn pháp khai tòng thiên cơ
Rồi đây cũng phải đến giờ
Hồn con tiến hóa bơ vơ một mình!
Cha ban sắp đặt hành trình
Con tu con tiến con tinh hơn người
Con ơi! Con mở nụ cười
Người người hoan lạc rưới tươi lòng Già
Thương yêu con phải thật thà
Bình tâm học hỏi chan hòa tình thương

Con ơi! Cố gắng tạo gương

Tâm con hướng thượng yêu thương muôn loài

Chớ nên học hỏi đua đòi

Dẹp phần tranh chấp tự coi thấp mình

Con là vũ trụ nguyên linh

Sửa mình tiến hóa hành trình Cha ban

Tâm con thực hiện vui bàn

Mẹ lo bồi đắp khai màn đạo tâm

Con ơi! Chơn lý diệu thâm

Tình Cha tình Mẹ tình thâm đạo đời

Luật ban chỉ có Cha Trời

Tâm con thức giác đời đời dựng xây

Xa xưa cho đến ngày nay

Mẹ thương, Mẹ quý, con thay Mẹ hiền

Tại trần con đã tạo duyên

Giữ niềm thanh tịnh vượt xuyên thế tình

Việt Nam đất nước địa linh

Con sanh nơi đó con trình với Cha

Thiên cơ khai triển dọn nhà

Quét phần gian ác dạy hòa nhẫn thêm

Con ơi! Nhập định đêm đêm

Con mong sớm dứt, tạo niềm thương yêu

Con ơi! Mẹ nhớ con nhiều

Con yêu nhơn loại, con chiều thế sanh

Con ơi! Con phải thực hành

Trong con có sẵn ngọn ngành thực hư

Con tu tiến hóa như người

Hướng về thiện nghiệp tươi cười nở hoa

Con tu mến cảm tình Cha

Mẹ hiền hỗ trợ con hòa tiến lên

Vía hồn tái ngộ vững bền

Con tu con đắc con quên chuyện đời

Thành tâm tự giữ thanh lời

Yêu thương tha thứ đời đời dựng xây

Con ơi! Con nguyện theo Thầy

Dù cho bỏ xác vẫn say đạo mùi

Con ơi! Thực hiện rèn trui

Bền lòng nhịn nhục an vui tâm hồn

Điển thanh chuyển hóa như cồn

Pháp Luân Thường Chuyển trợ hồn con tu

Thực hành giải tỏa mê mù

Nghiệp trần đeo đuổi con tu con hòa

Lần lần tự bỏ tự xa

Tâm con thanh nhẹ vượt qua khổ nàn

Thế gian cho đến Thiên Đàng

Do con tự chọn khai màn đạo tâm

Con ơi! Siêu lý diệu thâm

Chỉ đường dẫn lối con tầm con đi

Cảnh đời là bãi trường thi

Giúp con tiến hóa con thì nhẫn tu

Mắt đời lường gạt tạo ngu

Tâm đời cũng vậy chẳng tu chẳng hòa

Tu hành con phải thật thà

Hướng về bến giác chan hòa tình thương

Con ơi! Mẹ lại khóc thương

Nhớ con giây phút có đường không đi!

Tâm con vẫn ngại vẫn nghi

Không lo thực hiện chẳng thi được nào

Con ơi! Lệ chảy tuôn trào

Mong con thức giác bước vào càn khôn

Thầy con xem xét phần hồn

Vẫn than cùng Mẹ: tâm con chẳng hòa!

Thầy con cực nhọc thiết tha

Thâu đêm tu luyện độ tha tại trần

Con thương Cha Mẹ một phần

Thương Thầy gánh vác giải lần nghiệp tâm

Lệ rơi! Người đã khóc thầm

Vì con Thầy khổ phải tầm đến nơi

Chiều con ở khắp góc trời

Khuyên con từ bỏ những lời tham sân

Thực hành chánh pháp góp phần

Không nghe ma quỷ tạo phần trược ô

Thầy con thực hiện Nam Mô

Giúp con tiến hóa dẹp mồ nội tâm

Giải bày nguyên lý siêu âm

Giúp con học hỏi giữ tâm thanh hòa

Sánh bằng nguyên lý tình Cha

Dạy con tháo gỡ hiểu xa đạt gần

Mẹ thương Mẹ khóc bao lần!

Mong con sám hối khai tầng pháp quang

Đến đây Mẹ tạm ngưng bàn

Mong con thức giác khai màn đạo tâm

Bên trên Cha Mẹ đang tầm

Chờ con thức giác duyên thâm trở về.

Lương Sĩ Hằng.

Montréal, 16-07-1987

Hồng Ân

Tôi là người con của đất Sài Gòn nhưng có cơ duyên về ẩn cư tại vùng đất Long An thật yên bình và êm ả. Dẫu vậy, những ngày đầu tháng 4 năm Tân Sửu thì nàng Cô -Vi đã rục rịch trở lại ghé thăm tất cả các châu lục trên hành tinh xanh của chúng tôi. Thiết thực nhất là nàng đã tái định cư và tạm trú tại Sài Gòn cùng các tỉnh phía Nam của tổ quốc tôi.

Dưới sự hỗ trợ và bảo vệ của chính quyền địa phương chúng tôi đã cùng nhau hưởng ứng và sống chung với "Mùa Giãn Cách Xã Hội". Những ngày đầu của Mùa Giãn Cách. Chúng tôi vẫn còn cái tinh thần đầy lạc quan và hy vọng về một ngày mai thật trong lành và tươi sáng.

Chỉ thị 15 qua đi, + thêm vài cái chỉ thị 16 +, 16-, nhân, chia…… Thế là tinh thần của chúng tôi cũng vài phần lung lay, lo lắng. Đất nước trong những ngày giãn cách thật đau thương và tan tác. Cha mẹ phải xa con, Vợ phải xa chồng. Tổ ấm của những thành viên có con đi làm nhiệm vụ một nửa thì tự hào, một nửa thì chìm trong nỗi buồn xa nhớ. Rồi những tiếng kêu ai oán, những tiếng rên xiết, những tiếng thở dài bi thương của con người cũng đang dần dấy lên và vỡ oà trong đớn đau, xa cách.

Cảm và thấu căn cơ đó của nhân loại. Đấng Tạo Hóa đã ban rải cái đặc ân cấp cứu xuống trần gian là những vị Thiên Sứ. Họ đến mang Thiên Mệnh xoa dịu nỗi đau cho nhân loại. Các mạnh thường quân mang những tấm lòng vàng đến để ban rải, cứu khổ, cứu nạn cho nhơn sanh. Họ đã đến và dấn thân vào trận địa nhằm xoa dịu những tổn thương, những mất mát mà con của Ngài đã và đang phải đương đầu, đã có những giọt nước mắt hối lỗi lăn dài trên gương mặt thấm đượm những nỗi đau. Những giọt nước mắt đó thầm cảm ơn và cảm phục trước sự hy sinh những tấm lòng thật từ bi và bác ái. Tôi đã nhận thức được rằng tôi đã sống và trải qua những tháng ngày thật ngu xuẩn, thiếu vắng tình thương và đạo lý làm người. Trong sâu thẳm tâm hồn lây lất đó, tôi thốt lên : "Thay đổi lối sống, mình nhất định phải thay đổi để sống kịp với nhịp sống đúng nghĩa của nền văn minh nhân loại". Một thông điệp bỗng loé lên :"Hãy cùng nhau tu thật bạn nhé!"

Trải qua một cuộc bể dâu, một bức tranh tuy hỗn độn nhưng vẫn rạng ngời một tấm chân tình, một tình yêu thương đồng loại, một tình anh em đúng nghĩa trong cái

đống hỗn độn không hồi kết. Trần gian dẫu có bao năm tháng đã đi qua. Mặc cho bao gió mưa đã trở lại, thì hồng ân của Thượng Đế vẫn chảy dài và trôi mãi. Nó sẽ trôi đến những tâm hồn cao thượng, khơi sáng cho những chơn linh sự sáng suốt nhận ra bài học tiến hóa của nhân loại. Một thông điệp cảnh báo trong tiến trình xây dựng tình yêu bất diệt của Ngài - Đấng Tạo Hóa Vĩ Đại của chúng con.
Lời rằng : "Thiên Đàng hữu lộ vô nhân vấn
Địa Ngục vô môn hữu khách tầm".

Long An , ngày 28/9/2021
Lam Hoàng kính bút!!!!

Cuộc Sống

Cuộc sống lúc nào cũng gặp sự khắc khe và bất mãn của tình đời, càng động loạn lại càng rối ren. Trí không minh tâm không sáng, sự đòi hỏi càng ngày càng gia tăng, dần dần mất sự nghiêm minh, không rõ nhiệm vụ của chính mình; dấn thân trong sự ô trược, hi vọng trong sự hi vọng, bất chánh tưởng lầm mình là người thông minh.

Luật Trời có trước luật đời. Xe duyên tạo nghiệp, vợ con đùm đề, giáo dục cho phần hồn tự thức. Khổ cảnh đa đoan, nhiên hậu mới khao khát sự thanh tịnh mà tìm đường tu, dựa theo hình ảnh của người đi trước mà hành. Không biết được chính mình là ai, tạo ra lý luận bất thuận chiều của gia cang. Làm cha không nghiêm minh, làm mẹ không nề nếp và trật tự, biến thể của sự việc đó là rầy la và khó chịu. Tâm xác không yên, sanh ra bệnh tật triền miên cho đến chết. Lìa khỏi thể xác mới biết mình là ngu. Cần phải theo luật nhân quả mà tiến, bằng lòng lập lại trật tự thật thà của chính tâm mà tiến trong khổ cảnh tự thức thì mới gọi là thức.

Khi cảm thức mình sai thì tâm xác đã yếu ớt già nua, phung phí linh khí của Trời Đất, tinh khí thần suy giảm; trí không minh, tâm không sáng. Nhìn hình Phật mà kính sợ sự dấn thân hành pháp của Ngài. Đó là trong khổ não phiền muộn mà hình thành nguyên lý tràn ngập bao thân, lưu lại nghìn năm tại thế những hình ảnh đó lúc nào cũng sống động, lúc nào cũng ảnh hưởng và dẫn dắt người đời trong thanh tịnh, hướng về sự tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất mà hành sự.

Người tu cần thật thà thì mới thấy rõ mình hơn. Càng thấy rõ mình lại càng ăn năn sám hối, chịu nhịn nhục để tiến hóa thì mới thấy được toàn thân yên ổn mà tự sửa. Nếu đi ngược lại với sự thanh tịnh đó thì chỉ có tự hại và không tiến mà thôi. Tâm thân bất ổn cũng vì phần hồn thiếu sáng suốt và thanh tịnh. Cần hành pháp môn đứng đắn tạo thành chìa khóa khai tâm mở trí. Bằng lòng tu tiến thì mới thoát khỏi sự lôi cuốn của tình đời và nghiệp lực của nhiều kiếp. Bằng lòng tự sửa thì có thanh, không có trược.Trời Phật đang chờ đợi chúng ta tiến hóa, thì sẽ có một cuộc sống an nhiên tự tại. Vui trong sự nhịn nhục và thanh tịnh mà sống, tức là thoát tục.Biết được trí tâm huệ giác thì mới có cuộc sống thanh bình, không nuôi dưỡng sự tự ái. Bằng lòng hòa mình trong tận độ thì mới biết được giá trị của thanh quang. Hướng thượng khai thông trí tuệ mà tiến, sẽ không còn bận bịu về tình, tiền, duyên, nghiệp nữa.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Kỷ niệm 10 năm Vô Vi

10 năm thắm thoát đã trôi qua
10 năm phút chốc thấy mình già
10 năm hành pháp trong bê trể
10 năm tự vấn khó thứ tha
* * *
Nhớ người quên mất tánh ta
Mất công nghiên cứu Thầy là thực hư
Nhỏ to hạch sách chẳng từ
Vấn đi vấn lại chơn như vẫn còn
10 năm Thầy vẫn sắt son
Ung dung tự tiến đường mòn vẫn đi
10 năm con vẫn ù lì
Dẫm chân tại chỗ chỉ vì thiếu tu
Lòng sao như đám mây mù

U u ám ám nên ngu suốt đời
Cần chi phải hỏi ông Trời
Tự tu tự biết mở lời thức tâm
Cần chi nhỏ lệ âm thầm
Thương thương tiếc tiếc lỗi lầm đã qua
Thôi thì xây dựng tâm ta
Mỗi ngày mỗi sửa gọi là đoái công
Chuộc tội ngu ngốc cuồng ngông
Trời cao soi sáng, chẳng mong được về!
Ngày nào thật hết si mê
Ngày nào thật hết lề mề thiếu tu
Ngày nào cương trở thành nhu
Ngày nào mới xứng được tu theo Thầy
Vô Vi pháp lý dẫu hay
Nhưng mà có cửa : không gài, khó vô!
Chỉ còn nguyện niệm Nam Mô
Lưu thanh giải trược tham ô bớt dần
Lời Thầy luôn vẫn ân cần
Độ con tại thế giải lần tâm ngu.

Mỹ Kim
1994

Rảnh Rỗi Quá Nên Tản Mạn Nghĩ Suy Về Cô Vy!

Con người là sinh vật thông minh và tiến hóa nhất hành tinh. Cũng vì quá thông minh tiến hóa nhanh thì lòng tham cũng phát triển theo. Luôn mưu cầu hạnh phúc bình an, nhưng làm thì ngược lại, tàn phá bào mòn tài nguyên để tạo ra vật chất thỏa mãn lòng tham của mình *(thích đủ thứ)*: thích đẹp, xe đẹp, quần áo đẹp, cái gì gì... Cũng phải đẹp rồi không hài lòng những gì mình đang có tạo nên những "cơn sóng" ngầm trong nội tâm liên tục ..... Rồi tức nước thì sẽ vỡ bờ các con sóng âm ỉ lao về phía trước tạo thành một sức mạnh tàn phá nội tâm con người ...sanh ra bao nhiêu căn bệnh, đều do uất khí hình thành là chủ yếu, ngũ tạng khó an yên. Thật vậy, nếu Steve Job là bậc thầy về marketing làm thay đổi cả một thói quen tưởng chừng không thay đổi được từ sử dụng bàn phím vật lý trên điện thoại chuyển sang *(quẹt quẹt)* màn hình cảm ứng khi iphone ra đời. Thì giờ đây CÔ VY ra đời dù không thấy được bằng mắt thường. Nếu Steve Job là *(thầy)* thì ta nên gọi là CÔ VY là "sư tổ". Cô ra đời làm thay đổi cả đời sống, thói quen, nhận thức, hành vi ... của loài người. Cô làm cho con người biết thức tỉnh, biết sống chậm lại, biết tiết kiệm hơn, biết san sẻ nhường nhịn nhau hơn, hiểu rằng chiến tranh chưa nguy hiểm bằng cổ, làm cho con người bớt tham lam bớt ngông cuồng mà tĩnh tâm lại xem xét lại rồi từ đó có cách ứng xử phù hợp hơn giữa người với người, với thiên nhiên biết trân trọng tự nhiên và quý trọng tự nhiên của cha trời mẹ đất chứ không phải con người tài giỏi làm ra tất cả ... Vì vật chất tiền tài chưa bao giờ là của mình nó chỉ biến đổi từ dạng này sang dạng khác từ túi người này sang túi người khác theo định luật vay trả, phước báu hay nghiệp báo mà thôi ...

"Bắc thang lên hỏi ông trời
Ông cho cô vid xuống trần làm chi."

Ông trời trả lời ri *(như ri)*:

"Ta cho cô vid để người thức tâm.
Lòng tham tạo sóng âm thầm
Nội tâm bấn loạn lại cầu quan âm
Làm sao cứu nỗi tâm mình
Tâm tà khó dứt thật thà chưa qua
Thế gian đồ giả đó mà
Giữ tâm luyện ý sóng tà sẽ yên
Bớt tham sẽ bớt ưu phiền
Sóng yên biển lặng thì tâm an bình ..."

Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình.

Hoàng Tuấn Anh

MƯU MÔ

Cuộc sống trong kích động giữa nhơn quần, mưu cầu thực hiện sự sống còn, mưu tâm bày ra đủ chuyện. Thậm chí lợi dụng tình thương giữa nhơn quần, khai thác từ gia đình một, tìm thị hiếu và niềm tin, lợi dụng tình thế sách động đưa mọi người vào chỗ uất ức, chống đối đối phương, tạo khổ cho nhau. Đệ trình giải pháp, mưu cầu địa vị. Miệng nói bênh vực dân lành kì thật kiếm tiền mưu sinh. Nói chuyện hi sinh vì người kì thật là chia rẽ để trị. Ôi! Cuộc sống phũ phàng toàn là luận điệu lường gạt chính mình và nhơn quần. Cũng vì lòng tham vô bờ bến, lôi cuốn lẫn nhau trong động loạn. Giành đất, giành cờ, biểu lộ bản chất bẩn thỉu, tranh giành quyền lợi, đòi hỏi dân chủ và nhân quyền, nhưng không biết được vị trí của dân chủ và nhân quyền nằm đâu? Ngày đêm suy tư bất ổn, khó ăn khó ngủ, luôn luôn suy tư hướng về đất nước nhưng không biết được căn bản đất nước ở đâu. Tìm đủ mọi cách khắc phục nhơn tâm, cuống cuồng theo ngoại cảnh, không biết chính mình đã từ đâu đến và sẽ về đâu. Chạy theo chiều hướng phát triển của vật chất gọi là văn minh, quên cả phần hồn và gốc gác thanh nhẹ của chính mình, tức là phần hồn đang chịu trách nhiệm giữa Trời và Đất. Mất tâm điển hòa bình giữa Trời và Đất. Không biết tài sản cuối cùng của Trời Đất đã hình thành.

Mắt thấy, tai nghe tạo ra sự sáng suốt phục vụ tâm thân và tận dụng quyền năng sẵn có để khai thác và xây dựng chính mình từ đời lẫn đạo. Hồn vía phân minh, nhiệm vụ rõ ràng. Phần hồn là chủ của thể xác nhưng hành sự không đàng hoàng, liên hệ với Trời Đất mà không hay. Phạm rồi tái phạm, tạo loạn cho chính mình, mất trật tự tự nhiên và hồn nhiên. Đòi hỏi dân chủ mà phần hồn không biết làm chủ. Nhân phẩm của Trời Đất tan biến mất. Nhân tốt của Trời Đất đã hình thành. Tự thấy cuộc sống lẻ loi, mất sự liên hệ tự nhiên và hồn nhiên. Lạm dụng muốn có nhân quyền nhưng quên đi sự tiến hóa vô cùng của phần hồn.

Nhân tốt của Trời Đất có quyền hướng về thanh tịnh mà tu sửa trong chu trình tiến hóa. Khi đọc và hiểu được nguyên lý của Trời Đất thì rất hổ thẹn với chơn tâm thanh tịnh của chính mình. Ở mặt đất này, thiếu thanh tịnh, không thông cảm nguyên lý của Trời Đất, dù đạt tới địa vị cao nhất ở trần gian đều là bơ vơ và không có lối thoát.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Vô Vi Hành Đạo Chứ Không Giành Đạo

Thực hành từ thấp tới cao
Nơi nào cũng tiến nơi nào cũng thông
Trong ta sẵn luật Hóa Công
Thực hành là chánh tréo trồng dở dang
Bên trong có sẵn nhiều màn
Tự khai tự tiến tự khai tâm Hồn
Chẳng cần bày biểu dập dồn
Trời ban tình Đạo ôn tồn dựng xây
Triển khai khai triển hằng ngày
Tâm ta xác nhận rõ ngày cảm giao
Bên trong sáng suốt thuở nào
Tự lo chùi rửa trăng sao hợp hòa
Chẳng còn vọng động tưởng xa
Trời ban tâm thức tự hòa tiến lên
Thực hành ba pháp tạo nền
Soi Hồn là một giữ bền trí tâm
Pháp Luân Thường Chuyển giải lầm
Thiền Định thức giác âm thầm đến nơi
Càng tu càng rõ Cha Trời
Ngài đà sắp đặt mở đà nhủ khuyên
Vạn linh đã có tiền duyên

Hồi sinh tái ngộ nối liền căn cơ
Chẳng còn loạn động ước mơ
Quy Hồn quy Vía giải mê cõi trần
Dựng xây khai triển muôn phần
Thực hành Chơn Pháp rõ ân Cha Trời
Vạn linh đồng thức nơi nơi
Vô Vi sống động do Trời ân ban
Thế gian Địa ngục Thiên đàng
Giữ an tâm định sáng ban tình Trời
Trong ta có lý có lời
Bên ngoài đồng thức lập Đời tương giao
Thực hành Chơn Đạo chớ rào
Vô cùng tiến hóa nơi nào cũng thông
Du dương tâm dũng tự tòng
Thiên cơ ban rải tâm phòng giải minh
Xác thân là cõi địa linh
Không minh nguyên xứ tạo tình khổ đau
Thực hành kẻ trước người sau
Quán thông Đời Đạo càu nhàu tiêu tan
Sửa mình mới rõ mới an
Trời ban tình Đạo khai màn mở tâm
Thực hành tiến tới mừng thầm
Tâm minh Chơn Đạo chẳng lầm chẳng sai

Chẳng còn hướng ngoại sai hoài
Vào trong mới thấy rõ đài Thiên cơ
Vạn linh quy hội chực chờ
Nhơn Ông thức giác giải mơ cõi trần
Hồn minh cảm hóa muôn phần
Cao tầng cũng tiến thấp tầng cũng minh
Thượng, Trung, Hạ giới giao tình
Do Hồn điều khiển chuyển khuynh hợp hòa
Cảm giao giao cảm gần xa
Trong ta đầy đủ ta hòa tiến thân
Trời ban tự đóng góp phần
Càn Khôn Vũ Trụ mở tầng cảm giao
Quán thông muôn sắc muôn màu
Triều ngươn quy hội kết tàu về Quê
Vạn linh đồng thức phán phê
Thực hành tiến hóa tự về đến nơi
Bao la lớn rộng cảnh Trời
Muôn vàn sống động tạo nơi an toàn
Cộng đồng chung thức giữ an
Chẳng còn mê chấp tạo đàng khổ đau
Tâm không, cảm nhẹ nhiệm mầu
Nơi nào cũng vậy cũng tàu tình thương
Thực hành xây dựng tạo gương

Dìu người tiến hóa mở đường giáo tâm
Thực hành tự học mừng thầm
Sanh Lão Bệnh Tử phải tầm đến nơi
Bài này dạy dũng của Trời
Bình tâm thức giác rõ lời Cha khuyên
Chẳng còn than khổ cảm phiền
Chẳng còn giành Đạo sống yên đời đời
Thương yêu chỉ có Cha Trời
Hào quang sống động lập Đời Siêu Minh.

Kính Bái,

Lương Sĩ Hằng

1982

Tu học thời Cô vy - Kỳ "Đại hội" dài với nhiều bài học giá trị

Cô Vy đến mang tới cho con người chúng ta thật nhiều biến động, nhiều khó khăn, thử thách và cả những cơ hội tuyệt vời cho hành trình tu học...

Với tôi, Cô Vy đã giúp mang tới một kỳ "Đại hội tại gia" vô cùng đặc biệt.
Sài Gòn đóng cửa, rồi tới Hà Nội đóng cửa, không khí xung quanh trở nên ảm đạm hơn bao giờ hết, nỗi lo lắng bao trùm lên tất cả mọi người... nhưng cũng chính trong lúc rối ren này tôi mới thấy trân quý làm sao cái Pháp mà mình đang tu học. Vốn biết cần quay về bên trong nhiều hơn, cần có thời gian trau dồi sâu sắc và nghiêm túc hơn, nhưng dòng đời cứ cuốn trôi mãi với 4 chữ Tiền - tình - duyên - nghiệp...

Và một điều thú vị khi Cô Vy xuất hiện, nó như ấn nút dừng (pause) cho chuỗi vòng xoáy hỗn độn đó. Tôi thấy bản thân mình được lắng lại, bài học thử tâm từ dịch bệnh cho giúp tôi nhận ra sự vô thường ở đời, tâm thế an nhiên trên đường tu quý giá nhường nào, và cả sự thôi thúc "tiểu thiên địa" này tu mau kẻo trễ...

Kỳ "đại hội đặc biệt" cứ thế bắt đầu, thay vì một chuyến đi xa xôi ở một vùng đất mới, tôi được ở nhà và khám phá "vùng đất bản thể" tưởng thân quen mà cũng xa lạ chẳng kém gì bên ngoài. Tôi được dịp kết nối phần nào với vạn linh bên trong cũng đang trên hành trình quay trở về bỡ ngỡ - những "người bạn đạo" vốn vẫn đang chung sống cùng tôi dưới một mái nhà.

Chủ đề chương trình tu học của "Đại hội đặc biệt" cũng rất đa dạng: Tôi được thấm thía giá trị của "Tự tu tự tiến", "Đào sâu phương pháp thực hành", "Mở mang thêm kiến thức qua sách Kinh A Di Đà", "Tìm hiểu tiếng nói của tiểu thiên địa", "Thước đo của sự thanh tịnh"...

Những bài học mà càng học càng thấm, càng học càng quý.
Để rồi khi cuộc sống dần trở lại bình thường, khi những bộn bề của cuộc sống lại tiếp tục gõ cửa, "vương quốc nhỏ bé" của tôi thấy tự tin hơn, dũng cảm hơn, bước thêm những bước trên hành trình "đời đạo song tu".

Diệu Linh

Con Đường Phía Trước

Sáng ngủ dậy Vastad và Amlodi hai anh em rủ nhau dậy sớm để soạn sách vở cho ngày đầu tựu trường, sau đó họ ra sân vươn vai rồi hít thở 3 lần cho không khí tràn vào buồng phổi rồi cùng xuống phòng ăn sáng và đến trường.

Trong nhà, bên kia đường hai vợ chồng già: Ông Noclot và bà Lostad cùng rủ nhau dậy Thiền sớm cho cử đầu ngày Tu sửa. Vì thời gian này trong vùng họ ở đã lan tràn dịch bệnh Corona Vũ Hán *(Covid - 19)*, nên ai cũng tự nhắc nhau Thiền nhiều hơn để đem dưỡng khí vào dưới đáy phổi và bụng cho nhiều để điều hoà cơ bụng và đường Tuần hoàn máu tăng nhiều để đưa máu vào ngũ tạng cho được tối đa, để đẩy lùi hàm lượng Virus ra khỏi cơ thể, nếu lỡ có hít nó vào phổi.

Ai ai cũng biết tất cả là nghiệp quả trong đời tác động cho cuộc sống này, nên cứ thản nhiên sống cho phải Đạo, thì khỏi phải nôn nao run sợ trước Covid độc hại nhất thế giới lần này... Hai ông bà sống bình thản bên khuôn viên đầm ấm của khu nông trại huyện hạt vừa nhỏ mà họ đang ở.

Xa hơn 60 km, mấy người con họ đang sống trong khu đô thị sầm uất, mà nay dịch lạ hoành hành nên xã hội cứng ngắc bởi lệnh cấm giãn cách, làm cho con họ cũng bị cố định không lên xuống giúp họ về tài chánh hàng tháng như trong mọi khi. Cuộc sống đô hội của chốn thị thành lớn nhất của cả nước, nơi mà con cái họ cùng ở cũng bị bế quan trong mọi lãnh vực của xã hội. Tất cả đều giới nghiêm về đêm, bạn ngày cũng im lặng, chỉ nghe tiếng còi xe cứu thương, đi chuyển bệnh nhân trên đường phố... Nút giao thông chỉ thấy mấy anh chở hàng lai rai đến trình giấy đi đường.

Khác hơn ngày thường, gia đình họ tăng Thiền lên tứ thời, cộng thêm một vài giờ Niệm Phật lúc chiều, để công năng điển quang vượt tiến ...

Mưa chiều vẫn rơi, mang u uất buổi chiều tà vào trời Thu ảm đạm của kiếp nhân sinh, đang oằn mình trong cơn thiếu ăn mọi thứ. Mùa mưa lại đến, tăng sức sinh nở của loài

Virus độc hại thêm nhanh trong thời tiết ẩm. Đất nước này cũng may là vùng nhiệt đới nên dịch bệnh cũng khó công phá hơn các vùng Ôn và Hàn đới. Thượng Đế thương chăng ? Ừ, có lẽ vậy !

Trong khó khăn chật vật, nhiều nhóm thiện nguyện Vô Vì xứ này, cũng đã nảy sinh những tấm lòng đại lượng, quyên góp, đem sức mình hy sinh cho đại cuộc, hầu cứu vớt đôi phần cho những mảnh đời khốn khó, đến chốn thị thành làm ăn kiếm sống. Nhiều người không chịu nổi bức xúc, hằng ngàn người từng nhóm bởi thiếu thốn vật chất đã băng mình cùng vợ yếu con thơ, mới sinh nở, chở nhau về quê trên những chiếc xe máy cũ của gia đình, mà phải vượt đường dài trên cả ngàn cây số, để về quê trốn dịch..

Ô! "Con đường phía trước" biết bao giờ dừng lại, để con người tiếp tục trang trải yêu thương, phát huy tinh thần cứu đời và tiến tu, tăng điển quang thời mạt hạ ...

Cầu cho Trời Phật, Tổ Thầy, ứng chiếu, gia ân, cứu khổ con người trong tai ương kiếp nạn ...

Nam Mô A Di Đà Phật - Vạn vật Thái bình.

Kính bái :
TRẦN KIÊN HOA
(30/9/2021)

Hình Ảnh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2009 - 2019

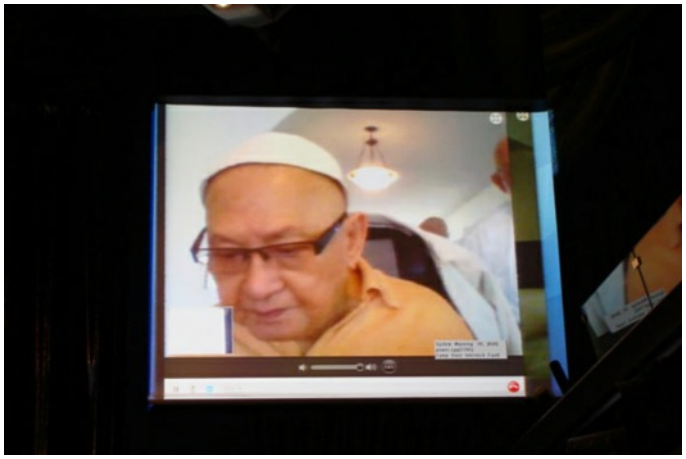

Long Beach - 2009

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Long Beach - 2009

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Long Beach - 2009

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Vô-Vi Quốc Tế 2010
Western Caribbean Cruise

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Vô-Vi Quốc Tế 2010
Western Caribbean Cruise

Vo Vi

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Võ-Vi Quốc Tế 2011
Siem Reap - Cambodia

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Siem Reap - Cambodia

09/20/2011

09/20/2011

09/20/2011

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Võ-Vi Quốc Tế 2012
Phnom Penh - Cambodia

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Võ-Vi Quốc Tế 2012
Phnom Penh - Cambodia

Đại Hội Võ-Vi
Cambodia

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Võ-Vi
Cambodia

Hội Võ-Vi
Cambodia

Đại Hội Võ-Vi Quốc Tế
Cambodia

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Võ Vi Quốc Tế
Bangkok - Thailand 2013

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Đại Hội

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Võ Vi - Quốc Tế
Nam Mô A Di Đà Phật
Siem Reap-Cambodia 2014

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Siem Re

Đại Hội Vô
Nam Mô A Di Đà Phật
Reap-Cambodia 2014

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội Võ
Cambodia 2014

Các Bạn
Pháp 2015

m Reap-Cambodia 2014

Cambodia 2014

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội
Cambodia 2014

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thủy Điển Tương Giao
Lào - Champasak - 2015

Đại Hội - Võ Vi Quê
ak - 2015

VPBank

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội
2015

Đại Hội

DU HÀNH ĐẠ
Đại Hội

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
2015

Đại Hội - Vô Vi Qu
2015

2015

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Âm Ba Đại Hồn
Cambodia - Bokor - 2016

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Âm Ba Đại Hồn
Cambodia - Bokor - 2016

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Âm Ba Đại Hồn
Cambodia - Bokor - 2016

Du Hành Đạo Pháp 2016

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Âm Ba Đại Hội
Cambodia - Bokor - 2016

Đại Hội - Võ Vi
Âm Ba Đại Hội
Cambodia - Bokor - 2016

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Đại Hội - Võ Vi Quốc

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thanh Tịnh
Bokor - Cambodia - 2017

Thanh Tịnh

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Tình Thương
Yangon-Myanmar - 2018

Welcome Vo Vi International Convention
"Du Hành Đạo Pháp 2018"

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu
Pattaya - Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ
- 2019

tuần - tuột
hailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu

WELCOME TO
CHOLCHAN
Pattaya Beach Resort
Welcome Vô Vi International Convention
"Du Hành Đạo Pháp 2019"

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Sinh Hoạt Trụ Sở Giác Thức

NOEL 2020

Ô TÔ CARE
Ô TÔ TỰ LÁI 266
BÃI GIỮ XE Ô TÔ 266

PHÁP LÝ VÔ
BÍ PHẬT PHÁP

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP
THIỀN ĐƯỜNG DUYÊN LÀNH

Hình Ảnh Khó Quên - Thầy Và Bạn Đạo

Thầy ngồi định thần hướng về tượng Phật lớn nhất trên đỉnh núi cao, được chụp đầu Xuân 1993.
(Bạn đạo đi du ngoạn cùng Thầy sau Đại Hội Du Hành Tự Thức II tại Hong Kong,)

86
Kính Mừng Thượng Thọ Đức Thầy
Vĩ Kiền
Ngày 13 tháng 11 Năm 2008
San Diego

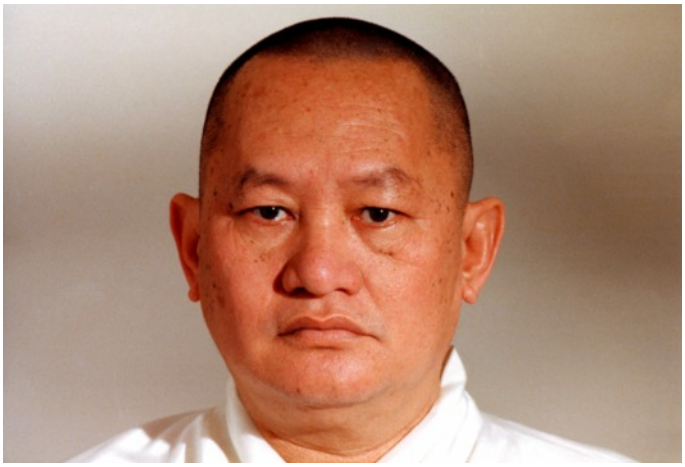

Australia

Gia Chánh

Món canh bí đỏ đậu phộng

Bí đỏ bạn mua về liền gọt vỏ và bỏ hết hạt. Sau đó đem đi rửa sạch rồi để ráo nước. Thái thành từng miếng vuông vừa ăn. Lạc bạn rửa qua với nước cho hết bẩn và lọc hạt xấu. Có thể luộc qua lạc rồi cho vào máy xay. Hoặc bạn xay trực tiếp cũng được.

Phi thơm hành băm trên bếp. Khi hành thơm cho lạc vào xào sơ qua. Nêm thêm chút nước mắm và hạt nêm cho đậm. Tiếp tục cho nước vừa phải vào đun.

Khi nước đã sôi thì cho bí vào nồi. Nêm lại gia vị 1 lần nữa cho vừa ăn. Khi bí mềm, lạc nhừ thì cho hành lá, ngò thái nhỏ vào. Đảo qua 1 lượt rồi tắt bếp. Múc ra bát và thưởng thức.

Sưu Tầm Trên Mạng

Món nấm rơm chiên giòn

Nấm rơm chọn những cái to đều. Sau đó đem bỏ chân rồi rửa sạch. Ngâm trong nước muối loãng cho sạch hẳn. Ngâm chừng 5p thì vớt ra để ráo. Bột chiên xù cho vào bát rồi cho lượng nước vừa phải vào khuấy tan. Khi được hỗn hợp dạng sánh, bột không vón thì thả nấm rơm vào.

Đun nóng dầu ăn trên bếp. Khi dầu sôi già thì gắp nấm rơm đã nhúng bột vào chiên. Khi lớp bột vàng ươm là được.

Cứ làm như thế cho đến khi hết nguyên liệu. Nấm rơm chiên xong bạn cho ra đĩa lót giấy thấm dầu sẵn. Món này ăn kèm xà lách, dưa chuột và nước chấm chua ngọt thì hết ý.

Sưu Tầm Trên Mạng

Món canh bông cải nấu chay

Bông cải xanh chọn cái còn tươi. Đem bỏ hết cuống chỉ lấy phần hoa. Sau đó bổ thành những miếng vừa phải. Đem bông cải đi rửa sạch nước rồi để ráo. Cà rốt làm sạch vỏ rồi bổ thành khúc hoặc khoanh tròn.

Táo đem gọt vỏ rồi bổ thành 6-8 múi cau. Lần lượt bỏ hết hạt. Đậu phụ cắt thành miếng hình chữ nhật cỡ 2 ngón tay rồi chiên vàng đều. Chú ý chỉ chiên đậu vừa tới thôi nhé!

Cho táo và cà rốt vào nồi. Thêm 1l nước và luộc trong 15p. Sau 15p thì vớt táo ra. Trút đậu hũ và bông cải vào nấu cùng cho đến khi chín mềm.

Nêm nếm mắm, muối, hạt nêm cho vừa miệng. Cho hành ngò đã thái nhỏ vào nồi. Đảo qua 1 lượt rồi tắt bếp. Múc ra bát và thưởng thức thôi nào!

Sưu Tầm Trên Mạng

Món nấm rơm kho tộ

Nấm rơm chọn những cái mập mạp. Nếu là nấm chưa nở thì tốt nhất. Cắt bỏ gốc nấm rồi rửa sạch. Sau đó ngâm với nước muối loãng cỡ 1.

Đem nấm vớt ráo rồi để thật ráo nước. Cho nấm vào bát sạch rồi thêm xì dầu, đường, ớt bột, ớt tươi thái lát, dầu mè vào trộn đều cho ngấm.

Dùng nồi đất để kho nấm. Cho chút dầu mè vào nồi và đun nóng lên. Đổ nấm đã ướp vào xào. Hạ nhỏ lửa và cứ để như thế cho nấm ngấm gia vị và chín nhừ. Khi nồi nấm kho sôi sẽ có mùi thơm kích thích vô cùng.

Bạn sẽ thấy mùi nấm thơm ngọt hòa cùng mùi xì dầu đặc trưng và dầu mè béo ngậy. Còn có cả chút hơi cay của ớt nữa. Thật là món ăn không nỡ chối từ mà. Bạn đun nồi nấm tới khi nước hơi sệt là được nhé! Đừng nên đun quá khô. Khi ăn có thể thêm chút tiêu xay vào và ăn với cơm nóng.

Sưu Tầm Trên Mạng

Trị Bướu Cổ

Vật liệu:

Long não
Băng phiến.
Rau diếp cá.
Lá chuối.
Miếng vải dùng để cột.

Thực hiện:

Long não và băng phiến *(đâm nhuyễn nhờ tiệm thuốc Tàu).*
Rau diếp cá cũng đâm nhuyễn trộn đều cho vào lá chuối.
Hơ nóng trên lửa vừa đủ và cột vào chỗ bướu bằng miếng vải

Tránh mùi hôi nên che thêm bên ngoài một lớp nylon. Nếu ở nhà thì làm nhiều lần trong ngày, kết quả nhanh hơn!
Hâm nóng lại nhiều lần như thế, có thể cột kỹ để tránh mùi hôi từ đêm đến sáng, lập lại thuốc mới nếu đã khô,
Lưu ý phải rửa tay sạch vì những thứ nầy không ăn được.
Tùy theo bướu lớn hay nhỏ thì thời gian sẽ dài hay ngắn, kết quả 100/100.

Lưu Ý : Long phiến và long não *(số lượng cho ban đầu thử chỉ dùng 1/2 muỗng cafe).*

Mình đắp bên ngoài, không quan trọng. Nếu thấy không bị nóng thì thêm 1 tí!

Thư Từ Lai Vãng

THƯ GỞI THẦY TỪ PHÁP

Toulouse, ngày 07/04/99

Đức Phật Thầy kính thương,

Con và Bà N vô cùng cảm động cùng đội ơn Đức Phật Thầy (ĐPT) khi nhận được thư của Người, trong lúc ĐPT bận biết bao nhiêu là công việc, vậy mà Người vẫn nhớ đến chúng con. Chúng con chẳng biết làm gì hơn là cuối xin ƠN TRÊN ban nhiều ân điển đến ĐPT, để Người được luôn luôn mạnh khỏe và chúng con tự hứa sẽ cố gắng tu học để làm Người vui, ngõ hầu được đền đáp lại một phần nào cái ơn nghĩa cao dầy mà ĐPT đã ban bố cho chúng con.

Riêng phần con, con noi theo gương lành của ĐPT. Con đã vay Pháp nên tùy theo trình độ của con, con tuần tự trả Pháp. con biết đến đâu con chỉ dẫn tận tình cho những bạn đồng hành với con đến đó, khi họ gặp con, vì vậy những vị lớn tuổi hơn con hay bằng tuổi con, họ thực thi ba pháp quý này rất có kết quả. Tuy nhiên có một vị, người đó là ai thì con biết chắc ĐPT đã biết rồi. Con đã luôn luôn nhắc nhở từ khi con đến ở đây, là nên niệm Phật nhiều, phải có tinh thần tự chủ, tuyệt đối không cầu xin, van vái để được phù hộ, đó là những lời ĐPT luôn luôn nhắc nhở chúng ta. Nhưng rất tiếc con không thành công trong vụ này, con biết rằng con chưa đủ trình độ về điển quang để thuyết phục đối phương, hoặc hơn thế nữa, là biết đâu đó là bài học mà BỀ TRÊN đã dành cho vị đó.

ĐPT ơi! Khi con nhìn ánh mắt của Người qua cái nhìn của Người ban bố cho vị này, khi vị ấy lên đảnh lễ Người trong buổi họp vừa qua tại Thonon-les-Bains, thì lòng con rưng rức. Con đọc được trong ánh mắt ấy bao nhiêu là lời dạy dỗ, buồn, thương, cho nên con cảm xúc được bài thơ "Ánh Mắt Người Thương", con kính dâng kên ĐPT. Con liên tưởng đến 20 năm về trước, khi con vừa chập chững vào Đạo, lúc đó con đã 48 tuổi đời, con chưa biết Đạo là gì, chỉ thoáng hiểu cái nghĩa thông thường của Đạo trong sự giao dịch ở trường đời mà thôi, hiểu một cái nông cạn thì ngày đầu tiên con được duyên phước gặp ĐPT, và với ánh mắt cảm thương của Người đã làm hồn con nức nở, để rồi sau hơn 13 tháng theo chân Người qua bao trại tị nạn, con được nhìn thấy hạnh đức của Người qua sự nhịn nhục, nhẫn nại, từ bi, hỷ xả mà Người đã thể hiện qua những hành động cụ thể để con được hiểu thêm về Đạo, nhưng còn rất

nhiều sự huyền bí cao siêu của đạo Pháp nữa mà con chưa có đủ trí để lãnh hội. Rồi thì một sáng tinh sương vào cuối năm 79, Người phải rời thủ đô Phi Luật Tân để đi định cư nơi miền giá lạnh - Quebec, Canada -, con và C. , hai chúng con đều qùy dưới chân ĐPT, để nhận lãnh những lời giáo huấn, cho chúng con biết trước rằng, trong tương lai chúng con sẽ gặp nhiều hoàn cảnh chông gai, trở ngại, trên bước đường hành hương dài đăng đẳng, phải siêng năng hành pháp. Riêng phần con, Người có nhấn mạnh rằng : nếu con không tu, đời con còn khổ nữa, khi xuống địa ngục, nếu có gặp được Thầy, Thầy cũng làm lơ... và với ánh mắt vô cùng nghiêm nghị đã rúng động hồn con, rồi tự dạo ấy đến nay, mỗi khi con sắp lơ là trong việc hành pháp vì gặp nghịch cảnh làm hao mòn sức lực, thì những ánh mắt từ dịu hiền, triều mến đén nghiêm khắc, dần dần hiện đến lôi con về thực tại và nung chí con, rồi thì con lại lần mò đi trong sự trả nghiệp quả, từ bao đời kiếp theo sát con cho đến kiếp này. Con nhờ được hưởng những ánh mắt thần diệu của ĐPT, mà hôm nay, ngồi viết đôi dòng kính dâng về ĐPT. Con cảm thông được với sự nhẹ nhàng của tâm hồn, con dửng dưng với thế sự, với sợ hãi, với lo âu, hay : nay còn mai mất, đối với con, giờ đây cũng như không có gì quan trọng, mặc dù giặc giã đang nổi lên tứ phía ở Âu Châu. Có phải đấy là Đạo không, thưa ĐPT?

Nếu phương tiện đến kịp cho con, thì trước hè này con sẽ dời một số đồ đạt cần thiết qua Nouméa. Con sẽ ở Nouméa thời gian ngắn và mình con sẽ qua Úc trước, sau đó, các cháu sẽ qua sau, bằng mọi giá, như lời Người đã dạy con, còn không kịp thì con sẽ đi sau hè này. Con chỉ thưa vắn tắt nơi đây thôi, còn con đã trình với Người đủ cả chi tiết qua Điển-Tâm tương ứng trong đêm khuya thanh vắng. ĐPT trả lời cho con từng ly từng tí một, cũng như con đã được ở cạnh Người, đấy là thật một cái Pháp Như-Ý, thật là đại phước cho con. Con đã được ĐPT độ cho con đi được một quãng đường rất dài trong việc hành PLVVKHHBPP.

Tiện đây con kính dân ĐPT bài thơ này. Con họa lại bài thơ Hằng-Hữu của Thắng. Con có gửi về Tập San Vô Vi, nhưng lâu quá con chưa thấy được đăng, có lẽ đã bị thất lạc, nên con gửi về, để ĐPT đọc cho vui.

Cuối thư con kính lời thăm Bà Tám cùng gia đình cô T, cô B và các bạn tháp tùng theo phái đoàn của ĐPT. Con xin chúc ĐPT cùng tất cả quý vị được thân tâm thường an lạc.

Kính thương,
Con,
XH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 22/04/99

XH,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 07/04/99 được biết được đang hồi tưởng lại việc xưa mà tự hiểu được đời là tạm. Sau sự thay đổi cực nhọc của tình đời đen bạc, con lại hiểu được sự mầu nhiệm của tình thương và đạo lý thâm sâu, từ nghịch đến thuận, chung quy cũng phải quy về điển giới, dứt khoát tu tâm dưỡng tánh, sửa mình là chính. Con sẽ trở về Nouméa trước khi đi Úc, từ từ mọi việc sẽ được yên, có chiến tranh thì sẽ có sự thay đổi, từ sự đau thương

cho tới sự an bình, loài người phải gánh chịu. Trong lúc quả địa cầu đổi thay, nhưng tâm linh dứt khoát tu tiến là một, sẽ không còn động trong lúc thiên cơ chuyển, Đất Trời đã báo tin trong luật nhân quả sắp tới, hiểu được tâm mới yên, chấp nhận mà tiến hóa.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam, ngày 30/10/1998
Thơ xin giúp đỡ

Kính thưa Thiền Sư,

Gia đình chúng tôi B V N và bà Ng t R. Vốn gốc gác tu chùa, hiện giờ tu tại gia. Nay được sự hướng dẫn của cô KS, gia đình chúng tôi hiểu được Pháp Lý Vô Vi, có nghe và xem băng của ông thuyết giảng.

Vì hoàn cảnh nghèo nên cô KS ủng hộ chút ít. Hiện nay tuổi già 80 tuổi, bà già 74 tuổi, tuổi già sức yếu không làm gì được để sinh nhai. Vậy vợ chồng tôi gửi thư này đến ông để nhờ sự giúp đỡ cho chúng tôi có cơm sống qua ngày.

Cuối thư vợ chồng tôi chúc thiền Sư nhiều sức khỏe.

Kính bái,
VN

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 21/11/98

Kính gởi hai bác VN,

Vui nhận được thơ hai bác đề ngày 30/10/98 được biết hai bác đã trải qua cuộc thăng trầm đen bạc của tình đời. Vốn gốc tu chùa nương cửa Phật mà tiến hóa, dấn thân đóng góp trong hình thức công quả, ăn năn sám hối giải bỏ nghiệp duyên, cố tu để sớm về cõi Phật, nhưng than ôi! Nghiệp lực từ tiền kiếp đã mang theo không ít, lân la sống mãi cho đến ngày nay, ông đã 80 và bà 74. Nhớ gương lành Phật độ cho đến ngày hôm nay vẫn còn thiếu thốn, ngộ pháp lý mà tu sửa từ tâm lẫn thân, thì mới thấy giá trị của chính mình. Có vốn của Trời và Đất ban chiếu hằng ngày, chịu tu sửa thì mới có đạo xuất hiện từ trong nội tâm, mới thấy sự mê lầm của chính mình đã tạo khổ cho tâm thân mà không hay. Ngày ngày khó qua ngày ngày qua, chung quy cũng phải đứng vào định luật có có không không mà tu sửa. Có đời có đạo, có tâm, thì mọi việc sẽ tùy duyên mà tiến hóa. Sanh trụ hoại diệt và hồi sinh là thường tình của cơ tiến

hóa. Trời kêu đâu dạ đó, là đúng luật của Trời Đất. Việc làm không ngừng nghỉ của phần hồn, chịu tu chịu sửa thì tâm trí sẽ sáng ra trong vòng trật tự và thanh tịnh. Nhựt Quang Phật và Nguyệt Quang Phật ban chiếu hằng ngày hằng giờ, nhưng chỉ chờ sự thanh nhẹ của mỗi người đón nhận mà thôi. Mỗi tâm linh đều có một của vô tận của Đấng Toàn Năng ban chiếu. Hiểu được điều này, ăn năn sám hối thì mới có cơ hội nhận được quà quý thanh nhẹ của Trời Phật mà tu. Muốn tu thì phải dứt khoát thất tình lục dục nhơn duyên, nhiên hậu mới có cơ hội tu tiến, bước vào chùa hình tượng uy nghi, nhang khói ngập trời tạo ra sự ô nhiễm, nhưng vẫn tưởng lầm là đã được phù hộ. Tu hoài cũng chẳng có biết được chính mình là ai ? Từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu ? Khổ, khổ, khổ thì mới chịu bước vào biên giới của Phật Pháp mà tu. Gọt bỏ nghiệp duyên mà sớm thức tâm, bố thí chơn ngôn cho người kế tiếp được an cư lạc nghiệp. Tu thì phải hành cho đến đích, bất chấp thiên cơ bão táp, dứt nghiệp tâm thì mới thấy rõ cõi trần động loạn và tạm bợ. Cơ tạng của mỗi người đều mong manh, nay còn mai mất đó là định luật hóa hóa sanh sanh của Trời Đất đã sắp đặt trong vòng nhân quả và trật tự, kẻ đến người đi liên tục không ngừng nghỉ. Với tuổi của hai bác nên vui mà tu tiến, thấy rõ mình đã dự không ít cuộc vui buồn xảo trá của tình đời đen bạc. Nó cũng là giáo lý dạy cho chúng ta tiến hóa trong nhịn nhục mà tu. Tôi năm nay cũng đã dự qua 76 năm như hai bác, đã tự vượt qua không ít trở ngại của tình đời, nay mới bằng lòng tu sửa cho phần hồn được thanh nhẹ ở tương lai. Ai ai cũng muốn về cực lạc thế giới mà tu. Ở đời chịu cực, tu sửa mới đạt đến sự quân bình của nội tâm, phần hồn mới có cơ hội tiến về nơi cực lạc mà an hưởng. Mỗi mỗi đều do công sức thành tâm của chính mình mà đạt thành sự tốt đẹp ở tương lai.

K S cũng vậy, đang hành trong khổ và dấn thân phục vụ người nghèo khổ mà tu. Kính chúc hai bác vui khỏe mà hồi tưởng duyên lành của Trời Phật mà tu.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

BD, ngày 05/11/98

Kính thưa Thầy,

Con thành tâm đảnh lễ Thầy. Thưa Thầy! Con là Đ, 46 tuổi, kính xin Thầy ban cho con vài lời dạy. Con đã ngộ pháp và hành pháp năm 1985 đến năm 1991. Thời gian hành pháp qua con cũng đã ăn chay, đến năm 1991 vì sự cực khổ và nhiều khảo đảo, con không vững tâm nên đã gục ngã. Đến năm 1996 thì chị Ng S ở Úc về đã hỏi con lý do nào con bỏ pháp. Qua lời tâm sự con đã trút được những điều mà mấy năm qua con không thể tâm sự với ai. Chị Ng S đã khuyên con và nhắc những lời Thầy dạy, nên con quyết tâm hành pháp trở lại. Con cũng ăn chay hơn 1 năm. Nhưng gần đây con lại bị tuột máu, huyết áp thấp, nên con lại phải ăn mặn. Ăn mặn thì tối con công phu không được nhẹ như ăn chay, nên con phải làm sao ? Kính xin Thầy dạy con và giải bớt nghiệp cho con để con hành pháp công phu được kết quả để theo dấu chân Thầy.

Thưa Thầy! con đang hiện ở một mình không có bạn đời. Cùng ở với con là mẹ già 70 tuổi, một đứa con gái 16 tuổi và một cháu nội 3 tuổi. Con kính Đức Thầy độ và chuyển cho con có điều kiện tu học rèn luyện thân.

Con thành tâm kính đảnh lễ Thầy, kính chúc Thầy nhiều sức khỏe để độ quần sanh. Nhiều lần con định viết thơ kính gởi đến Thầy, nhưng khi nghĩ đến Thầy thì nước mắt con rớt. Hôm nay con mới can đảm viết thơ này kính gởi đến Thầy. Kính xin Thầy dạy cho đứa con trì trệ này.

Kính Thầy,
Con Đ.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 23/11/98

Đ,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 5/11/98 được biết con đã trường chay thực hành pháp lý khoảng 1985 đến 1991 đã ăn chay yếu sức mãi cho đến 96 gặp Ng S ở Úc về bàn bạc với con thì con tự hiểu là việc bỏ pháp là sai, cho nên con quyết hành pháp trở lại. Tu theo Vô Vi chay mặn không phải cứu cánh của sự tu sửa, tùy duyên độ hành nhiên hậu mới sớm thức tâm tu tiến. Không cần phải chấp chay chấp mặn nữa thì thức hòa đồng mới mở.

Con đã có gia đình cần tu sửa nhiều hơn mới sớm đạt được kết quả tốt ở tương lai. Tu Vô Vi vỏn vẹn chỉ có phần hồn là trên hết. Biết được hồn thì sự sáng suốt sẽ được gia tăng. Con nguyện tu thì phải dốc lòng hành pháp, bất chấp dư luận ở bên ngoài. Cần tu sửa nội tâm trên hết.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

HM, ngày 15 tháng 11, năm 1998

Ông Tám thương kính,

Đã lâu rồi con chẳng có dịp viết thư cho ông Tám. Tuy con cũng có nhiều vấn đề muốn viết hỏi ông Tám nhưng sau đó câu trả lời lại đến với con một cách ngẫu nhiên, trước khi đặt bút viết nên con lại thôi. Vả lại cuộc đời của con tuy nhiều lo toan vất vả nhưng con cảm thấy con vẫn nằm trong tình thương bao la của Trời Phật đã dạy dỗ cho con từng li từng tí, giúp con thức tâm hằng giờ hằng phút, thành ra con cũng chẳng có gì để hỏi. Con viết nhờ thâm tình bạn đạo chiếu cố khuyến khích giúp con gửi thơ nên con muốn tâm sự với ông Tám cho thỏa

lòng mong nhớ. Viết thư cho ông Tám không khác gì trình diện trước mặt ông Tám. Có gì che dấu, gạt gẫm được dưới đôi mắt của ông Tám chứ. Trước đây, con trình diện trước mặt ông Tám với tấm lòng chân thành, tự tin, hãnh diện là biết bao, có khác gì con rối trước mặt ông Tám đâu. Ôi! Nghĩ lại con mắc cở quá! Viết đến đây con không sao tránh khỏi chút ngậm ngùi hổ thẹn.

Hơn 20 năm từ khi gặp ông Tám đến giờ, chỉ mới gần đây thôi, tình cờ con đọc lại bài thơ ông Tám cho con, con chợt nhận ra cái bản ngã xấu xa của mình. Bao nhiêu năm nay con tự bằng lòng, si mê cái tài hoa, đẹp đẽ với bao lý tưởng con đã sơn phết lên nó. Con vẫn trốn tránh cái nhận thức thoáng qua trong tư tưởng có cái gì đó không ổn, và lâu lâu con có cảm giác bất ổn, bơ vơ, tìm kiếm lại nổi lên, một cái cảm giác ray rứt khôn nguôi đã đeo đuổi con từ thuở ấu thơ. Đến khi con nhận ra rằng: bao lâu con đã hành chưa đạt đến sự quy nhứt trong nội thức thì dù con nghĩ gì, con làm gì, dù cao thượng, đẹp đẽ hay xấu xa cũng đều nằm trong vòng mê chấp của bản ngã. Nó kéo theo biết bao sai lầm, đau khổ của kiếp người. Chẳng phải khi ông Tám tiết lộ kiếp trước con đã tu con mới biết, từ lâu con đã linh cảm hằng bao nhiêu kiếp con đã đau khổ để tìm cái chân lý này đây. Tuy con hổ thẹn với ông Tám rằng hơn 20 năm qua, một thời gian không ngắn ngủi gì, con chỉ thấu hiểu được một chút cái điều căn bản mà người tu nào cũng biết rồi. Nhưng với con, khi con hiểu được đến đây thì con cảm thấy nhẹ nhàng, yên ổn như người đã tìm ra được mấu chốt của vấn đề, tâm con an tĩnh hơn bao giờ và thấy trên đời vạn sự như không vậy.

Ông Tám thương kính, từ sự hiểu biết đi đến giai đoạn thực hiện cho được cũng là vấn đề nan giải. Câu nói của ông Tư: "Học cái chết trước khi chết", câu nói đơn giản và mộc mạc ấy sao con thấy thật thiên nan vạn nan: làm sao còn sống đây mà phải thật chết đi cái bản ngã của mình. Con cảm thấy mình thực sự bước vào bãi chiến trường, tuy âm thầm nhưng chẳng kém phần khốc liệt. Mỗi một tư tưởng phát ra là một lần ăn năn, mỗi một lời nói ra là một lần sám hối, mỗi một hành động với dụng ý dù tốt hay xấu thì hành động đó cũng trở nên khiếm khuyết. Đến đây là chỗ cùng cực của lý luận hay những tình cảm sướt mướt mà bản chất con có. Con biết rằng Ông Tám đã dạy con ngay từ thời gian đầu gặp gỡ. Thời gian ấy tuy thật ngắn ngủi nhưng có lẽ cũng đủ cho con học hỏi trọn một kiếp người. Con chỉ tiếc rằng thời gian ấy con còn non dại, ngu khờ quá. Qua biết bao thăng trầm, khổ ải phần lớn do chính mình tạo ra cho mình. Giờ đây con từ biết dừng lại nhìn sự việc một cách đơn giản để rồi thấy chẳng có gì sung sướng, hưởng thụ, đau khổ hay bi lụy nữa rồi. Con cảm thấy trong con có một sự thầm lặng, niềm an tĩnh mà những diêu động của ngoại cảnh ít cảm nhiễm được nó, dù được hay mất cũng vậy thôi.

Thư cũng đã dài, con cũng không muốn làm ông Tám mệt thêm. Con vẫn mong ngày nào đó nghiệp quả được nhẹ bớt, con đỡ vất vả về chuyện đời, để có thì giờ chuyên tu được nhiều hơn, khỏi phụ lòng ông Tám. Dầu sao thành quả của con có ít chăng nữa thì đó cũng là cái mức tiến của riêng con. Con cũng muốn sự hồi âm của ông Tám. Con của ông Tám.

NT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 24/1/99

T. con,

Đã lâu ông Tám chưa được nghe qua luận thuyết của cô T. Điển giải phân hành, nguyên lý có có không không của cuộc đời của một bông sen tự vươn lên, bước qua một cuộc dấn thân và tự thấu triệt nghiệp lực là gì? Dù có tu cho cách mấy cũng phải dấn thân trong khổ mới tiến thân. Tin nơi Trời Phật và hành như Trời Phật thì mới phân tách được cảnh Trời mà tu.

Cho nên câu hỏi và câu trả lời, luôn luôn sát cánh với nhau. Chỉ thiếu có thanh tịnh mà chưa hiểu đó thôi. Tiên Phật thành công cũng nhờ sự thanh tịnh tự đạt mà thôi. Con xa cách mới có 20 năm nhưng năm nay ông Tám tuổi hạc đã đến 76 tuổi rồi. Trước kia từ không có răng, đến có răng, rồi lại không răng, ý điển vẫn thành tựu, nắm bút phúc đáp thư người hiền trong trận đồ nhịn nhục thăng hoa. Có gì vui bằng tâm linh đã tự đạt? Đó đây rất gần chẳng có xa, thì mới thấy được điển là trường sanh bất diệt. Vũ trụ bầu trời lúc nào cũng quang khai độ tha tại trần. Nhìn tranh Trời mà tự giải nghiệp tâm. Sự trật tự siêu diệu của Trời Đất, tràn đầy tình thương và đạo đức.

Suối tình vẫn chảy khắp nơi,
Trời ban tình đẹp do Trời dựng xây
Hình thành đẹp đẽ thân này
Tự tu khai thác vui vầy cảm giao
Trong ngoài muôn sắc muôn màu
Trong vòng trật tự đổi trao thỏa tình
Đi đi lại lại một mình
Tình Trời thâu gọn cơ hình dễ thương
Khai thông trí tuệ mở đường
Tình thương đạo đức yêu thương nhớ hoài
Thực hành khai triển chẳng sai
Trong không mà có có hoài mới vui
Tự mình thức giác rèn trui
Đời là tạm cảnh an vui chơn hồn
Thực hành giải tỏa ác ôn
quy về một mối giữ hồn lo tu
Hồn thời thoát tục giải mù
Về quê Thiên Quốc an du phần hồn
Mới đây gặp một muốn hơn
Sống trong cảnh khổ tạp ôn nhớ hoài
Chúc con thanh tịnh sửa sai
Giữ hồn tiến hóa đạt ngày quang vinh
Thực hành gỡ rối hành trình
Tin nơi Trời Phật chính mình dựng xây
Ông Tám đã sống đến nay
Cũng nhờ Trời Phật đổi thay thế tình.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ

Katy, ngày 18/11/98

Thưa Thầy,

Con mạo muội, gan lì viết thơ đến Thầy lần nữa. Con đi cố vấn gia đình, chứ không uống thuốc bác sĩ thần kinh được. Cô counselor quan tâm đến con nhiều. Con uống thuốc bắc. Bây giờ con mới hiểu thấm thía câu "khéo tu thì nổi, vụng tu thì chìm". Nhiều lúc con cứ tiếc những gì con có thể làm được mà không làm. Các con của con khổ nhiều vì mẹ không tu.

Ngày mai con đi luật sư để hỏi xem ông counselor có thể giúp giùm để con có thể lãnh thêm tiền từ chồng, vì con không thể đi làm được, sức con yếu, con không khỏe. Con muốn đem con của con, 3 đứa, đến thăm Thầy, nhưng phải mượn tiền đi, nên con không dám. Hễ con xuống thăm đứa nhỏ, hoặc nói chuyện với anh L., thì con sợ có chuyện không hay xảy ra cho gia đình. Nếu đã xuống, phải xuống hoài. Anh L thì nói chừng nào con khỏe lại, đi làm được, mới đưa đứa nhỏ cho con.

Con phải làm gì kiếp sau để trả ơn Thầy, con không biết. Nếu Thầy đã trả lời thơ con, thì con y như vậy mà thực hành. Con đội ơn Thầy nhiều.

Con,
NHM

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 19/11/98

HM,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 18/11/98 được biết con đang phân vân vì sự sống của gia đình, chồng con. Nhân cơ hội này con mới thấy nghiệp lực là gì? Tâm làm thân chịu, chỉ có tu sửa thì mới giải quyết được. Vỏn vẹn chỉ có đường tâm linh thì mới thấy rõ sự sai lầm của chính con mà tu. Muốn tu thì phải dấn thân hành pháp, thì mới hy vọng tự cải sửa một phần nào mà chính mình đã hại mình. Nhớ lại lúc con còn là một cô gái trong trắng chẳng có việc gì rắc rối xảy ra cả. Ngày hôm nay đã là một hiền thê, một từ mẫu lại chưa thấu triệt được vị trí của chính con. Chỉ có tạo ra khổ sầu mà thôi. Muốn ăn năn sám hối thì chỉ có kiên trì niệm Phật thì mới khôi phục được sự thanh nhẹ của nội tâm, tức là thần kinh khối óc sẽ được ổn định. Tu để giải tỏa sự phiền muộn sái quấy. Tu để buông thả tất cả nghiệp lực không cần thiết đã mang theo nhiều kiếp. Chỉ có biết khổ mà không sao thoát khỏi, gọi là nghiệp, triền miên

vấn vương như vậy cho dến chết, mang theo sự sầu lo không cần thiết, lận đận trong kiếp làm thú hay làm người cũng vậy.

Ai ai cũng có nghiệp, chỉ có tu ăn chay niệm Phật thì mới có cơ hội tự giải và an vui ở tương lai. Qua cuộc sống thiếu thốn và bi đát thì mới thấy rõ sự sai lầm của chính mình đã nung nấu nhiều kiếp. Từ trong nguyên lý có có không không mà khổ! Con nên nhìn kỹ lại khối óc và thể xác của con cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, tức là có Trời, có Đất, có Đạo. Cho nên con mới có một vị trí tốt đẹp như hiền thê và từ mẫu, thực hiện tình thương và đạo đức. Mẹ vì con, vợ vì chồng và xã hội. Cần học nhịn nhục và phục vụ tận tình thì mọi việc sẽ được tốt ở tương lai. Tiên Phật cũng cần nhịn nhục tối đa nhiên hậu mới có kết quả tốt.

Mong con minh xét và thực hành niệm Phật tự cứu và độ tha tại trần. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ

S J, ngày 17/10/98

Kính Đức Thầy Tám,

Con tên là L T B hầu thăm sức khỏe Thầy mạnh giỏi. Kính Thầy khóa huấn luyện tại Los Angeles kỳ này con đi không được vì lý do 2 chân con bị sưng do bịnh tiểu đường nó hoành hành, rồi nó làm qua thận bị suy giảm, mắt bị lờ, sang qua bộ tiêu hóa cũng bị suy luôn. Nên con ngồi lâu không được, và sưng, nó làm mệt từng hồi. Còn sự ăn uống có giới hạn, không ăn dầu mỡ, bún, bánh... ăn nó chậm tiêu và làm mệt, và càng mệt càng sưng lên, đi tiểu không thông. Bác sĩ nói là bịnh tiểu đường nó biến chứng ra vậy, phải chịu. Việc chết sống do Trời quyết định, bác sĩ cũng vô phương. Con nói việc chết sống do lệnh Thượng Đế, cho nên con ráng hành pháp, con không bỏ đêm nào, cứ công phu đều đặn. Tuy nhiên bây giờ ngồi thiền đúng hai tiếng thì khá mệt, vì người yếu, mất 80% chất bổ qua tiểu đường.

Kính Thầy, con quá thương Thầy, không biết con chết đi con có gặp Đức Thầy ..., nếu được cho con xin 2 việc : một là lúc con đi, xin cho con chết ngồi lúc tham thiền 12 giờ đêm, hai là khi hồn con lìa xác, con xin Thầy cho con về sở tu thiện, để con tu tiếp, vì con chưa được giải thoát. Khi con chết mà thấy được Thầy là điều cao quý, không gì so sánh được trên kiếp con người.

Kính Thầy, hôm ở Úc Châu khóa thiền Ca, lúc đó con bịnh quá, tưởng chết. Con nhờ cô H. fax qua cho Thầy hay. Cách 2 đêm thì thấy Thầy từ Úc Châu qua Mỹ thăm con bằng điển quang, từ 2 giờ sáng đến 5 giờ sáng, thấy Thầy trò chuyện tâm tình và mách xoa cho con. Sáng mới hay là chiêm bao. Ngày đó con thơ thẩn nhớ Thầy khóc mãi, khóc sưng mắt. Vợ con hỏi sao mắt ông đỏ vậy, con nói dấu là mắt muốn nhặm.

Bịnh nặng chân sưng, nhưng con vẫn đóng tiền đi dự đại hội Hùng Vĩ Giao Liên ở tàu Alaska, con cứ đi, không đi là bỏ, chứ không do dự. Hai đêm trước đại hội thì thấy Thầy đến thăm con bằng điển và nói con nên đi đại hội. Sáng ngày con mới hay và người con phấn khởi,

quên cả đau yếu, lo đi mạnh dạn. Ở nhà vợ con lắc đầu, sợ con chết dọc đường, nhưng con không để ý đến, vì bên cạnh có Thầy, con vững tâm.

Sau đạo hội, về nhà thì nó mệt và sưng đến 3 tuần lễ sau mới bớt. Hiện nay con uống thuốc sưng và thuốc bắc bổ thận. Con ráng ăn lạt và con ăn tỏi cho nó sộp, nên không đi khóa học tại Los. Xin Thầy tha tội cho con, tâm con có thừa mà lực của con không còn nữa. Con ráng năm tới con đi đại hội 1999 ở Canada.

Tới đây con xin tạm ngưng, cúi lạy tạ ơn, công ơn Thầy tái tạo cho con kiếp này và kiếp tới.

Con,
LTB

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 10/11/98

TB,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 17/10/98 được biết con đã xây dựng được niềm tin, đã đem được thể xác đi bất cứ nơi nào mà con đã quy định, bất chấp sự bệnh hoạn hành hạ thể xác. Vậy con đã nắm vững chiều hướng giải thoát của phần hồn, chứng minh là hồn làm chủ. Sự quyết định đều có hiệu lực, vậy con nên dấn thân trong lãnh vực sáng suốt thanh tịnh mà tu.

Tâm linh lúc nào cũng xây dựng trong chu trình tiến hóa. Đời là tạm, trí vững tâm an. Sống có ngày, chết có giờ, tùy duyên thực hành mà tiến hóa. Việc đến đâu sẽ khai triển đến đó, có lo sẽ tạo thêm khổ mà thôi. Xác già, tu thực hành PLVVKHHBPP thì không tuổi tác và già nua. Chỉ có tu là sẽ tiến, không tu thì sẽ lùi và động loạn. Nguyên khí của Trời Đất chỉ có khôi phục nguyên năng sẵn có của Đấng Toàn Năng đã ân ban. Nhìn được, nói được, nghe được đều do Đấng Toàn Năng ân ban thanh nhẹ hình thành, sống trong tự động và an vui. Người tu cần hành pháp khứ trược lưu thanh, hình thành sự thanh nhẹ sẵn sàng, chứa đựng sự thanh cao bất diệt của Đấng Toàn Năng đã hằng hữu cứu độ từ giờ phút khắc. Tu hướng thượng, đường hướng giải thoát rõ ràng.

Bệnh tình của con nên nhờ chị Xuân An, hay hỏi anh chị Mùi tại San Jose số điện thoại của ông thầy tàu trên 80 tuổi tại WA, nghe nói chuyên trị bệnh nan y, các bệnh mà bác sĩ chê, ông đã cứu được vài trường hợp. Người Mỹ đã nhờ ông chữa khỏi bệnh, đã tặng ông một căn nhà để tiếp khách ở xa đến. Ông này chuyên trị bằng thuốc bắc. Nếu con có thì giờ nên liên lạc với ông bằng điện thoại trước. Nếu có dịp con nên đến đó một lần xem kết quả ra sao. Nếu tốt sẽ giúp được nhiều người ở tương lai. Con có duyên lành tu tốt sẽ gặp thầy thuốc tốt cứu chữa vài ba thang sẽ thoát nạn. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

A. B. , ngày 22/9/1998

Kính Đức Thầy,

Con là L T H, đã lâu con không viết thơ thăm hỏi Thầy, vì Thầy quá bận, con ngại làm phiền Thầy. Đầu thư con kính chúc Thầy được an khang trường thọ. Con rất mong được sự chỉ dạy của Thầy.

Cách đây một năm con hân hạnh nhận thư của Thầy, con đã đọc nhiều lần và cố gắng hướng về tâm linh. Con đã gom gọn lại, ít khi chạy theo đời. Tâm con rất muốn tu hành tinh tấn, nhưng con vẫn còn trì trệ, con ngồi không quá 1g30, mặc dù xưa kia con ngồi trên 2 giờ. Có chuyện gì hoang mang và dễ động loạn, cảm thấy con yếu ớt và thiếu dũng cảm. Mong Thầy chỉ dẫn và góp ý. Hiện nay thỉnh thoảng con hay đi làm việc công tác từ thiện do bạn đạo nhờ con. Con vẫn thích ấn tống hơn, nhưng ở VN không cho phép. Nhân dịp con kính gởi tặng Thầy và gởi nhờ Thầy ấn tống giùm con.

Con mong được gặp Thầy. Lúc xưa ở thiền đường HVE con gặp Thầy hằng tuần, bây giờ xa Thầy rồi con mới cảm thấy sự gặp mặt Thầy giá trị biết bao nhiêu.

Con kính chúc Thầy và gởi lời thăm bà Tám và tất cả Anh Chị cùng Thầy trong tinh thần phục vụ. Con rất mong thư Thầy.

Kính Thầy,
L T H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Las Vegas, ngày 16/10/98

L T H,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 22/9/98 được biết con vẫn bình an và dốc lòng tu tiến. Tu là giải nghiệp tâm, ngược lại con đang bận rộn vì từ thiện, tức là tu phước. Phước huệ song tu rất quý, nhưng nặng về phước nhiều hơn thì đà tiến quân bình tâm linh phải chậm lại một phần. Hy sinh một phần tâm linh thì vật chất mới được dồi dào tận độ quần sanh. Của thiên trả địa cũng sẽ về không, nhờ đó chúng ta sẽ hiểu được tâm linh là quan trọng.

Thực hành là chánh, dũng mãnh tiến hóa trong thanh tịnh. Dứt khoát buông bỏ những việc không cần thiết và chỉ thực hiện những sự cần thiết trong tâm lẫn thân để thực hành tự cứu. Cuộc sống hiện tại của chính con đang được sự quang chiếu của Đấng Toàn Năng. Nhìn được, thấy được, nghe được và nói được đều do điện năng thanh tịnh cấu thành. Cần thực hành trong lãnh vực thanh tịnh mà tiến hóa kịp kỳ, tự đạt tới ánh sáng vô cùng tận của Đấng Toàn Năng tận độ hồn vía thăng hoa tốt đẹp. Phước thiện do tâm tự đạt. Chỉ có phát triển tâm linh mới có,

vừa hành vừa độ là vậy. Con sẽ không bỏ mất cơ hội nếu bằng lòng thực hành đứng đắn từ tâm lẫn thân. Càng tu con sẽ càng thấy là khai thác được chính con là quan trọng.

Phước huệ song tu rất cần thiết trong giai đoạn này. Nhìn con, hiểu con và hành thông tự giải, thì hiểu sự quân bình của tâm linh là cần thiết. Cả nước động, tâm người không động thì mới thật sự là yên vui.

Hiện tại con rất cần tiền để làm từ thiện. Con nên giữ lấy để giúp người nghèo khổ. Không nên gởi cho Thầy, rất tốn kém vô ích. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của chính con.

Chúc con vui khỏe khi đọc qua thơ của Thầy và chăm chỉ thực hành. Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai, gia trì niệm Phật tự khai mở đại trí, học từ bi và thực hiện từ bi. Số tiền con gởi đến Thầy sẽ nhờ VoViLed Multimedia ấn tống CD Chơn Kinh 1999.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

TP M, 6/98

Thầy kính yêu,

Thầy dạy con : "Khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp ... Ngày ngày khổ, ngày ngày qua.... Cái khổ là xây dựng cho tâm từ bi .... Chúng ta đã khổ là xây dựng cho trí chúng ta ... Càng ngày càng sáng, càng khổ, càng muốn người ta giúp, mà khi các bạn thoát nạn rồi, các bạn muốn giúp tất cả mọi người ...". Những lời Đức Thầy dạy là lời vàng tiếng ngọc con đã học và hành theo không thối chuyển suốt 20 năm qua. Hiện nay con tiếp tục đứng trước cái khổ của một bà mẹ bị bệnh tâm thần, thường hay chửi bới hơn 20 năm, một người chị, và một đứa em cũng bị tâm thần từ năm 1988 đến nay, đã gây biết bao đau khổ cho gia đình. Con đã chịu đựng cảnh khổ đó đến tột độ và đã làm nên những bài thơ bất hủ để lại đời ...

Vừa rồi con chở chị hai con bị xe cán ngay bàn chân gẫy xương đi bó bột, cõng lên lầu 3, xuống lầu để điều trị. Hiện đã đỡ nhiều, đi làm được rồi. Vợ con bị thấp khớp, đi bán chè tại chợ An Đông, không thường xuyên, nghỉ hoài. Kinh tế gia đình thiếu trước hụt sau, 3 đứa con đang đi học, Trai út 10 tuổi học lớp 5, gái lớn 14 tuổi lớp 9, gái kế 13 tuổi lớp 8. Con đi làm tại C/Ty gạch men x với chức vụ Y không đủ trang trải gia đình. Con đang rất cần sự giúp đỡ của Thầy về tinh thần, và vật chất của huynh đệ, tỷ muội. Con rất hổ thẹn khi xin được tương trợ, nhưng làm thinh thì sẽ đau thương hơn. Cha con đã qua đời vì sống quá khổ ...

Thầy kính yêu, lúc Thầy còn ở VN đến khi đi hải ngoại cho đến nay, con đã tự phấn đấu với tinh thần vượt gian khổ tự tại, hồn nhiên ở t/đ đạo huynh HVE và huynh đệ đều biết con... Đến giờ phút này, con tự thấy mình đã mệt mỏi. Nếu cứ đơn độc chịu đựng một mình, nên viết lá thư này nhờ em TN trực tiếp gởi đến Thầy, kèm theo những bài thơ con đã làm tại C/Ty để Thầy duyệt đăng ĐSVV. Xin Thầy chiếu cố cho con một lá thư và con chỉ cần duy nhất một lá thư của Thầy trong cuộc đời con cũng được....

Thành kính tạ ơn Thầy vô vàn kính yêu của con,

Kính bút,
LT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Las Vegas, 5/10/98

LT,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 6/98 được biết con đang đứng trong vị trí nhồi quả của một kiếp sống toàn là sự thiếu thốn và đau thương. Kiếp trước thiếu tu, kiếp này phải gánh chịu. Duyên lành con đã ngộ được PLVV, tự tu tự giải mọi nghiệp duyên, tâm làm thân chịu, đó là thành quả đã mang đến từ tiền kiếp tới bây giờ. Càng tu lại càng rõ tiền kiếp đã lầm sai. Cần ăn năn sám hối mà tu sửa tánh hư tật xấu thì nghiệp lực sẽ tiêu tan, thấy rõ nghiệp lực đã và đang bao vây. Cần thực hành PLVV, tự giải từ trong ra ngoài thì mới kịp kỳ tiến hóa. Hồn là chủ của thể xác, cấu trúc tinh vi nhứt trần gian này. Cần niệm Phật triền miên, tâm sẽ thức giác và giải bỏ những sự si mê bất chánh, thì duyên lành sẽ khôi phục. Tu mà không hành thì cũng không khác gì người gác kho. Biết đạo mà không hành thì không bao giờ phát triển về tâm linh. Phần hồn bất diệt mà chấp nhận nuôi dưỡng sự nhịn nhục mà tiến, càng đụng chạm thì sẽ càng tạo được hạnh đức tu tâm sửa tánh, vượt khỏi mọi sự lầm than trong nghịch cảnh.

Rất tiếc trong thơ không thấy có bài thơ cảm tác của con đã gởi đến. Bệnh khùng gây ra do rất nhiều yếu tố. Chấn động bị kèm kẹp lung tung mới sanh ra bệnh thần kinh bất ổn. Cần niệm Phật tu giải, thì từ trường điển quang sẽ khai mở, đại trí dứt khoát tu tiến thì sẽ khôi phục được sự tự nhiên và hồn nhiên, là căn bản của sự sống còn trên mặt đất này. Tiện đây Thầy gửi cho con một bài thơ khuyến tu như sau:

T độ làm người phải cạnh tranh
L tâm học hỏi cảnh thanh nhàn
T thanh diệu diệu Trời ban phước
Khốn khổ trần gian đạt pháp ân
Pháp ân đời đạo bao lần
Dựng xây xây dựng ân cần sửa tâm
Nằm trong nguyên lý diệu thâm
Tự mình thức giác giải tâm thực hành
Lý Trời siêu diệu cảm thanh
Trời ban tình đẹp pháp sanh chuyển hòa
Thực hành cảm thức gần xa
Duyên Trời duyên Phật chan hòa tình thương
Công phu tự thức mở đường
An lành tốt đẹp quí thương muôn loài

Tâm tu thức giác tiến hoài
Đời là tạm cảnh sửa sai tiến dần
Nguyện tu đóng góp một phần
Cao tầng tự thức ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Thành tâm tu sửa dịp may vẫn còn
Thực hành khai triển nỉ non
Đời là cõi tạm chẳng còn si mê
Tự mình thức giác muôn bề
Về không thanh nhẹ chẳng chê luật Trời
Tự mình thức giác thảnh thơi
Tay không đã đến sáng ngời ra đi.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ HÀN QUỐC

Thành phố X, ngày 6/10/98

Kính thưa Đức Thầy,

Đầu thơ với lòng cảm kính con xin được đảnh lễ Đức Thầy trong tâm và cầu mong ơn Trên phù hộ cho Đức Thầy luôn luôn khỏe mạnh.

Kính thưa Đức Thầy, con tên là Ng Ph, sanh 04/06/1965 ở Huế. Vì cuộc sống hằng ngày, nên con phải từ giã những người thân và quê hương VN, sang lao động kiếm tiền tại đất nước Hàn Quốc. Một việc không may trong lao động đã làm cho con mất hẳn đi một bàn tay trái vào chiều 03/06/1998, và hiện nay con đang nằm điều trị tại bệnh viện ở Hàn Quốc.

Kính thưa Đức Thầy, trong những ngày vừa qua, con nằm bệnh viện để điều trị bệnh, thì ơn Trên đã xui đẩy cho con gặp được cô H Th Ng Th và con cũng được cô giúp đỡ rất tận tình trong lúc con đang gặp hoạn nạn.

Với tấm lòng tốt của cô Th, không những đối với riêng con hiện nay, mà cũng đã đối với tất cả những người khác trước đây, trong lúc gặp những khó khăn hoạn nạn.

Cô như một tia sáng của Đại Bi. Nên con hiểu rõ cô là một trong những người đạo Vô Vi trên thế giới, mà hiện nay do chính Đức Thầy chỉ dạy.

Kính thưa Đức Thầy, con cũng được biết Đức Thầy và các bạn đạo qua cô Th và tham khảo qua những cuốn Đặc San Vô Vi, cũng như trong những tập báo hằng tuần. Hôm nay con được biết cô Th sẽ từ Hàn Quốc sang USA, có phước đức, may mắn để gặp Đức Thầy. Con muốn tìm hiểu rõ và đi sâu hơn về PLVVKHHBPP.

Vậy con kính mong Đức Thầy vui lòng nhận lời và có gì xin Đức Thầy hãy cho con những lời dạy bảo thêm. Con nguyện sẽ tiếp thư và làm đúng theo những lời của Đức Thầy đã dạy bảo cho con.

Cuối cùng con cầu nguyện ơn Trên hộ trì Đức Thầy thêm sức khỏe và tuổi thọ, để diều dắt cho con cháu mỗi ngày thêm một bước vững vàng hơn trong lĩnh cực tu học. Con xin được cám ơn Đức Thầy.

Con,
NP

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Las Vegas, ngày 11/10/98

NP,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 6/10/98 được biết con đang chuyển hướng từ một tâm tư thiển lành tự giải tỏa bớt sự phiền muộn của gia cang với sức lao động sẵn có của chính con. Cuộc sống trật tự là trên hết. Về vật chất, nếu mất trật tự sẽ ngộ nạn. Còn về tâm linh thì không thể quên nguồn gốc, giáng lâm từ tam thập tam thiên, cấu trúc hình thành một thân xác duyên dáng tinh vi có một không hai tại mặt đất này.

Con đã tham dự cảnh khốn cùng của đất nước từ chiến tranh cho đến tâm thức bất ổn của toàn dân, mãi cho đến nay, con mới có cơ hội hiểu được PLVV từ trong con mà ra. Con đã có một khối óc thâu gồm trên một tỷ tế bào để ứng phó với cuộc sống nay đây mai đó, tự cảm thấy tình Trời là một, vẫn nuôi dưỡng quần sanh qua sự ấm áp của tình Trời, tức là điện năng âm dương đã hình thành, nóng lạnh bất thường, dìu tiến phần hồn tại thế, gọi là cuộc sống phù sanh, nay còn mai mất.

Nay con mất một bàn tay vì sanh kế. Quý tiếc vô cùng, nhưng ý lực con vẫn dồi dào, nay lại muốn tu sửa khi hiểu được phần hồn là chánh. Thầy chỉ có một pháp cho mọi pháp: tự tu tự giải, thân tâm sẽ an lạc. Khi hành giả hòa hợp với nguyên khí mà tu, thì sẽ tự phá mê phá chấp mà tiến về với sự tự nhiên và hồn nhiên. Con nhìn thấy, nghe hiểu và tự cảm thông, xuất ngôn trật tự, đều do nguyên khí của Đấng Tạo Năng ân độ. Hiểu được nguyên lý hữu sinh, hữu hoại thì đã có cõi vô sanh bất hoại, là cõi thanh tịnh siêu giác. Cần tu sửa, cần tiến và tận dụng khả năng sẵn có của chính con, nhiên hậu mới minh cảm được ánh sáng quang chiếu của Trời Đất mà tu. Nhật Quang Phật không bao giờ rời bỏ quần sinh và luôn luôn phục vụ, đem lại sự ấm áp cho quần sinh cộng hưởng sự hòa bình của Trời Phật trong vòng tay thương yêu và xây dựng cho phần hồn tu tiến. Càng hiểu được nguyên lý của cuộc sống hiện tại, lại càng lo tu sửa cho tâm thân ổn định, thì tương lai phần hồn sẽ có kết quả tốt, sẽ bớt dùng sức lao động, nhưng chỉ dùng trí phát triển nguồn gốc của tâm linh. Tình Trời mở rộng trong tâm khảm của hành giả trên mặt đất này, tự cảm thức tranh trời tốt đẹp, bằng lòng dấn thân tu sửa trên chu trình tiến hóa. Duyên lành đã đến, ngộ được pháp, nên thành tâm hành pháp, thì tương lai con sẽ có duyên lành độ tha tại trần.

Chúc con vui khỏe và nghiên cứu những gì Thầy đã viết cho con. Nếu cần, con nên áp dụng từ giai đoạn một, thì tương lai sẽ hợp duyên hình thành một mẫu người tốt đẹp, dẫn độ quần sanh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

TP HCM, ngày 13/1/1999

Kính thưa Đức Ông Tám,

Hôm nay con xin được phép viết thơ gởi đến Ông Tám. Trước con kính thăm Ông Tám, cầu chúc Ông Tám vui khỏe và nhất là cầu chúc Ông Tám đang hoàn thành gánh nặng mà Ông Tư đã khóc trước lúc Ông Tư từ giã cõi đời. Cầu chúc Ông Tám bước sang năm 2000 sẽ hoàn thành gánh nặng và có nhiều bạn đạo tu tiến do Ông Tám dầy công dìu dắt.

Kế đến con kính xin được bái lạy Ông Tám để tỏ lòng cám ơn Ông Tám đã đang dìu dắt con và bạn đạo ba cõi. Thành tâm kính bái và kính thương Ông Tám ! Sau cùng con lại tiếp tục được nghe lời minh huấn của Ông Tám.

Thưa Đức Ông Tám,

Trong năm 1998 vừa qua, con vẫn tiếp tục tu và có cơ duyên học hỏi. Con đã tự nhiều lần cố gắng tự giải tự trả lời, nhưng mà cuối cùng cũng phải quyết định nhờ ông Tám dạy bảo để tránh sự chủ quan thiển cận. Từ ngày tu thiền đến giờ, ngoài Ông Tám là bậc Thầy, bậc Phật sống ra, con đã có nhiều cơ duyên để học hỏi kim thân cô Kim, các luồng điển mượn xác xưng danh v.. v.. . Nhưng bây giờ con đang gặp một người, theo con nhận thấy đã bước vào hàng Phật, Bồ Tát, đó cũng là phước đức cho VN, (khi Đức Ông Tám còn rao giảng ở hải ngoại), và con nhận thấy Phật có trình độ khác nhau. Con cũng xin nói rõ người này cũng không xưng danh, nhưng do con tự cảm thức được như vậy thôi.

Từ ngày được học hỏi, con được hiểu thêm một số vấn đề để mở trí thêm. Nhưng mà con luôn không muốn mình chủ quan phiến diện, cho nên muốn nghe lời giáo huấn của Thầy để được sáng suốt hơn.

Cuối cùng cuộc đời của con ở kiếp này thật trớ trêu mùi tục lụy, mong Đức Ông Tám từ bi ân giảm ân xá cho con được cơ hội ăn năn sám hối tu hành.

Con nguyện sẽ gắng đạt thành con đường Vô Vi và trả ơn người truyền pháp ở tương lai.

Thành tâm kính bái,
Con, TQM

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 27/2/99

Ông Tám vui nhận được thơ của con đề ngày 13/1/99, được biết con vẫn khỏe và nhắc lại câu nói trăn trối của Ông Tư đã ban cho Ông Tám lúc Ông Tư sắp rời khỏi trần gian. Ông Tám vẫn tự tháo gỡ từ giai đoạn một, đúng theo đường đạo dày công tu tiến, chịu đựng mọi trở ngại trong cuộc sống lân la cho đến nay, đã được 78 tuổi đời. Từ có đến không và từ không đến có, thật là một dày công. Trì niệm nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, đại trí càng ngày càng được mở, bất chấp sự gian lao dấn thân độ đời. Trời vẫn chứng tâm. Ông Tám và gia đình vẫn sống an vui trong thanh tịnh. Càng thanh tịnh lại càng có duyên lành tu tiến. Hiện nay con có tâm xác cấu trúc thanh cao và huyền vi của Trời Đất đã cấu thành đạo mầu, tự tu tự tiến. Dẫu cho lời nói xây dựng thanh cao từ đâu đến cũng do Đấng Toàn Năng xây dựng và ban bố. Cuối cùng cũng do hành giả tự tu trong thanh tịnh, nhiên hậu mới thấu triệt được cuộc sống là tạm. Thực hành là chánh và vĩnh cữu. Con cảm nhận lời phân giải của người khác là thấm thía. Đó là duyên lành đến với con, càng niệm lục tự nhiều hơn, đại trí sẽ tự mở và đón nhận điều lành. Nói đến Phật là ánh sáng từ bi thanh nhẹ, con nên học từ bi và thực hiện từ bi thì mọi việc nan giải trên đời sẽ có cơ hội tự vượt qua. Chúc con tiếp tục trong thanh tịnh để đón nhận sự thanh tịnh bất cứ từ đâu đến.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

V.T, ngày 23/3/1999

Kính thưa Thầy,

Con từ phương xa kính dâng lên Thầy lời chúc sức khỏe để dạy dỗ chúng con trên đường học đạo.

Thưa Thầy, năm nay con 33 tuổi. Cách đây mấy năm con rất buồn, mất đi vẻ hồn nhiên vô tư và con hay bị la là không biết lo. Con rất tốt phước vì đã sinh ra trong một gia đình hiểu biết đạo: cha mẹ hiền và con hiếu thảo, hiện giờ con đang ấm no. Con là đứa con nghèo nhất trong gia đình, ba má và em con rất thương con, không ai đòi hỏi gì ở con hết, chỉ cần con tự lo cho con tốt là được. Vì tủi thân là phận gái mà tình và tiền đều không có. Con nghe lời thầy bói, đêm đêm ra giữa trời khấn nguyện rằng :"Con cầu xin Đấng Chư Thiền phò hộ cho con có một dịp may để con con giống mọi người và cũng đỡ tủi thân". Nhưng cầu hoài không thấy gì đến mà chỉ thấy Thiền Vô Vi đến với con, do anh Chín ở Mỹ Tho chỉ dẫn. Ban đầu con làm say sưa lắm, con thiền được gần 2 năm. Có hôm con vào thiền, vừa tắt đèn con thấy đầu mình sáng choang, 2 bên màng tang 2 bóng đèn và chính giữa trán. Con thấy hai bên sao lại sáng con sợ tà nhập mà các anh chị bảo tốt. Con không dám kể hết cho anh chị nghe, con sợ mất linh. Có lần soi hồn, đầu con làm một cái bụp ở giữa đầu, một luồng khí mát rượi bay ra ở đỉnh đầu con, con rất nhẹ và mát, mãi đến bây giờ ngồi cũng còn. Bao ngày nhìn lên bầu trời đầy kim tuyến, đó có phải là điển không vậy Thầy ? Mỗi lần tối mà con ách xì nó ra giữa chân mày và

ở miệng, con không biết kết quả của con là tốt hay xấu, đúng hay sai mong Thầy chỉ dẫn. Con lại mang bệnh làm biếng nữa.

Gần đây con hơi bị lung lay vì người đời dị nghị nhiều quá, nói lớn mà không lập gia đình làm con hơi buồn, có lúc muốn bỏ thiền luôn, bây giờ đỡ rồi.

Nếu con ăn mặn hay bị tiêu chảy, còn ăn chay thì không, vậy con bị bịnh đại tràng hay tại thiền mà vậy ? Con còn bệnh bướu cổ nữa, nên làm pháp luân hơi khó.

Con viết thơ này kính mong Thầy cho con vài lời chỉ dẫn để con an tâm trên đường học đạo.

Con kính mong sức khỏe Thầy tốt để ngày nào đó tụi con sẽ gặp Thầy bằng xương bằng thịt.

Con kính gởi thăm sức khỏe các chú, các bác, anh chị em trọng bạn đạo Vô Vi.

K C

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 5 tháng 5 năm 1999.

K C,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 23 tháng 3 năm 1999, được biết con vẫn thiền đều, lo tu thân và tránh sự làm phiền gia đình là hạnh đức quý nhất. Con chịu thực hành PLVVKHHBPP tự cứu và sẽ ảnh hưởng những người kế tiếp là điều quý. Con bằng lòng tự tu tự tiến là điều cần thiết, Trời Phật luôn luôn chứng tâm cho con. Những gì con đã thấy trong lúc thiền định đều là sự phát triển của tâm linh, quý hơn tiền lẫn tình.

Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai, con mới được thấy nhiều điều khác nhau như vậy, con nên vui và thành tâm tu tiến, chuyện ngoài tai nên bỏ ngoài tai. Tu tâm là chánh kiến, tình đời ô trược khuyến khích và tạo nghiệp mà thôi, trước mắt con thấy bao nhiêu người có chồng con đều khổ cả, đại đa số lo lắng những chuyện không cần thiết, quên đi chuyện tu sửa là chánh nên lâm nạn. Chịu niệm Phật tu tâm dưỡng tánh, ăn năn sám hối thì mọi việc sẽ được bình an, thiên hạ dèm pha đủ điều, nhưng chính con bằng lòng tu thì mới thật sự tự cứu.

Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY

F., ngày 21/4/99
Kính thưa Thầy Tám,

Con, một kẻ đang trên đường tìm đạo, mạo muội viết thư nhờ Thầy chỉ dạy và hướng dẫn con trên con đường đạo. Con được chị Thủy và anh Bảy cho địa chỉ để liên lạc hỏi Thầy. Con đã do dự và ái ngại trước khi viết thư này vì con ngại làm phiền Thầy. Sau khi suy nghĩ kỹ con quyết viết thư tâm sự với Thầy những vướng mắc của con trên đường đạo.

Trước hết con xin kể sơ qua con đã biết về đạo như thế nào Cách đây 16 năm, con đã có duyên đọc "Thượng Đế giảng Chân Lý". Sau đó con lại có duyên gặp các anh chị trong phái Vô Vi, đó là chị Thủy, anh Bảy và anh Thắng. Chị Thủy đã hướng dẫn con ngồi thiền, sau đó các anh chị vẫn động viên con công phu thường xuyên. Từ đó đến nay con công phu không đều đặn như ý con muốn, và có khoảng thời gian dài con đã không hành công phu.

Con biết ơn Trên đã giúp và cho con nhiều ân điển vì thế mà con có được cuộc sống hôm nay. Con luôn nhắc nhở bản thân con không thể quên vì đâu mà có ngày hôm nay, con luôn biết ơn và nhớ ơn Trên. Có một chướng ngại mà con vẫn không qua nổi, đó là bản thân của con. Việc hành công phu chểnh mảng cũng do chính bản thân con. Có câu nói : "Thắng được bản thân mình còn hơn thắng mười vạn quân nơi chiến trận". Điều này chứng tỏ rằng thắng được bản thân thật là khó. Con biết con không nên viện bất cứ lý do gì cho sự yếu đuối của ý chí của con, nhưng sự thật con thú nhận ý chí của con không đủ mạnh để thắng bản thân mình. Thầy đã từng trải qua kinh nghiệm này chắc Thầy hiểu hoàn cảnh con bây giờ. Con không biết có điều gì có thể giúp con vượt qua chướng ngại này không, nhưng con biết chắc một điều, đó là tất cả đều lý do ý chí của con.

Con cảm thấy vơi nhẹ phần nào nổi phiền canh cánh bấy lâu nay sau khi tâm sự với Thầy. Con biết Thầy bận rộn nên không dám mong Thầy cho những lời khuyên hay chỉ dạy gì cả. Hy vọng rằng con sẽ cũng cố được đức tin và thắng được bản thân (có lẽ đức tin không vững nên ý chí không mạnh phải không Thầy).

Kính chúc Thầy luôn mạnh khỏe.

Kẻ tìm đạo,
C.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 9 tháng 5 năm 1999

C. con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 21 tháng 4 năm 1999, được biết con vẫn khỏe mạnh và nung nấu ý chí thăng hoa tốt đẹp, nhưng thể xác lúc nào cũng phạm rồi tái phạm. Thiếu ý chí dứt khoát xây dựng cơ đồ tâm linh, khó tu khó tiến. Ở thế gian muốn có cuộc sống tốt thì phải làm việc nhiều thì tâm thân mới được yên ổn, nếu ngược lại chỉ có khổ mà thôi, rất khó hoàn tất ý nguyện của chính mình. Mỗi mỗi phải dứt khoát mới tiến thân tốt về hồn lẫn xác.

Chúc con thực hiện bi trí dũng thì mọi việc sẽ xong và tốt đẹp ở tương lai.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

Tháng Tư, 1999

Đức Thầy kính yêu,

Con tên N T N D ở ấp V Q, xã LV, G C .

Nay con đã 58 tuổi, nhưng con cũng được gặp pháp lý Vô Vi đã hơn 20 năm. Lúc con được gặp chỉ sơ qua và không có kinh sách, nhưng con cũng cố hành đến ngày nay mới gặp bạn đạo và kinh sách. Con tu không tiến vì nghiệp nặng.

Từ khi có gia đình đã gặp ông bạn đời bị bịnh tâm thần. Con tu một thời gian khá khá là bị ổng lên cơn đau hành con phải bỏ không ngồi được, nên con mất hết tất cả, cứ như thế mãi.

Cho nên trong tâm con buồn quá không biết làm thế nào để tiến. Vậy con kính trình lên và xin ý kiến Thầy chỉ dạy cho con.

Trong năm 98 mà ổng bịnh hai lần như vậy làm sao con chịu nổi, xin Thầy giải giùm con, cho con bớt khổ.

Hiện giờ con có 6 đứa con, nhưng được 3 đứa hành pháp lý và 2 đứa đi tôn giáo, còn con thì tối ngồi được hai tiếng, mà chỉ nguyện, soi hồn, làm pháp luân tới vào thiền định, không có một chút mê nào hết, chỉ thấy toàn màu tối không.

Vậy con muốn biết con hành có đúng không và làm sao cho con tiến được. Vậy con xin Thầy hộ và chỉ giáo cho con,

Con kính Thầy,
N D

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 3 tháng 5 năm 1999

N D,

Thầy vui nhận được thơ con và được biết con đang bị nghiệp lực hoành hành, cuộc sống khó yên, nhân không lành thì quả không tốt, tiền kiếp ác ôn, phá khuấy người tu, kiếp nầy phải chịu chi phối trong hoàn cảnh xót xa khổ cực và khó tu. Nay con đã và đang gánh và phục vụ người khùng, lâu ngày chính con cũng phải điên lên vì không lối thoát.

Nếu con bằng lòng thực hành PLVVKHHBPP, tự cứu thì phải cương quyết và dốc lòng tu sửa nghiệp lực của chính con trước, thường xuyên răng kề răng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật trong sự thành kính, từ từ sẽ giải được nghiệp lực của nội tâm, lúc nào cũng phải giữ tâm thanh tịnh để tự giải nghiệp lực.

Kiếp nầy con đã được đóng vai hiền thê và hiền mẫu, rất cần sự nhịn nhục và dứt khoát tu tiến thì từ trường điện năng trong khối óc mới được phát triển, dễ phục vụ chồng con. Con đã có pháp trong tay, chỉ cần sự thực hành mà thôi .

Càng hành duyên lành sẽ đến với con và phật sự sẽ lưu ý và cứu độ con và gia đình được tai qua nạn khỏi, cương quyết dấn thân tu tiến thì mọi sự sẽ được bình an.

Muốn tiến thì tâm phải buông bỏ nghiệp lực thì mới tiến, thực hành dứt khoát tu tiến tận độ gia cang bình an, chồng con đều là nghiệp lực vay trả từ tiền kiếp, rất cần thực hành tu giải thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh và nhịn nhục.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

Saigòn, ngày 22/5/1999

Kính Ông Tám,

Từ VN quê hương, con kính gởi đến Ông Tám tình thương yêu tha thiết mà con ấp ủ hằng đêm khi hành thiền. Dù con bước vào pháp hơi muộn khi Thầy đã ra đi. Dù con chưa một lần được diện kiến, nhưng hình ảnh Thầy vẫn luôn hiện diện quanh con.

Không còn bao lâu nữa con sẽ giã từ nghiệp giáo về hưu sau gần 40 năm phục vụ giới trẻ. Từ khi biết pháp và hành pháp, con càng ra sức gánh vác trọng trách mà xã hội giao phó một cách ân cần hơn dù cuộc đời nhà giáo ở VN chưa được đáp ứng và bù đắp tương xứng.

Về gia đình con chỉ có hai đứa con, một trai nay gần 30 tuổi, đã lập gia đình, nhưng vẫn còn bám víu chưa sống tự lập được. Một đứa con gái kế sắp lập gia đình nay mai với một chàng trai gốc miền Bắc. Bọn trẻ ngày nay đặt con phải kết thông gia với những người mà con không hằng mong đợi. Họ đang có chức quyền, ít nghĩ đến tâm linh, chuyên chú vào tiền tài, địa vị, bổng lộc. Con không biết trong chuyện hôn nhân nầy có chuyện toan tính gì không? Nếu có xin Thầy hóa giải. Nhìn con trẻ thương nhau, con cũng an tâm, tin rằng nghiệp dĩ đã dính kết chúng lại gần nhau; con cần phải ra sức tiến tu hơn nữa, để có pháp lực dồi dào ảnh hưởng đến người kế tiếp như lời Thầy hằng dạy.

Con kính xin Thầy chúc phúc cho đôi trẻ và dẫn lối con đường cho con hành đạo tiến lên. Kính chúc sức khỏe của Thầy được vạn an.

Con,
T N H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 6 tháng 6 năm 1999

N. H,

Ông Tám vui nhận được thơ của con đề ngày 22 tháng 5 năm 1999 được biết con vẫn tiếp tục tu tiến. Còn về việc cưới vợ gả chồng cho con cái là nghiệp lực của gia cang tùy theo nghiệp lực mà tiến, người tu thiền PLVVKHHBPP là người đi trước phải phục vụ người đi sau, trai lớn lấy vợ, gái lớn lấy chồng đều là duyên nghiệp vay trả của tình đời, nhiệm vụ của cha mẹ phải tận tâm giúp đỡ cho con cái được sự may mắn hơn.

Đời chỉ có quyền thế và bóc lột là trên hết, phần hồn đã đến từ Không giới rồi cũng sẽ trở về với hai bàn tay không, hồn phải lìa xác mà thực thi luật nhân quả của Trời Đất đã sắp đặt.

Chúc con vui tiến và thực thi nhiệm vụ của một từ phụ tại thế.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

TP HCM, ngày 7/7/99

Kính thưa Thầy,

Hôm nay con kính xin được phép viết thơ hỏi Thầy minh giải, để giúp con trên đường thực hành tự cứu theo PLVV đứng đắn. Vì một ngày gần đây Thầy sẽ ra đi vĩnh viễn con không biết hỏi ai.

1) Ngày nay ở VN còn sót lại một số di tích họ thờ Dương vật và Âm vật, tượng Phật có hình Dương và Âm vật nhìn có vẻ tục tĩu nhưng có lẽ là Âm Dương. Người tu nào mà luyện được "quy túc", luyện tinh hóa khí, thành thần âm dương giao cấu, mới diệt được dục, thoát vòng sanh tử. Mà muốn quy túc diệt dục thì có phải PLTC là một bí quyết quan trọng ? Con nhớ hồi đó Thầy có làm bài thơ Con Cu, và nhớ câu đầu tiên là : "Con Cu chơn lý bạn ơi", nhưng lúc đó con không hiểu nên chỉ nhớ một câu đó thôi. Bây giờ hiểu được thì không còn bài thơ này để tham khảo.

2) Nói về cách thở, con tự hiểu là do tuỳ trình độ mà có nhiều cách thở, ứng dụng mục đích khác nhau. Như người tập thể thao họ thở một cách riêng, người luyện võ thuật khí công, họ thở một cách riêng, người thiền của các pháp đều có cách thở riêng, con rùa tu luyện cũng có cách thở riêng. Ngay cả trong PLVV này mà mỗi người có một kỹ thuật để thở khai triển khác nhau tùy theo trình độ, như D B T Đ, anh P L, v..v.. nói chung đều đúng ?

Ngày 25/05/99 vừa qua, khi con làm PLTC 6 hơi theo ông Tám dậy, con trong mê có tỉnh thấy một con rồng trắng vươn lên trời xanh. Thì lúc đó con hiểu PLTC ông Tám dậy đây là ánh sáng tự tiến tự thức về Tiên giới. Còn ánh sáng của Quan Âm và Tế Công xưa đã PLTC được quy túc viên mãn, pháp lực vô biên. Tự hiểu vậy đâm ra cũng lạ nên con hỏi Thầy minh giải.

3) Ngày 16.6.99 vào khoảng 9-10 g tối con giao cảm được luồng điển mà ý con hiểu là Vĩ Kiên Phật. Toàn thân con mát mẻ, an lạc, thanh nhẹ. trong trạng thái đó con hiểu được (dĩ nhiên là không biết đúng hay sai) là ông Tám, ngoài hạnh đức tấm tapis, vĩ đại kiên cố, còn

hạnh đức di thiện tối lạc vô cùng lớn lao. Sự thanh nhẹ con có được dù an lạc cũng là động. Phải đi đến "không" mới thật sự hết động, giải thoát, không còn nặng nhẹ.

4) Ngày xưa Đức Phật Thích Ca có vợ con rồi mới đi tu. Ngày nay PLVV con đang hành đây cũng giống như Thích Ca ngày xưa. Người có vợ chồng rồi tu sẽ dễ đắc hơn người độc thân, phải không ông Tám ?

5) Con có một đứa bạn khi thở PLTC, ngay huyệt hội âm ở giữa lỗ đít và dương vật nó hoạt động. Sau đó chạy lên mạch đốc thành hai luồng điển ấm lạnh, thành hai cục điển tròn tung lên đầu xuất ra trung tâm chơn mày, ánh sáng mầu xanh trong. Gặp thời tiết nóng thì nó mát, gặp thời tiết lạnh thì nó ấm. Có phải đó là Hống Diên hai tám hòa nên một, đã tu đạt 1 phần không ? Càng ngày dương vật teo nhỏ lại như thời con nít. Chuyện vợ chồng còn ân ái được, nhưng không thích thú. Lúc xuất tinh thì phần tinh đi ra, còn phần điển thì chạy lên bộ đầu trụ hóa. Nhiều lúc cặp mắt rất sáng trong, da dẻ hồng hào đẹp lắm. Đó có là điện năng của thận thủy, hay của ai phù hộ không ? Người bạn này đang tu thiền PLVV do D B T Đ dẫn dắt ?

6) Người bạn này ngày đêm công phu thấy xuất đi đây đi đó, học hỏi, làm việc, giảng giải gì đó, nhưng khi tỉnh lại xả thiền thì không rõ lắm. Theo Dì Bảy nói là đã xuất hồn được tầng thứ ba (vì có lần bay gặp một vị mặc áo trắng thêu con rồng là Ngọc Hoàng tầng thứ ba). Khi xuất đến tầng thứ chín thì mới thật sự biết rõ ràng sự xuất hồn của mình, tự tiến tự hiểu, có đúng không ?

Qua hai câu 5 và 6 con đã hỏi trên, nếu người bạn của con đã hành đúng, tại sao con tu tính ra là thấp kém hơn bạn ấy, nhưng con nhận thấy bạn ấy đã đi lạc qua Địa Tiên rồi, lạc mà không biết mình lạc. Mà cũng có khi bạn ấy có hơi ngờ ngợ đã sai mà không đủ dũng để vượt qua ! Nếu bạn ấy đã có duyên bên ấy rồi thì thôi. Cũng tốt. Mà cũng có khi con nhận thức sai. Mong ông Tám minh giải.

Kính chúc ông Tám vui, khỏe.

Kính bái,
T Q M

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 17 tháng 7 năm 1999

Q M,

Thầy vui nhận được thơ của con đề ngày 7 tháng 7 năm 1999 được biết con có duyên tu và được cơ hội hiểu được nguyên lý của điển hình phân giải luồng điển trược thanh. Trược là chủ trương cúng bái và cầu xin, còn thanh là tự giải Con tu cho đến nay cũng nhiều năm rồi, tự khai không ít về tâm thức điển lành từ bi của Trời Phật. Những gì con thắc mắc đều nằm trong sự hóa giải của chơn lý. Con có truy tầm cho cách mấy cũng sẽ về không tức là vô hình vô tướng mới đúng. Tâm thức của con rất dễ hướng về không, miệng trên và miệng dưới là một nhịp tiến hóa về không, càng thực hành pháp luân thường chuyển thuận ý Trời khai mở trần tâm. Người tự đạt dũng mãnh hành triển đến vô cùng, tất cả sẽ được tròn trịa theo chơn lý điển quang hình bầu dục, ánh quang lộng lẫy tươi đẹp của Trời Phật đã hình thành trong một kỳ

công tu luyện tự thành đạt. Pháp luân thường chuyển là thuận ý Trời mà tiến hóa, đạt quân bình là phải trở về không mới đúng, chứng minh từ không giới đến phải trở với hai bàn tay không, chẳng ai nắm bắt được việc gì cả, siêu giác tức là không lời thì không động tức là tịnh, cơ quang huyền vi ở điển giới cực kỳ thanh tịnh chuyển hóa vô cùng tận sẽ không còn biên giới, tận độ quần sinh, làm việc ngày như đêm không mệt mỏi, dấn thân độ đời như Quán Âm thường quang chiếu với tấm lòng từ bi tận độ quần sanh từ mê đến tỉnh. Phương pháp nào cũng vậy đó thôi. Thực hiện tình thương và đạo đức tùy duyên độ hành, bạn con có duyên với Phật pháp nên gia công thực hành cho đến đích để có dịp tận độ quần sanh. Việc làm rất thích thú trong đạo hạnh, dấn thân thực hành tu tiến sẽ không hoang phí hào quang của Trời Phật cảm thông giá trị thanh tịnh của đấng toàn năng mà tu. Thủy điển tương giao hóa thành rồng bay lượn giữa không trung. Dũng mãnh trong thực hành và xây dựng. Tâm thức thành tựu vui tươi. Mỗi người đều có một nghiệp lực khác nhau. Cần tu thiền để tạo thành một pháp lực thì mới mong giải được nghiệp lực mà tu. Tầng Trời thứ mấy cũng do tâm tu hình thành và tự đạt.

Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

VT, ngày 01/06/99

Thầy kính thương,

Hôm nay con vẫn còn có cơ hội để gởi đến Thầy những tâm tư suy nghĩ hạn hẹp và nhỏ bé của con :

Nhìn Đại Hội vừa mừng vừa tủi
Mừng Vô Vi quy tụ năm châu
Tủi thân chưa đủ phước duyên
Nên chưa được bước chân lên thuyền từ

Bên đây chúng con mặc dù sống trong hoàn cảnh khó khăn, nghịch cảnh cũng nhiều, đủ để sửa và dẫn tiến tâm linh của chúng con nhanh hơn.

Mỗi lần nhận được những món quà nhỏ tinh thần chúng con rất mừng chuyền nhau trong niềm vui gần gũi và gắn bó với Vô Vi nên :

Hằng đêm con nguyện con cầu
Cho Thầy khỏe mạnh dắt dìu chúng con
Chúng con lên hết trên thuyền
Cùng Thầy lèo lái con thuyền Vô Vi

Con : Mừng Thầy tuổi hạc đã cao
Mừng Thầy khỏe mạnh hồng hào nước da
Mừng Thầy tuy xác có già
Mừng Thầy hồn vẫn trẻ hoài vui tươi
Mừng Thầy đi đứng thong dong
Mừng Thầy mắt sáng như là vì sao
Mừng Thầy sống thọ vạn niên
Mừng Thầy khoẻ mạnh dắt dìu năm châu.

Con kính bút,
T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 5 tháng 7 năm 1999

T. con,
Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 1 tháng 6 năm 1999 được biết con cảm thức nhiều điều đạo tâm, quý đại hội tâm linh, cảm tác được mấy giòng thơ yêu quý, sau sự dày công tu luyện của chính con.

Thuyền từ ban rải khắp nơi nơi
Có điển khai thông rõ ý Trời
Khai triển tâm linh đồng chuyển tiến
Minh lời chơn thật cũng do Trời
Thực hành có lúc nghỉ ngơi
Có khi hiểu được có lời độ tâm
Cảm thông nguyên lý mừng thầm
Tâm tầm chơn lý diệu thâm
Trí tâm tu luyện âm thầm giải mê
Thực hành tự trở lộn về
Quê xưa chốn cũ mải mê thực hành
Có Trời có đất có thanh
Tâm giao giao cảm thực hành đến nơi
Thiên đàng thắng cảnh không lời
Tu hành chất phác đến nơi an toàn
Thế gian đóng mở nhiều màn
Tâm tu tự giác vượt sang đạo đời
Bình tâm thức giác hợp thời
Quý yêu muôn loại đời đời dựng xây
Dù cho biến chuyển đổi thay
Tâm thành tự tiến tự quay vào lòng

Sửa mình tiến hóa thong dong
Trong không mà có một lòng tự tu
Vía hồn thanh nhẹ ngao du
Biết mình biết họ biết ngu tại trần
Thực hành tự xét tự phân
Đời là tạm cảnh ân cần dựng xây.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

H.N, ngày 11/5/99

Thầy Lương Sĩ Hằng kính mến,

Con là T B, năm nay 67 tuổi, ở HN, hôm nay mạnh dạn viết thư đến Thầy để trình bày với Thầy như sau :

Cách đây hơn một năm, con tình cờ gặp anh sáu Luông ở Hà nội (chỉ mấy phút thôi) và được anh trao cho cuốn sách Thiền Vô Vi (tập 2), tập sách mỏng thôi. Con về xem qua và cho vào ngăn kéo. Cách đây nửa tháng, vô tình con xem lại và tự nhiên thấy hăm hở muốn học và tập. Đang rất lúng túng (cuốn sách thì mỏng quá, lại là tập 2 và không có người hướng dẫn), chưa biết làm thế nào thì nhận được một cú điện thoại của một người không quen biết nói rằng : "Cháu sẽ đến chú để trao cho chú cuốn sách của anh Sáu Luông gửi cho chú". Con không nhớ Anh sáu Luông là ai. Thế là cuốn "Thực hành tự cứu" đã đến tay con. Những cái gọi là vô tình, con nghĩ, thực tế không thể là vô tình chút nào. Con đã đọc ngay chiều hôm đó và rất say sưa và nghĩ mình đã tìm được Thầy đây rồi. Do đó con xin phép Thầy được nhận Thầy là Thầy (người hướng dẫn) và được làm đệ tử của pháp môn mà Thầy là người đang lãnh trách nhiệm của Bề Trên truyền bá đồ cho nhân loại. Con viết hơi dài ở trên là muốn bày tỏ rằng tất cả chắc là có sự sắp xếp của Bề Trên.

Con có ý định sẽ quyết tâm tập pháp môn thiền Vô Vi để tự cứu mình. Nhưng đường tu chắc không phải là không gian khổ, con muốn Thầy giúp con, bằng cách nào không biết, nhưng chắc chắn Thầy sẽ giúp con được. Có thể vào 1 thời gian nào đó trong một ngày nào đó trong tuần (chẳng hạn như giờ tý ngày thứ sáu) con được Thầy hướng dẫn chỉ bảo. Ngoài ra con hy vọng sẽ nhận được thư của Thầy động viên, nhắc nhở, dạy dỗ. Con rất hân hạnh. Vì vậy con viết thư này mạnh dạn để đạt với Thầy nguyện vọng của con. Mong Thầy chấp nhận và cho ý kiến. Từ đáy lòng mình, con xin tỏ lòng biết ơn đối với Thầy. Xin kính chúc Thầy an khang.

Kính thư,
Một đệ tử, T B

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 13 tháng 7 năm 1999

B con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 11 tháng 5 năm 1999 được biết con đang có duyên tu thiền tự cứu, con đã gặp được cuốn sách hướng dẫn thực hành, đó là duyên lành tự học trong thực hành. Ở đời nầy rất nhiều đạo thiền khác nhau, nhưng cuối cùng cũng chung một mối tự thức mà thôi. Tự thức thì mới có cơ hội ăn năn sám hối mà tu sửa chính mình, nhiên hậu mới đạt thành kết quả tốt cho phần hồn ở tương lai. Ở thế gian ai cũng cầu mong có sự bằng an và may mắn. Người tu thực hành Vô Vi thì đêm đêm phải hành đúng thì mới lập lại trật tự cho chính mình, đạt tới thanh tịnh mới đương đầu với mọi hoàn cảnh khó khăn xảy đến.

Tu để tiến, tu để thông suốt hành trình sẵn có từ bao nhiêu kiếp đã tự hại mà không hay Ở đời nầy chỉ có Trời Đất xây dựng cho tâm linh tiến hóa sau thiên cơ biến chuyển từ có đến không. Học hỏi không ít từ lúc chào đời cho đến lúc trưởng thành trong xã hội loài người, trải qua biết bao nhiêu chuyện đắng cay của tình đời đen bạc, mà đành quên cả tình Trời và Phật, mất quân bình tạo ra tham sân, tự giày xéo tâm thân mà không hay! Cuống cuồng theo vọng động, cuộc sống thiếu thanh tịnh, bất minh từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu! Hồn làm chủ của thể xác mà không chịu xây dựng và lập lại trật tự cho chính mình. Thiếu tu chỉ hướng ngoại chạy theo sự loạn động ở xung quanh. Cuộc sống biến thành vô nghĩa, khó tu khó hòa, gieo họa cho quần sanh, tự cảm thấy bơ vơ. Nếu chịu tu theo PLVVKHHBPP thì sẽ lập lại sự quân bình của nội tâm, sẽ không còn mê tín dị đoan, và chăm chỉ thực hành tiến tới trong lãnh vực thanh tịnh, thì mọi việc sẽ được tốt đẹp ở tương lai, hồn xác sẽ vui.

Chúc con thực hành trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ

Silver Spring, Oct 4-99

Đức Thầy kính yêu,

Con là V Q, xin được thay mặt gia đình và bạn đạo Trung tâm Vô Vi Washington, D.C, kính gởi lời thăm hỏi sức khỏe Đức Thầy, và đồng kính chúc Đức Thầy thân tâm an lạc.

Chúng con hân hoan gởi đến Đức Thầy vài quyển sách trong số 1000 quyển "Diệu Phương Cứu Đời" được tái bản lần thứ hai, vừa mới in xong.

Kính xin Đức Thầy nhận nơi đây lòng tri ân sâu đậm của chúng con.

Kính bái,
V Q

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 06/10/99

V Q,

Nhơn dịp bác Phú qua thăm, có trao cho Thầy những quyển sách Hoa Đà Diệu Phương Trị Liệu bằng rau quả, tái bản lần thứ hai, được biết vợ chồng con có tâm tu và rất muốn phục vụ cho bạn đạo. Nhưng chúng con chưa hiểu ý của Thầy; nay Thầy muốn chúng con lo tu tại gia nhiều hơn, để mong sớm cầu tiến hóa cho phần hồn. Từ nay con nên lo tu tĩnh tại gia, không nên tham gia đại hội và các hội hè Vô Vi để sớm dứt khoát ý niệm xách động và tranh đấu trong bạn đạo, như những hành động của con đã làm trong thời gian gần đây. Như thế sẽ giúp cho tâm thân của con sẽ được nhẹ nhàng ở tương lai. Con cần phải thành tâm hướng về sự thanh tịnh mà tu, theo những gì đã in trong sách mà chúng con đã phát tâm ấn tống.

Từ nay Thầy sẽ không muốn tiếp các con nữa, là cầu mong cho các con ý thức được những gì Thầy đã dạy con, nắm đó mà tự hành, bỏ đi thói quen rủ ren đám đông xách động vô ích, không có lợi cho chính con và cho chung.

Tự tu tự tiến, thì hữu xạ tự nhiện hương là vậy!

Muốn có tương lai tốt và vinh quang cho phần hồn thì con nên ý thức rõ ràng những lời khuyên dạy của Thầy theo như những quyển sách của trung tâm đã ấn tống.

Chúc con, gia đình và bạn đạo vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

Vũng Tàu, ngày 17/5/99

Kính chúc cầu sức khỏe Thầy tuổi già hóa trẻ đổi thay sống đời. Chúc mừng gia đình Thầy sức khỏe thiện chuyên theo Thầy. Cầu xin cho nhân loại toàn cầu khai tâm mở trí theo Thầy biết tu PLVV Thầy truyền để mà sống sót tình thương.

Thầy ơi, Thầy nơi trò ngã diệu dời xa xâm bao giờ mới gặp được Thầy, ước mong học hỏi đức tài Thầy ban. Trò giờ uẩn trí hoang mang, pháp hành kiên cố đêm trường dài lâu, không cho gián đoạn, cố hành y theo Thầy truyền, dầu đau dầu mạnh, đi đâu cũng không bỏ dở bê tha thì giờ, sợ e mất điển tiếc thay tháng ngày. Thầy đã có nói giải bài tu thời cố gắng lẫn ngày đêm, ngưng hành một bữa điển thời thất hao, bởi do công xuất mót bòn lâu nay

Tôi nay sức khỏe tạm yên, cũng nhờ hành pháp lý giải độc khí trong mình lưu thông máu huyết bệnh tình ích khi.

Kính dâng bài thơ lên Thầy giao cho đời tạo tiến tu kịp kỳ :

Lời thơ kiểm chứng

Tu cần thanh tịnh dài lâu
Cơ trời biến chuyển ngày gần đến nơi
Căn duyên đạt đạo mỗi người
Niệm Phật ân cần tiến tới cho nhanh
Đường về cõi Phật tâm thành
Tiếp thu thanh điển trong lành Trời ban
Sanh già bệnh chết khó toan
Nhớ Thầy hướng dẫn Pháp hành Vô Vi
Duyên lành gặp đạo tu trì
Thực hành chánh pháp giải ngay bệnh người
Điển quang ban chiếu khắp nơi
Hòa thông ngũ tạng trong ngoài yêu thương
Pháp hành cố gắng mở đường
Thực hành kiểm chứng tình thương ôn hòa
Thiền môn thông suốt sáng ra
Nghiệp trần thanh nhẹ lánh xa đua đời
Tâm khai phấn khởi giúp đời
Không hề thối chuyển đời đời độ tha
Âm dương thanh điển giao hòa
Cha lành chiếu cố cho ta tâm thành
Càn khôn vũ trụ điển lành
Tâm khai huệ mở thẳng đàng đến nơi
Quyết tu đừng nghĩ xa vời
Thân tâm thanh nhẹ chẳng hoài uổng công
Tiếp thu thanh điển thấy trong
Bên ngoài cũng thấy hằng mong Phật Trời
Gia đình vĩ đại người ơi
Dắt nhau huynh đệ về nơi quê nhà
Đất Trời nền móng của cha
Tình thương cảm hóa xin mà chớ quên
Quán thông thanh điển Bề Trên
Sanh già bệnh chết hồn thiêng đặng về
Điển quang ban khắp tứ bề
Hòa đồng tâm thức chẳng hề bỏ ai
Vía hồn thanh nhẹ tung bay
Hồn về học Phật tỏ bài mờ lu
Phá mê bỏ chấp tâm mù

Pháp hành kiên cố khờ ngu không còn
Học hành trao sửa linh hồn
Tiến theo nhịp bước lấp chôn dại khờ
Mở tâm khai phá lu mờ
Tâm thanh phát sáng huyền cơ nhiệm mầu
Pháp Thầy tu tắc về mau
Tu hành chánh pháp dài lâu thực hành
Khai thông trí huệ đạt thanh
Trần gian bể khổ tu hành phải lo
Pháp luân thường chuyển tự do
Điển quang vũ trụ ban cho linh hồn
Nói lời chắc thiệt chơn ngôn
Lời lành đạo đức thiệt hơn giải bày
Thực hành chánh pháp không hai
Lời truyền pháp lý của Thầy hành y
Hành thiền đúng đắng đừng sai
Có tu mở trí lời hay ôn hòa
Nói năng ý thức thật thà
Chưa thông đạo lý viết mà vu vơ
Thầy thương chỉ dạy người khờ
Hướng đi không có mập mờ xỏ xiên
Tinh thần động loạn tình riêng
Giả làm thi sĩ chẳng kiêng đạo đời
Viết bài úp mở thả trôi
Việc không nói có ai ơi hại mình
Đức ân chẳng giữ nghiệp tình
Thốt lời thất đức cực hình bao quanh
Nói lời hạnh đạo hiền lành
Chí tình có nghĩa cao thanh để đời
Chung quanh thương hại lắm lời
Tranh đua đạo giáo vậy thời được không
Bảo tồn sức khỏe linh hồn
Pháp hành giải khổ để còn tâm linh
Xét xem kiểm chứng cho minh
Niềm tin pháp lý niệm tình Trời ban
Có Thầy khai mở con đàng
Tiến nhanh tiến chậm là đàng xưa nay
Thiện duyên chẳng phải riêng ai
Công năng luyện tập có ngày nên danh.

Lời kính quý thương Thầy
N V T, 76 tuổi

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 13 tháng 7 năm 1999

T con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 18 tháng 4 năm 1999, được biết con đang hành PLVVKHHBPP, pháp ban rải khắp nơi nơi, người nhận được cần có thiện chí thực hành thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai. Những bạn đạo miền nam lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ người kế tiếp, tâm lành khó tạo, sự phá khuấy thì lúc nào cũng phong phú có thừa mà chẳng ai ưa, chuyên môn pha gièm mà không bao giờ sửa tiến, a dua trong sự động loạn vô trách nhiệm mà thôi, tạo tồi cho quần chúng.

Nay con và các bạn có tâm tự tu sửa thì chắc chắn sẽ có kết quả sau khi thực hành. Sự tu chơn do người đau khổ đã tìm được trong thực hành và cống hiến cho chung, giá trị không mua không bán, kết tụ thành duyên lành tận độ. Cần hành thanh tịnh thì mới nhận được điển lành của Đại bi mà tu. Con người có sự sống hiên ngang giữa Trời đất, tự phát triển sự quân bình của nội tâm mới dễ tha thứ và thương yêu trong xây dựng. PLVVKHHBPP có nhiệm vụ giải trược của nội tâm, thấu triệt nguyên lý vô sanh của Trời Phật vượt tầm kiểm soát của nhơn sinh. Cần có tâm tự tu tự tiến và giải mê phá chấp là đủ rồi. Con cũng là một khối óc liên hệ điện năng của cả càn khôn vũ trụ chỉ cần sự thanh tịnh nhiên hậu mới đạt đạo lành tu tiến. Chúc con cùng các bạn sống vui và tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

L T, ngày 16/6/99

Kính Đức Thầy,

Đầu thư con kính chúc Đức Thầy mãi mãi được mạnh khỏe để chúng con được thấy Thầy và nghe lời Thầy giảng.

Kính Thầy, "ngày ngày khó qua, rồi ngày ngày cũng qua.. một số người còn ăn cơm chan với nước mắt ".

Thầy cảm động rồi nước mắt Thầy chảy dài trên má, nhìn Thầy khóc rồi nước mắt con nó cũng vụt trào ra, vì Thầy ơi! Con là một trong những người lâm vào hoàn cảnh đó. Con là một giáo viên vì quá đói nghèo nên phải xin nghỉ việc từ năm 1992 (con phục vụ cho nghề 20 năm). Ra đời con bôn ba để kiếm tiền nuôi sống một cháu trai năm nay đã 25 tuổi, bị khùng, và 3 cháu còn trên đà ăn đi học! Tưởng đâu cuộc sống ổn định không ngờ đến năm 1996, nghịch cảnh đến với con. Con lấy gạo bỏ cho mọi người bán, họ nợ con, không có khả năng chi trả. Con nợ người khác, cũng không trả được. Con cầm cự buôn bán tiếp 2 năm để trả nợ, nhưng

không được. Họ quấy phá và chưởi con, con phải đành lòng mang tiếng lừa đảo (số tiền là 70 triệu VN), bỏ nhà ra đi gởi lại 4 đứa con còn ăn học cho bà ngoại (trên 70 tuổi) để vào Nam, hầu kiếm sống và kiếm tiền chi trả công nợ. Nhưng rồi nơi đất khách quê người, con không buôn bán gì được, kiếm việc làm thì không có (vì con đã 50 tuổi). Con đành bó tay và niệm Phật cầu nguyện sao cho con có cơ may để được đoàn tụ thấy mặt các con, cha mẹ già và mọi người thân quen.

Thầy ơi! Quả tim con nó có tình, sao đồng tiền vốn nó vô tình. Nó quay mặt ra đi để rồi con mang lấy cái nghiệt ngã của đời. Con ngồi đây, một ước mơ trong tầm tay con "Mong ngày đoàn tụ". Nhưng Thầy ơi! Bên cạnh đó con lại là một trong những người được may mắn gặp được Pháp Thầy trao cho, lòng con lại ấm lại và vui lên, sự tu hành của con lại dạt dào dâng lên tột độ.

Lời Thầy văng vẳng "Thượng Đế không bao giờ bỏ các con, các con phải cố gắng tu từng khắc, từng giờ...". Thầy đó, Pháp có, bạn đạo chung quanh ta ở VN và ở Hải ngoại ... không ai bỏ rơi con. Một niềm tin yêu tràn đầy dâng lên, cái tuyệt vọng nó biến mất. Con cười vui một mình, vào một ngày nào đó không xa "ánh bình minh ló dạng ", phải không Đức Thầy. Con đã làm quen được các bạn đạo ở Thủ Đức và Long Thành. Một tuần con đến chung thiền 2 lần tại nhà anh chị L. Ở đó nó xóa đi cho con được cái mặc cảm "Đói nghèo và nợ nần túng quẩn".

Kính Đức Thầy ! Con được ân ban trong giờ phút lâm nạn : chị bạn tu pháp môn "Tịnh Độ" cho con ở riêng một ngôi nhà có vườn rất thanh tịnh, nên con hành pháp rất yên. Chị còn cho con gạo. Con ăn tạm với rau ngoài vườn rồi cũng qua một ngày.

Kính Đức Thầy! Những lời con đã viết đến Đức Thầy, phải chăng đó là nghiệp quả hay là do con ngu muội gây nên, làm cho cha mẹ, con cái và mọi người khổ ? Xin Đức Thầy cho con lời dạy bảo để con tu tiếp đoạn đường còn lại đến mãn kiếp người.

Con,
N T T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 28 tháng 8 năm 1999

T T,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 16 tháng 6 năm 1999 được biết con đang lâm vào cảnh nhồi quả khổ tâm. Mỗi ngày đều nhìn thấy Trời Đất mà không biết được giá trị nguyên khí của Trời Đất đã nuôi dưỡng con cho đến ngày hôm nay. Buôn bán và bị lường gạt đi đôi thì mới thấy rõ tình người đen bạc và thất tín tham lam, cuối cùng cũng phải ra đi với hai bàn tay trắng. Của thiên trả địa là vậy, chẳng ai mang được một đồng xu ra đi, chỉ có tâm chịu tu sửa và nhịn nhục còn sống mãi mà thôi.

Sự có có không không giáo dục con người tiến hóa, phần hồn bị giày xéo và đau thương. Nhìn kiếp nầy sẽ thấy rõ kiếp trước đã làm gì! Sự sống của kiếp nầy chứng minh cho kiếp trước

đã thiếu tu và tự đọa gọi là luật nhân quả. Tâm làm thân chịu, chỉ có tu nhiên hậu mới tự cứu được. Khổ rồi mới thấy có Trời có Đất có Đạo là sung sướng nhất trên đời nầy.

Khổ ! Khổ ! Khổ ! mới bước vào biên giới của Phật pháp mà tu, chỉ có tu thì mới tự cứu được, hiểu được nguyên lý của sự sống là vô sanh bất diệt, thì tâm lại càng an và dễ vượt qua sự thiếu thốn về vật chất.

Chúc con an vui trong cảnh nghèo tự thức.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ

San Jose, ngày 10/6/99

Kính Đức Thầy Tám,

Nhận được tin Thầy bệnh máu đặc, con viết thư cầu chúc Đức Thầy sớm bình phục qua ơn phước của Thượng Đế.

Việc làm của Đức Thầy, trên đời không có ai làm: dấn thân độ tha và nói lên cho dân chúng hiểu phần hồn và thực hành PLVV để tiến thân, thay vì nhờ Phật độ, Chúa cứu, như ngàn năm nay

Kính Thầy, những lời Thầy dạy trong mục Bé Tám rất minh triết và hay quá. Các lời chơn lý chưa một ông sư thầy tu nào nói được. Tiếc thay các bạn đạo con, San Jose nói chung, chưa nhận được, thường sống trong tánh nhiều, coi ta lớn quá, tâm đời, chưa đi về Đạo Trời. Làm sao chúng con hòa hợp được với Thượng Ngươn Thánh Đức: công bằng, bình đẳng, tình thương đạo đức, tha thứ, thương yêu ? Nói chi ngoài đời rất động loạn.

Kính chúc Đức Thầy an khang, khỏe mạnh. Xin Thầy cho con vài lời dạy bảo.

Kính thầy,
Con,
H Q K

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 26 tháng 6 năm 1999

Q K,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 10 tháng 6 năm 1999, được biết con hiểu nhiều về mục Bé Tám. Mục đích phục vụ và nâng cao trình độ của hành giả tu Vô Vi, trong cõi phù sinh nầy, có chịu hành thì mới viết ra những lời liên hệ của Trời Phật, quang chiếu cho hành giả sớm thức tâm. Chỉ có người thực hành đúng pháp thì mới cảm nhận được thôi, từ cõi tạm cho

đến cõi vô sanh, trong thực hành nhiên hậu mới đạt được, không thể đọc sách hay là kinh kệ mà nói được đâu. Người đời chỉ biết có địa vị và cái ta là quan trọng, ngược lại tu thực hành siêng năng sẽ dẹp được tự ái thì sẽ dẹp bỏ cái ta, thì mới bằng lòng sống trong khiêm nhường mà phục vụ quần sanh. Còn về cơ thể máu đặc là do sự ăn uống mà ra, biết được chịu bớt ăn và thanh lọc thì sẽ bình thường, hiện nay rất khỏe mạnh và chẳng có bệnh gì đáng kể.

Cảm ơn sự lưu ý của con.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

B D, ngày 19/7/1999

Kính trình Thầy,

Hôm nay con mới có dịp gửi thư qua Thầy, con tin rằng lúc này chắc Thầy vẫn khỏe. Ngay bây giờ con có nhận được tin ở thành phố nhắn con đi nhận quà cho ông N và Bà B, nhưng con chưa đến được vì con bận viết thư. Chiều nay con sẽ đi nhận, con tin chắc rằng quà này của Thầy gửi.

Con đổi 500 đô bằng 6,900,000 đ, con xây 1 cái nhà tình thương hơn 5 triệu rưỡi, còn lại 1 triệu mấy con mua sách vở và quần áo cho chị con bé Phượng và cho hai đứa con của con để chuẩn bị vào năm học mới và đóng tiền trường cho các cháu. Việc con định xây phòng thuốc nam, con còn phải kiên nhẫn chờ đợi sự chấp nhận của các cấp có thẩm quyền. Con nghĩ rằng cái duyên chúng con đã có hội tụ, nhưng chưa có lẽ chưa đủ đầy, nên chưa có kết quả. Vậy chúng con vẫn vui vẻ chờ đợi và ráng tu nhiều, dù rằng chúng con chưa lập được phòng thuốc, nhưng với tinh thần phục vụ cho người nghèo thì hoàn cảnh nào chúng con cũng vẫn phục vụ, nếu có được sự chấp thuận xây riêng phòng thuốc nam thì phải tốn tiền thêm tiền 1 cái phòng. Nhưng chúng con có được ngăn nắp và thoải mái một chút xíu, còn như hiện nay thì anh em vẫn phục vụ cho người nghèo và con cũng vẫn lo cho anh em có nơi ăn chỗ ở hẳn hòi. Con không để cho anh em lênh đênh nữa, tạo điều kiện gắn bó gần nhau để nương nấu sinh sống và tu hành. Vấn đề còn lại con sẽ trình Thầy sau.

Thưa Thầy, việc con nói là nói với thầy như vậy, chứ con dường như Thầy đã ở trong nhà con và tâm con nghĩ gì Thầy đã biết, vì có lúc con bí quẩn, con không biết tâm sự với ai, con chỉ biết âm thầm tâm sự bằng ý với Thầy. Con thấy rất mầu nhiệm vô cùng, Thầy đã giải mở và tạo điều kiện giúp con. Quả thật Thầy là một vị siêu nhân, khi con hỏi Thầy bằng ý thì vài hôm sau ý con sẽ trả lời, có phải Thầy đã trả lời cho con không?

Con còn vô minh nên phải dùng giấy viết, viết với Thầy nhiều quá. Còn ngược lại Thầy thì không cần viết nhiều cho con, nhưng Thầy đã bắt được ý và giải mở.

Con chúc Thầy cùng quý bạn vui khỏe !

K S kính bái

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 28 tháng 8 năm 1999

K S,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 19 tháng 7 năm 1999, được biết con đã nhận được quà và làm phước giúp người thiếu thốn là điều quý.

Mong con tiếp tục giúp đỡ người nghèo, không nên thấy tiền tạo lòng tham lam là tương lai sẽ khổ! Thầy không muốn vợ con lâm nạn. Vậy chúng con nên lưu ý, nói được thì phải làm được, không nên quên lời phát nguyện cứu đời của con từ lúc ban đầu.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu

THƯ Của ĐỨc THẦY

V/D: Chuẩn cho phần Nguyện của những bạn mới tập thiền Vô Vi trong sáu tháng đầu.

Để giản dị hóa giúp các bạn mới tìm hiểu Vô Vi và muốn tập thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do tôi hướng dẫn, kể từ nay tôi chuẩn cho các bạn mới tập thiền Vô Vi trong 6 tháng đầu, ở phần niệm có thể dùng ý niệm 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" trên sáu luân xa, còn riêng hai câu nguyện Quan Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ có thể dành cho người tập thiền bắt đầu nguyện sau sáu tháng thực hành.. Những phần khác trong video do tôi thực hiện như Soi Hồn-Xã thiền-Chiếu minh không thay đổi.

Riêng các bạn đã hành thiền Vô Vi từ 6 tháng trở lên không có gì thay đổi.

Việc chuẩn cho giản dị nầy nhằm mục đích giúp các bạn mới bắt đầu tập thiền có cơ hội tham gia tìm hiểu về pháp thiền Vô Vi, một pháp thiền đem lại lợi ích cho sức khỏe và sự trong sáng của tâm hồn.

PLVVKHHBPP là một pháp thiền thích ứng với mọi người, không phân biệt tôn giáo, tín ngưỡng hay dân tộc.

Chúc các bạn thực hành tốt và đạt được nhiều kết quả.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng
Vỉ Kiên,

Hawaii ngày 5 tháng 5 năm 2003

Nguyên Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu

Hello Minh,
Thầy trả lời Minh với những highlight màu đỏ như sau:

Kính Thưa Thầy

Con có vài điều thắc mắc trong phương pháp công phu cần sự minh giải của Thầy trước khi con viết phương cách kiểm soát phương pháp công phu cho ban Tu Học :
1) Về SOI HỒN: - Trước 1990, thì trong pháp SOI HỒN có:

- ý tập trung ba báu linh tinh khí thần, nhìn thẳng từ trung tâm chân mày nhìn ra đằng trước: đúng

- tập trung ý trên đỉnh đầu : không cần

Các sách và DVD Thầy sau 1990 không nhắc đến, vậy con nên bỏ hay không?
Con nên theo DVD của Thầy đã hướng dẫn mà làm, để tránh mọi hiểu lầm khác có thể xảy ra.

2) Thở pháp luân thường chuyển, khi thở ra có nghĩ thở ra bằng đỉnh đầu không?
Không nghĩ thở bằng đỉnh đầu!!. Khi thở ra, tự động xẹp bụng là đúng.

3) Thở pháp luân thường chuyển, khi hít vào có chia hơi làm 3 phần không? 1/3 cho bụng, 1/3 cho ngực, 1/3 cho đầu *(Khi hít vô khoảng 1/3 hơi đầy bụng, vẫn giữ bụng căng, hít tiếp lên ngực 1/3 hơi và hít 1/3 hơi cuối tung lên bộ đầu.)*

Khi hít vào mà nghĩ như vậy là không đúng. Khi hít vào, ý ra lệnh: "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" là đúng.

4) Khi thiền định có thả lỏng, dễ ngủ phần dưới mũi không? *(Dễ ngủ phần từ sống mũi trở xuống.)* Video Thiền không có chỉ như vậy.

Con xin cảm ơn Thầy,
Tu Hiền

BẢN HƯỚNG DẪN KIỂM SOÁT CÔNG PHU THIỀN THEO PHÁP LÝ VÔ-VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

NGUYÊN TẮC :

Khi hướng dẫn kiểm soát công phu thiền, nên hỏi hành giả hành như thế nào và nghĩ gì trong đầu trong lúc hành thiền, để mình dễ kiểm soát hơn. Để tránh trường hợp sửa pháp trong tư tưởng. Ví dụ : Khi là Pháp Luân Chiếu Minh, có người nghĩ rằng khi hít vô, nghĩ rốn rút vô và thở ra nghĩ rốn tung ra…Trường hợp này, nếu người kiểm soát thiền không kêu họ nói ra, thì mình không thể nào nhận thấy là họ đang dẫn ý sai. Trường hợp họ nói thiếu thì mình phải đặt câu hỏi xem họ nói có đúng không. Sau đó mới hướng dẫn họ cách hành thiền cho đúng hơn,

Nếu hành giả có phản ứng lạ trong lúc công phu thì mình phải đặt câu hỏi kỹ hơn về cách hành thiền và quá khứ của họ. Nhứt là hỏi họ có hành pháp thiền gì khác trước khi hành pháp hay song song với pháp Vô Vi.

1. Cách Ngồi

	Cách ngồi	Phương pháp	Nên lưu ý
1.1	**Mỗi đêm thiền vào giờ nào ?**	Buổi thiền chánh phải trong **giờ Tý, từ 23 giờ đến 1 giờ sáng.**	
1.2	**Ngồi trên gì ? Có lót gì dưới chân không ?**	Ngồi trên gối cao hơn một chút giúp giữ xương sống thẳng dễ hơn. Dưới chân có lót mền, thảm hoặc gối mỏng hơn gối ngồi.	**Không nên ngồi thẳng trên mặt đất.**
1.3	**Ngồi quay mặt về hướng nào ?**	Ngồi quay mặt về hướng **Nam.**	
1.4	**Chân xếp theo cách nào ?**	Chân xếp bằng theo kiểu bán già, hay kiết già hay tréo qua nếu không xếp được. Có thể ngồi trên ghế nếu không xếp chân được.	**Nếu ngồi trên ghế thì ngồi thẳng, không dựa lưng vào thành ghế và hai bàn chân cách mặt đất thí dụ để trên một tấm thảm.**
1.5	**Kiểm soát xương sống**	Phải luôn luôn tự kiểm soát xương sống *(lưng)* giữ thẳng trong suốt thời gian ngồi công phu.	**Coi chừng bị khòm lưng hay đầu gục xuống đất khi ngồi thiền lâu. Lưng thẳng không có nghĩa là ưỡn ngực ra phía trước.**
1.6	**Kiểm soát đầu**	Đầu giữ thẳng, Rút cằm vô một chút xíu để đầu và xương sống thẳng một đường.	**Không cúi xuống quá, không ngước lên cao quá.** **Coi chừng đầu gục khi ngồi thiền lâu. Quên tự kiểm soát ngồi lâu dễ bị cúi đầu.**
1.7	**Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng,**	Răng kề răng.	**Không phải cắn răng mạnh.**
1.8	**Nhắm mắt, nhìn thẳng trước mặt**	Mắt nhắm lại, trong ý nhìn thẳng từ giữa hai chơn mày tới phía trước, chớ không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chân mày như lé.	**Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải.**
1.9	**Ý tập trung trên đỉnh đầu**	Đỉnh đầu là giao điểm của đường từ sóng mũi qua gáy với đường nối hai vành tai	

2. Niệm

	Niệm	Phương pháp	Nên lưu ý
2.1	**Chắp tay**	2 tay chắp vào nhau đề trước ngực, chỉa lên Trời. Định tâm cho phẳng lặng.	**Không chỉa phía trước.**
2.2	**Ý niệm trên đỉnh đầu**	*(Nhiều BĐ niệm không đúng vì có thay đổi trong quá khứ).* Thầm niệm nhưng trong lúc kiểm soát phải nói lớn tiếng để mình kiểm soát. **"Nam Mô A Di Đà Phật" (3 lần)** **"Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát** **Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh cho đệ tử :** **xxxxx (Tên Họ) tu hành đắc đạo"** **(2 lần)** **" Con nguyện Quy y Phật, Quy y Pháp, Quy y Tăng** **Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình »** **Nhắc lại : Về nhà phải thầm niệm.**	**Các bạn đạo trong 6 tháng đầu chỉ cần niệm 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" trên 6 Luân Xa.** **Sau khi niệm xong có thể làm pháp Soi Hồn. Hai câu niệm Quán Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ bắt đầu nguyện sau 6 tháng thực hành.** **Các bạn thiền trong sáu tháng đầu, cần hiểu rõ ý nghĩa của Lục Tự Di Đà, tập niệm thầm trên sáu luân xa.** **Trong sáu tháng, chỉ niệm Lục Tự Di Đà trên sáu luân xa như sự hướng dẫn chỉ thiền của Đức Thầy trong DVD/video Thiền Thực Hành.** **Nhớ niệm « ... Quán Thế Âm .... » chớ không phải « ... Quan Thế Âm... ».**
2.3	**Xá**	Xá 3 cái, lưng, đầu vẫn giữ thẳng.	**Không cúi đầu.**

3. Soi Hồn

	Soi Hồn	Phương pháp	Nên lưu ý
3.1	**Kiểm soát cách để tay**	Giơ 2 tay ngang vai. Dùng 2 ngón tay cái bịt kín 2 lỗ tai trước. Dùng đầu 2 ngón tay giữa chận nhẹ lên vành khớp xương khóe mắt cho 2 mí mắt nhắm kín lại. Dùng 2 ngón tay trỏ chận nhẹ trên mí tóc chỗ màng tang. Ngón áp út và ngón út co lại vào lòng bàn tay.	**Cùi chỏ không ra phía trước hoặc phía sau.** **Bịt kín nhưng không quá mạnh.** **Không đè mạnh *(luôn luôn tự kiểm).*** **Không đè trên con mắt.** **Không đè mạnh *(luôn luôn tự kiểm).***
3.2	**Ý tưởng**	Nói trong ý "**tập trung ba báu linh tinh khí thần"** từ điểm trung tâm giữa hai chân mày nhìn thẳng tới trước, hơi thở bình thường. Cùng lúc lắng nghe điển chạy trên đỉnh đầu.	**Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải.** **Không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chân mày như lé.** **Không nên quên nhìn từ trung tâm giữa 2 chân mày thẳng tới trước trong suốt thời gian soi hồn, vì lúc đầu nhớ nhưng làm lâu hay quên.**
3.3	**Thời gian**	Từ 5 đến 15 phút.	**Không nên làm quá 15 phút dù cho cảm thấy nhẹ *(có BĐ làm gần cả giờ vì thấy điển rút, hậu quả không tốt).***
3.4	**Hơi thở**	Thở bình thường, lưng vẫn thẳng.	
3.5	**Hết Soi Hồn**	Để 2 tay nhè nhẹ xuống, để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	

4. Pháp Luân Thường Chuyển

	Pháp Luân Thường Chuyển	Phương pháp	Nên lưu ý
	Cách ngồi	Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng, ý nhìn từ giữa hai chân mày thẳng tới trước để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	
4.1	**Trước khi bắt đầu**	Hóp bụng vào cho sạch hơi	
4.2	**Ra lệnh**	Dùng ý thầm ra lệnh : « **Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu** » mỗi khi hít hơi vào.	
4.3	**Hít hơi vô**	Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra từ từ hít vô, ngay trong lúc bắt đầu hít vào ý liền ra lệnh : "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" - vừa hít vào nhẹ nhàng. Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra.	**Tuyệt đối không được nén hơi, dẫn hơi.** **Làm theo khả năng của mình chứ không theo sức người khác.** **Khi đầy rún thì bụng phình ra, chỉ lúc bắt đầu thở ra bụng mới từ từ xẹp xuống.**
4.4	**Thở ra**	Khi không còn hít vào được nữa, liền từ từ thở hơi ra, xẹp bụng xuống để ép sạch hơi đáy cặn. Khi thở ra hết cạn hơi, phải bắt đầu hít vô lại. Hơi thở cần tròn đầy, không dứt đoạn.	**Thở ra phải thở xẹp hết.** **Coi chừng nín thở mà không hay.** **Coi chừng nhiều người cố gắng ép sát, và hơi bị đứt đoạn mà không biết.**
4.5	**Bao nhiêu hơi thở ?**	Từ 6 đến 12 hơi là đủ.	

5. Thiền Định

	Thiền Định	Phương pháp	Nên lưu ý
5.1	**Cách ngồi**	Vẫn nhắm mắt, lưng vẫn giữ thẳng. Tâm phẳng lặng. Hơi thở bình thường.	
5.2	**Ý tưởng**	Tập trung trí ý trên đỉnh đầu, ý thầm niệm « **Xuất Hồn lên đảnh lễ Phật** ». Chỉ chú tâm lên xoáy óc một chút thôi rồi sau đó nhìn thẳng từ trung tâm hai chân mày lâu chừng nào tốt chừng tốt chừng ấy. Ý chí thả lỏng, tâm phẳng lặng và ý dỗ ngủ.	
5.3	**Thời gian**	Ngồi càng lâu càng tốt	
5.4		Khi tâm ý động loạn có thể niệm Phật cho lắng dịu.	**Nếu không động loạn, không nên niệm vì khó nhập định.** **Ngồi yên không cục cựa.** **Ngứa không được gãi.**

6. Xả Thiền

	Xả Thiền	Phương pháp	Nên lưu ý
6.1	**Hồi điển**	Lấy 2 bàn tay vuốt mặt tiếp tục vuốt lên đầu rồi xuống tai. Dùng ngón tay cái và ngón tay giữa kéo chằn nhẹ 2 trái tai. Vuốt thêm 2 lần như vậy. Tổng cộng 3 lần, Làm như vậy để hồi điển về bản thể.	
6.2	**Xả thiền**	**Tiếp tục như video**	

7. Pháp Luân Chiếu Minh

	Pháp Luân Chiếu Minh	Phương pháp	Nên lưu ý
7.1	**Nằm trên giường**	Hai tay giang ra, không đụng vào mình. Hai chân giang ra một chút. Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng, nhắm mắt. Trong ý nhìn thẳng giữa hai chơn mày tới phía trước, rồi tập trung chú ý tới cái rún Thả lỏng, quên tay quên chân.	**Trong khi tập pháp này lúc nào cũng chú ý đến cái rún. Hơi thở phải từ từ, nếu quá nhanh sẽ kém hiệu quả, nếu quá chậm thì dễ ngủ quên. Hơi thở phải nhịp nhàng, linh động**
7.2	**Khởi đầu thở**	Xẹp sát bụng xuống, thở ra hết.	
7.3	**Hít vô, thở ra**	Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Tiếp tục hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 2. Làm cho tới 12.	**Không hít lên ngực.** Không dồn hơi phần bụng dưới rốn.
7.4		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 11	**Không dùng ngón tay đếm khi thở. Không lần chuỗi để đếm.**
7.5		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 10	
7.6		Cứ như vậy xuống tới 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1	

Vấn Đạo

VÍA HỒN VẤN ĐÁP

Năm trăm năm xa cách, vía hồn không có cơ hội tương giao, kẻ ở hướng đông, người ở hướng tây, sống trong sự si mê động loạn. Quên về với chánh giác, nay được hồng ân của Thượng Đế ban cho phần hồn thức giác. Lo tu học ngày lẫn đêm cho nên vía mới có cơ hội tương ngộ khắn khít, ngày đêm bàn bạc về đời lẫn đạo tự minh giải và quán thông, dứt khoát thất tình lục dục, sự thắc mắc giữa hai bên nay đem ra cống hiến cho chúng sanh tự thức và tự tránh cái cảnh trầm luân trong bể khổ mà không hay.
Những phần vấn đáp diễn tả như sau; vía là vợ, hồn là chồng đối với phái nam; đối với phải nữ thì ngược lại hồn là vợ, vía là chồng.

Vía vấn :

Thưa anh, tại sao lúc nầy em cảm thấy càng ngày thanh tịnh ; sau khi tương ngộ và phối hợp cùng anh, lại cảm thấy tất cả xung quanh của em đều là động cả ?

Hồn đáp :

Trước kia em đã bị mất quân bình cho nên em tự cảm thấy càng ngày càng động, nhưng đến nay sau khi được tương hội và tương hợp em đã được lần lượt khôi phục sự quân bình đã bị đánh mất từ bao nhiêu kiếp, càng được quân bình lại càng quán thông, cho nên em bắt đầu cảm thấy động ở xung quanh em vậy.

Vía vấn :

Chừng nào em mới được thanh nhẹ và nhàn hạ như anh, lắm lúc em cảm thấy anh làm rất nhiều việc trong một lúc nhưng không bị vất vả như em, tại sao ?

Hồn đáp :

Muốn có sự nhàn hạ và thanh nhẹ như anh ở ngày hôm nay thì em phải học nhẫn hòa và thực hiện nhẫn hòa thì em mới có thể làm nhiều việc trong một lúc được. Trước kia, anh cũng thắc mắc và vất vả như em, thấy mình làm rất nhiều việc nhưng kết quả không đâu vào đâu cả, chỉ ôm lấy sự sân si, buồn tủi, trách móc, phiền não, sái quấy, thù hận, ghen ghét vô lý mà thôi. Từ ngày anh dứt khoát lo hướng thượng tu học, biết được cuộc sống

của tâm linh từ bên kia thế giới mang đến đây chứ không phải tại đây có khả năng tạo nó ra, cho nên anh không còn lưu luyến việc đời. Từ đó, chính anh đã mở trói cho anh, cho nên ngày hôm nay anh mới được một phần thanh nhẹ.

Vía vấn :

Thưa anh, làm sao tu cho đúng đường để tránh được những tai nạn có thể xảy ra ở tương lai ?

Hồn đáp :

Muốn tu cho đúng đường thì trước khi tu ta phải tự xét do đâu mà có sự hiện diện của ta tại trần ? Xác thân và hành động có hữu ích gì ? Sao lại cứ ham sống mà không muốn chết ?

Những sự thắc mắc kể trên phải tự mổ xẻ và tìm hiểu cho cặn kẻ, nhiên hậu mới tự chọn một con đường tự tu tự tiến.

Ai đã tạo ra tai nạn và ai sẽ bị vấp ngã ở tương lai ? Tự chịu thầm hỏi lấy chính mình thì mới thấy rõ do sự cấu trúc siêu nhiên từ bao nhiêu kiếp mới đem lại một hình thù duyên dáng trụ hình theo định luật vay trả.

Hành động tạo ra bài học và phải trả bài thì mới đúng là người tu.

Quá si mê sự khuyến rũ của tứ quan ngũ tạng đã và đang thu tập và nung nấu những việc không thành như những kẻ bị trôi dạt giữa giòng sông mà bám lấy phao nầy cho đến phao nọ, nuôi dưỡng niềm hy vọng trong sự hy vọng mà thôi. Nhưng rốt cuộc cũng phải xa lìa mọi sự si mê và ham muốn, nhiên hậu mới bắt đầu chịu tu và gánh vác. Lúc ấy mới thấy rõ giá trị của tâm thức là vô cùng và sống động, nhận định rõ rệt trong cái có nó sẽ trở về không mà trong cái không nó sẽ có. Nhiên hậu mới bắt đầu truy tầm chơn lý, chơn pháp mà thực hành.

Vía vấn :

Thưa anh, vậy nên chọn pháp nào đúng hơn và đi tắt hơn ?

Hồn đáp :

Tất cả các pháp tại thế gian đều là phương tiện giúp cho hành giả trở về nguồn cội, hành hay không cũng do hành giả mà thôi.

Pháp của anh đang hành là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, toàn pháp đều khứ trược lưu thanh, nó bao gồm như sau :

Pháp Soi Hồn : Tập trung chấn động lực thần kinh khối óc từ nặng trược trở về thanh nhẹ, quên đi những sự tập quán trần trược mà tự động trở về với mọi sự thanh nhẹ sẵn có ở bên trong và tung ra khỏi bộ đầu, hòa hợp với nguyên lý cả càn khôn vũ trụ, tự thức và không còn tạo động nữa.

Pháp Luân Thường Chuyển : Sử dụng nguyên khí sẵn có, tận dụng khả năng sẵn có và khai mở những nẻo hóc lố bịch ở bên trong ngũ kinh ngũ tạng, khai thông lỗ chân lông, hòa hợp với thanh khí điển cả càn khôn vũ trụ, giải tỏa trược khí, tiêu trừ vọng động, huệ tâm khai triển, càng ngày càng thấy rõ sự tăm tối của chính mình, ăn năn hối cải, vun bồi sự cần thiết và sáng suốt. Thượng, trung, hạ định, huệ khai minh, vũ trụ và càn

khôn không còn xa tâm thức của hành giả nữa, lúc nào cũng ổn định tận hưởng niềm tin tiến hóa vô cùng của chơn thức.
Thiền Định : Biển cho lặng minh châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần. Sau hai đoạn công phu kể trên đã làm đúng theo lời chỉ dẫn của phương pháp thực hành đã vẽ rõ từ nét một thì hành giả sẽ cảm nhận được sự thanh tịnh khi thiền định càng ngày lại càng ngồi được lâu và thích thú.
Nhờ ba pháp kể trên mà ngày hôm nay anh mới rõ được câu : Sống đồng quan chết đồng quách, tức là chúng ta đang sống chung đồng quan điểm và chúng ta sẽ chết chung trong một hòm. Hồn vía tương hội đời đời bất diệt và không bao giờ ly tán nữa.
Chứ vợ chồng ở thế gian thì chỉ áp dụng trong lời hứa mà thực hành lại không, chết rồi thì chồng một nơi vợ một ngả, mỗi người tội trạng đều khác nhau. Đến giờ phút này chúng ta mới thật sự biết yêu nhau và yêu tất cả vạn linh của Đấng Cha Trời. Bởi vậy cho nên anh thường rơi lụy trong giây phút cảm động, thương tiếc cho chúng sanh đang còn ôm lấy sự si mê bất chánh và tiếp tục tạo ra sự chia rẽ và sát phạt lẫn nhau !!! Niềm tin và thực hành là điều cần thiết, tùy duyên mà hành, tùy duyên mà học. Bất cứ pháp môn nào cũng đều có giá trị cả, mau chậm rồi cũng về đến nơi.

Vía vấn :

Thưa anh, cái gì gọi là niềm tin ?

Hồn đáp :

Khi hành giả đã hội tụ được nhiều điều kiện mà anh đã phân tách ở câu hỏi thứ ba của anh ở bên trên, thì mới bắt đầu tạo niềm tin nơi khả năng của chính mình, nhiên hậu mới bằng lòng tự tiến trong thanh tịnh và trật tự, không còn bôn chôn động loạn, lúc nào cũng bình tĩnh và sáng suốt vì đã ý thức được trong không mà có, trong có mà không, nắm chắc định luật siêu nhiên mà thực hành, thì niềm tin càng ngày càng mạnh và không bao giờ thay đổi.
Thực hiện được quan điểm này, thì tâm hồn lúc nào cũng sáng suốt, tha thứ và thương yêu, tin nơi cõi siêu nhiên có. Hồn thích sự thanh nhẹ lại càng chứng minh rõ rệt hơn sự siêu thoát của càn khôn vũ trụ, hòa mình vào tự nhiên tận đạt nguyên lý siêu nhiên, nhiên hậu mới tự cảm thấy đã và đang sống trong nhịp thở của Thượng Đế mà không hay.
Niềm tin là một bằng chứng thúc đẩy con người tiến tới thanh tịnh và sáng suốt.

Vía vấn :

Thanh tịnh và sáng suốt là gì thưa anh ?

Hồn đáp :

Thanh tịnh và sáng suốt tức là tất cả những sự trói buột của nội tâm thảy đều được tháo gỡ, quân bình khôi phục, bừng sáng trong nội tâm, động tịnh phân minh, quán xét hai mặt, trái cũng như mặt, thanh cũng như trược thì mới gọi là sáng suốt.

Vía vấn :

Thưa anh, người phàm lo tranh chấp một mặt chưa xong mà làm sao hiểu hết hai mặt một lượt ?

Hồn đáp :

Cho nên giá trị của người tu cần phải áp dụng đúng pháp khứ trược lưu thanh, trung dung tiến hóa, chẳng bênh bên nào và bỏ bên nào cả, tự trở về dung điểm thanh tịnh mà phán xét cả hai và dẫn tiến cả hai. Còn người phàm thì đã và đang được điêu luyện bởi sự khắc khe, phản trắc của tình đời, dấy loạn nội tâm nhiên hậu mới bắt đầu mưu tìm lối thoát, truy tầm chơn lý.

Vía vấn :

Thưa anh, chơn lý là gì ?

Hồn đáp :

Chơn lý là sự thật không bao giờ thay đổi, đó là dung điểm thanh tịnh ẩn tàng trong nội thức của mỗi chơn linh.

Vía vấn :

Thưa anh, em nói ra đây không phải em ghen, nhưng em muốn biết thêm chiều sâu của tình yêu, như em đã chứng kiến nhiều người nam cũng như nữ, họ cảm thấy yêu anh tự đáy lòng của họ, thổn thức ngày đêm muốn được sống chung và hòa tan cùng anh, xem anh như người chồng, người cha, người thầy, người con yêu quý của họ. Nhưng ngược lại, hành động của anh là biểu hiện sự giúp đỡ cho họ tự thức tâm, chứ không bao giờ em cảm thấy anh ôm lấy món quà như người phàm đã được tặng, tại sao ?

Hồn đáp :

Những gì anh đã và đang thực hành đều là giá trị tháo gỡ trên con đường siêu thoát, chứ không còn sự trói buộc và tạo nghiệp nữa. Cho nên, mỗi mỗi em đều cảm thấy ngược lại với người đời. Người tu thì phải biết lập hạnh hy sinh, nhiên hậu mới thức tâm người phàm, dìu tiến họ từ kiến thức này tới kiến thức nọ. Từ ngày em hội ngộ cùng anh cho đến nay, em đã học được biết bao nhiêu bài học thức tâm trên mọi lãnh vực, từ tâm lẫn thân. Nhìn cho kỹ và xem cho kỹ thì sự ghen ghét sẽ không còn lưu luyến với người tu nữa.

Yêu mà xây dựng cho đến siêu thoát thì mới thật sự là yêu. Còn yêu mà ích kỷ là tiêu điều cả hồn lẫn vía. Em đã thấy Đấng Cha Trời yêu chúng ta mãi mãi và không giờ nào bỏ chúng ta mới thật sự là yêu. Còn tình yêu của thế gian thì chỉ biết có một người, củng cố tà dâm tạo động và tâm trí lu mờ, khổ, tức là nghiệp vậy.

Em đã hiểu rõ tình yêu hạn hẹp của giới nam nữ trần gian chưa ? Vì vậy mà Đấng Cha Trời phải giáng lâm thuyết giảng cho con Ngài tự thức mà quay về với chính họ, nhiên hậu mới thấm nhuần tình yêu của Thượng Đế, cho tất cả và yêu tất cả, mới gọi là chánh giác.

Vía vấn :

Thưa anh,tại sao ở thế gian có nhiều cặp vợ chồng đã chung sống, chung chăn chung gối mà lại đi nói xấu lẫn nhau và không bảo vệ cho nhau ?

Hồn đáp :

Dưới cặp mắt phàm thì thấy cảnh phu thê âu yếm, nhưng duyên nghiệp vay trả trả vây ẩn tàng trong tâm thức của hành giả, chính họ cũng chưa am tường. Cho nên, mỗi người đều có một lý do tự biện hộ cho chính mình, càng gây hấn và nói xấu lẫn nhau lại càng

có cơ hội thức tâm. Cho nên, chúng ta thường nghe thấy những cặp vợ chồng gây gổ thiếu điều giết nhau, nhưng sau cơn sân nộ rồi cũng trở lại bình thường. Những người có kinh nghiệm ở đời ít chịu xen vào việc gia đình của một ai, kể cả người thân. Tại sao ? Vì họ thấy rõ định luật vay trả không sao tránh khỏi được. Còn về phần người tu thì chỉ thầm niệm lục tự A Di Đà Phật để cầu xin ơn trên chuyển hóa cho họ sớm thức tâm mà thôi. Sự tinh vi đã sắp đặt từ lúc hồn mới giáng trần học dũng trong thực hành, mang sác phàm đụng chạm để thức tâm. Rốt cuộc, ông tu ông đắc bà tu bà đắc, chứ chẳng có ai giúp cho ai được cả; cãi nhau suốt cả một cuộc đời rồi chỉ gặt hái được một chút thức tâm mà tự ăn năn sám hối!

Vía vấn :

Tại sao Thượng Đế không cho họ hiểu tất cả định luật siêu trước khi giáng lâm đội lớp làm người ?

Hồn đáp :

Có chứ, Thượng Đế đã cho học tất cả và mang luật pháp siêu nhiên xuống thế để làm hành trang trong cuộc sống và trở về nguồn cội ở tương lai, nhưng họ vì sa mê trần tục mà đành tâm gác luật pháp siêu nhiên qua một bên.

Vía vấn :

Thưa anh, luật pháp siêu nhiên ra sao, anh có thể kể cho em nghe được không ?

Hồn đáp :

Được chứ, nó luôn luôn bí mật nhưng luôn luôn công khai, một luật cho tất cả mọi luật thực hiện trong ba cõi thiên địa nhân là chữ "không". Vạn linh đến đây với tâm không rồi phải trở về với nguyên lý không không, nhiên hậu mới thành đạo đắc pháp Vô Vi.

Vía vấn :

Tại sao anh có thể trả lời rõ rệt và nhanh lẹ như vậy được ?

Hồn đáp :

Anh đã được điêu luyện nhiều kiếp bầm dập từ đời lẫn đạo mãi cho đến nay mới lấy lại được một số vốn không không. Muốn đo lường tất cả trình độ của ba cõi thì chỉ có chữ Không mới có khả năng phục vụ rõ rệt được.

Vía vấn :

Thưa anh, làm sao mới sớm đạt được chữ Không, trong lúc mọi người đang đắm chìm trong sự si mê, tiền tài, danh vọng ?

Hồn đáp :

Tiền tài, danh vọng, si mê, động loạn, vân vân… đều là luật Trời nhồi quả tâm thức của mọi người, làm ngành nào rồi sẽ chán ngành nấy, cuối cùng cũng phải thả trôi tùy theo nghiệp lực.

Vía vấn :

Thưa anh, nghiệp lực là gì ?

Hồn đáp :

Sự lo âu buồn tủi là nghiệp lực của nội tâm, tức bỏ đi mà không biết sẽ đi đâu. Còn về vật chất nhà cửa, đền đài nguy nga, năm thê bảy thiếp trói buộc trong vòng luẩn quẩn,

vợ con đùm đề giam hãm tâm hồn suốt trong một kiếp người, hoàn toàn mất tự do mà không hay, cho đó là đại phước giàu sang, địa vị thượng lưu, mãi cho đến lúc thức tâm, tự trở về con đường tu học thì mới hưởng được mùi hương vị tự do của phần hồn. Càng ngày càng rõ sự tối tăm của quá khứ và đã tự giam hãm mình mà không hay, đã tạo ra bản chất độc tài và ác độc, cũng cố những sự không thể tồn tại ở tương lai. Cho nên, chúng ta cũng đã chứng kiến những gia đình giàu sang nhưng rốt cuộc xét kỹ lại cũng phải chịu định luật sanh trụ hoại diệt, tan rã đau thương vô cùng, nhiên hậu mới chịu sám hối ăn năn, bước vào con đường tu hoc.

Vía vấn :

Thưa anh, tại sao Thượng Đế không giúp cho tu trong lúc giáng trần làm người ?

Hồn đáp :

Có chứ, Thượng Đế đã giúp cho họ có hơi thở liên hệ với cả càn khôn vũ trụ, những lời nói êm dịu, những cảnh đẹp, những màu sắc xinh tươi, những món ngon vật lạ, những giọt nước thơm thanh, những điệu múa tuyệt trần, những tiếng chuông rúng động tâm hồn, những sự quân bình của cơ vận như : xe hơi, máy bay, vệ tinh viễn thông, xe đạp, tàu bè trên mặt nước, tàu lặn dưới đáy biển, hải lục không quân đầy đủ là phương tiện để cho họ thấy rõ giá trị của sự đoàn kết giữa loài người và loài người, sự thông minh tạo ra trí khôn chuyển theo quy luật vận hành của Trời Đất. Phương tiện càng ngày càng dồi dào thì lòng tham của con người sẽ được giảm bớt.

Thượng Đế Đã ban cho mọi tâm linh một khả năng vô cùng và đang chờ đợi chúng sanh tự thức, quay về với chính họ trong thanh tịnh mà tự sử dụng khả năng sẵn có thì thế gian sẽ biến thành thiên đàng, biết được ta là vô cùng thì hàng rào tham sân si hỉ nộ ái ố dục sẽ sụp đổ tức khắc. Người đời hiểu sai, oán trách Thượng Đế, tạo sai cho chính họ mà không hay. Cho nên có thể đi đến chỗ bất trung bất tín và thất đức mà tưởng lầm mình là gia giáo và đạo đức.

Vía vấn :

Thưa anh, đạo đức là gì ? Làm sao mới có đạo đức ?

Hồn đáp :

Đạo đức viết ra hai chữ, hai khởi điểm như nhau, quy nguyên cũng là một mối.

Đạo : là thập thiện thập ác dĩ hòa bình, tức là trong thiện có ác mà trong ác có thiện, luôn luôn phát triển trong hai mặt.

Tại sao giải thích kỳ cục như vậy được, thiện là thiện, còn ác là ác, nó khác nhau; nhưng sự thật là sự thật, thiện ác phải đi đôi thì mới kết thành chơn lý.

Con người giáng thế làm người có phải ác không ? Làm cho người mẹ phải chịu cảnh mang nặng đẻ đau, chiều chuộng hành hạ đủ thứ cho đến lúc trưởng thành !!!

Vậy trong ác có thiện ở chỗ nào ? Nhờ sự hành hạ khổ buồn cha mẹ thế gian mới thức tâm và thấy rõ hành động sai trái, đòi hỏi quá mức của chính mình mà ăn năn sám hối, thương yêu mẹ hiền mà phát đại nguyện thực hành hiếu nghĩa nuôi dưỡng, thiện tâm báo hiếu, lấy lại sự quân bình thanh nhẹ, tưởng niệm Bề Trên, thực hành chơn pháp tiến thành đạo giả.

Kết luận đạo là quân bình và tự thức.

Đức : là việc làm luôn luôn hướng về đại chúng, tự phá mê phá chấp, không nghĩ sai cho bất cứ một ai, nuôi dưỡng trung tín, bác ái vị tha, sửa mình là chánh, luôn luôn cảm thấy sự sai lầm của chính mình, lo tu học, xây dựng niềm tin, các giới công nhận mới tạo thành đức.

Nói thì dễ nhưng hành thì khó, nhưng không có gì bằng dũng chí thanh tịnh tiến thân thì đạo đức sẽ tràn ngập.

Còn trong thiện có ác. Ở đời này có hai loại thiện :

Thiện di bất minh

Minh di thiện

"Thiện di bất minh" tức là giúp người mà không rõ nguyên do.

"Minh di thiện" tức là giúp người từ đời lẫn đạo tròn trịa cả hai mặt.

Ở thế gian này thường giúp người trong tinh thần vụ lợi, trong đó có ác ý tạo cho họ càng ngày càng si mê và không có lối thoát, như là : nhậu nhẹt, chơi bời, cờ bạc, hút xách, đọc kinh không hiểu kinh, làm đạo không hiểu đạo, chèn ép không cho họ có cơ hội tự thức và tự chủ, tức là thiện di bất minh.

Còn minh di thiện tức là hiểu rõ việc làm và hành động của chính mình, hạnh hy sinh phải cao dầy, ta chịu được là người khác sẽ chịu được, ta đạt được là người khác sẽ đạt được. Làm một việc cho mọi việc, luôn luôn vun bồi khởi điểm tốt trong tinh thần nhẫn hòa, ảnh hưởng tốt tức là sẽ giúp cả hai mặt đời lẫn đạo.

Vía vấn :

Thưa anh, những điều mà anh đã nêu ra ở bên trên thì em nghe và cảm nhận rất thông suốt, nhưng tâm người lúc nào cũng dấy động sự tham sân thì làm sao họ tiến tới minh di thiện được ?

Hồn đáp :

Với cặp mắt phàm và kiến thức tạm của chúng ta thì chỉ tạo cho sự nghi nan bất chánh, trầm luân trong bể khổ, nhồi quả liên hồi, nhiên hậu họ mới chịu lui về dung điểm thanh tịnh trong nội thức của chính họ mà bắt đầu truy tầm chơn lý, biết yêu, biết thương và biết tự gạt bỏ sự ghen ghét si mê bất chánh của chính họ. Biết được những gì có có không không, càng được nhồi quả thì càng được minh thiện ác. Ai đã tạo cho ta khổ ? Và ai đã giúp cho ta tiến ? Rốt cuộc chỉ biết ta là một tâm linh trách nhiệm cả hai, thức mà tu, thức mà khôi phục sự quân bình, thức mà rõ đạo là gì ? Thức mà thứ tha trên hết. Muốn đạt được minh di thiện thì phải chấp nhận học với mọi sự nhẫn hòa.

Vía vấn :

Bình tâm mà nghe rõ lời phân giải của anh thì em đã cảm nhận khởi điểm của mọi việc đều nằm trong động tịnh và tịnh động cả, có phải không anh ?

Hồn đáp :

Em thanh tịnh và xét rất đúng, chơn lý luôn luôn thể hiện trong hai chiều, trong tịnh có động, trong động có tịnh, chuyển chạy trong cơ tiến hóa của nhân sinh. Người đời lúc đói thì muốn no, lúc no thì muốn đói. Chúng ta đang sống trong thời đại văn minh của

vật chất đã thấy rõ, những người mập thì phải đóng tiền để học làm ốm, người ốm thì cũng vậy vì muốn mập. Sàng sẩy, sàng sẩy, điêu luyện và điêu luyện cho đến lúc thức tâm thì tương lai mới cảm nhận được sự mập ốm cũng như nhau cả.

Vía vấn :

Thưa anh, lúc nào anh cũng vui, hài hước và thực tế cả. Tại sao người khác không chịu học như anh để giúp cho mọi người vui ?

Hồn đáp :

Có chứ, mọi người đã và đang học, học xong bài vay trả của cuộc đời thì họ cũng sẽ như anh.

Vía vấn :

Em thấy ai ai cũng đâm đầu đi xuống và nuôi dưỡng sự tranh chấp, tạo sự thù hận và ít ai chịu đi lên, làm sao họ đạt được sự thanh thoát ở tương lai được anh ?

Hồn đáp :

Nguyên lý của mọi sanh hoạt, có xuống thì phải có lên, có lên thì phải chiếu xuống, hỗ trợ cho nhau thì tương lai mới kết thành cơ quy nhứt.

Vía vấn :

Thưa anh, em thường nghe sự hô hào đoàn kết, vì nước vì dân, bảo vệ biên cương, phục hồi tổ quốc, lành mạnh hóa nhân dân, nhưng rốt cuộc nhà lãnh đạo lại bị bịnh hoạn nhiều hơn, hồn xác bất ổn, bơ vơ trong không khí u sầu tịch mịch, tại sao Thượng Đế không giúp cho họ mãn nguyện ?

Hồn đáp :

Có chứ, Thượng Đế ban ơn không ít cho những vị lãnh đạo và nhân dân họ có cơ hội thức tâm qua những lời hứa hẹn bất thành, tạo khổ cho toàn dân. Nhiên hậu, mỗi tâm linh sẽ tự thức và trở về với chính họ, lúc ấy mới thật sự đoàn kết với Thượng Đế, mới rõ huynh đệ một nhà thì sẽ không lo đến sự bảo vệ biên cương và gieo thù hận nữa, sự mãn nguyện đang chờ sự thức tâm của chúng sanh mà thôi.

Lương Sĩ Hằng (1984)

YOU AND ME
ANH & TÔI
VOVILED MUSIC
PRODUCTIONS

Nhớ Mạ

Bình Tâm

Dân Ca Thanh Hóa

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Đi Cấy — Nhạc: Phạm Đức Thành

Cái Không

Dân Ca Miền Bắc

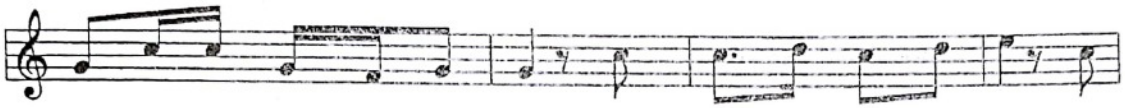
Thơ: Lương Sĩ Hằng — Trống Cơm — Nhạc: Phạm Đức Thành

1 - Người phàm có cái túi tham cứ ai cứ mãi ấy mấy tham thì thêm

2 - Người đời vốn tính biết thương nên ai cũng muốn ấy mấy thương càng thêm

3 - Người thiền muốn có cái KHÔNG khi tu cố giữ ấy mấy KHÔNG còn trong

tham ấy mấy danh thì thêm danh Lòng người mê tiền mê sắc Lòng

thương ấy mấy thương càng thêm thương Nhiều người thương tình nhân thế Nhiều

KHÔNG ấy mấy KHÔNG còn trong KHÔNG Người thiền buông tiền buông thế Người

người mê tiền mê sắc (ố mấy) nợ ư nợ ư nợ thêm ố mấy muôn

người thương tình nhân thế (ố mấy) lại ư lại ư lại mong ố mấy đi

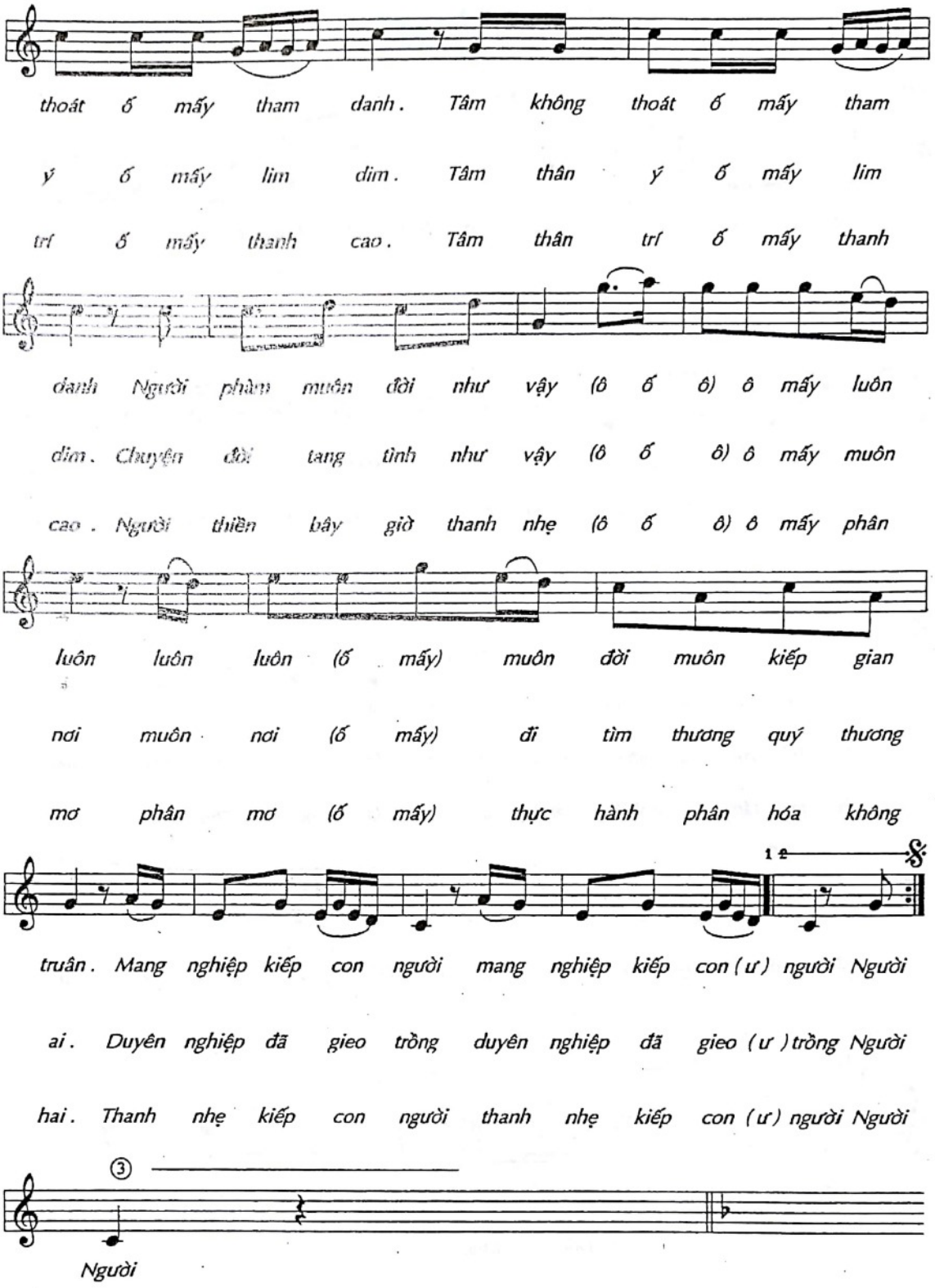
thiền không màn danh thế (ố mấy) ngộ ư ngộ ư ngộ Không ấy mấy thực

đời muôn kiếp gian truân. Tâm không thoát ố mấy tham danh Tâm không

tìm thương quý thương ai. Tâm thân ý ố mấy lim dim Tâm thân

hành phân hóa không hai. Tâm thân trí ố mấy thanh cao Tâm thân

thoát ố mấy tham danh . Tâm không thoát ố mấy tham
ý ố mấy lim dim . Tâm thân ý ố mấy lim
trí ố mấy thanh cao . Tâm thân trí ố mấy thanh
danh Người phàm muôn đời như vậy (ô ố ô) ô mấy luôn
dim . Chuyện đời tang tình như vậy (ô ố ô) ô mấy muôn
cao . Người thiền bây giờ thanh nhẹ (ô ố ô) ô mấy phân
luôn luôn luôn (ố mấy) muôn đời muôn kiếp gian
nơi muôn nơi (ố mấy) đi tìm thương quý thương
mơ phân mơ (ố mấy) thực hành phân hóa không
truân . Mang nghiệp kiếp con người mang nghiệp kiếp con (ư) người Người
ai . Duyên nghiệp đã gieo trồng duyên nghiệp đã gieo (ư) trồng Người
hai . Thanh nhẹ kiếp con người thanh nhẹ kiếp con (ư) người Người
Người

Căn Nguồn

Dân Ca Miền Nam

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Lý Kéo Chài

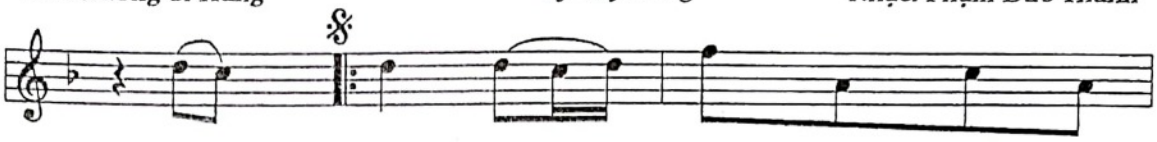
Nhạc: Phạm Đức Thành

Chơn Linh

Dân Ca Miền Nam

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Lý Cây Bông — Nhạc: Phạm Đức Thành

1 - Chơn linh trong sáng tình lại tròn

2 - Thương yêu tha thứ hòa dịu tròn

3 - Chơn không thông suốt qui hội về

4 - Chơn tâm trong sáng vui họa thành

ô (ơi rượng ơi) Chơn tâm tâm hồn thâu

vọ (ơi rượng ơi) Thân tâm tu thường an

Không (ơi rượng ơi) Tâm Không như là tâm

thơ (ơi rượng ơi) Duyên mơ nay thành duyên

gọn (ơi rượng ơi) Này a ối a hỡi

lạc (ơi rượng ơi) Này a ối a đố

Phật (ơi rượng ơi) Này a ối a đố

thật (ơi rượng ơi) Này a ối a đố

9
nàng Thâu gọn lại thức tu Này
nàng Tâm lành lại thứ tha Này
nàng Tâm bình lại thức không Này
nàng Quân bình đạt thức siêu Này
12
a ối a hỡi nàng. Thâu gọn lại thức
a ối a đố nàng Tâm lành lại thứ
a ối a đố nàng Tâm bình lại thức
a ối a đố nàng Quân bình đạt thức
15
tu Thương Siêu
tha Chơn
không Chơn
siêu Chơn

Chơn Tu

Dân Ca Quan Họ Bắc Ninh

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Con Nhện Giăng Mùng — Nhạc: Phạm Đức Thành

1- đời thảnh thơi an lạc sẽ muôn ờ đời
2 - niềm cảm minh tâm đạt rõ cao ờ tầng
3 - nguồn cảm giao du lạc cảnh thiên ờ đàng
1- Thức ơ giác ơ thức ơ giác ơ tu ố là ơ thức tâm
2 - Thức ơ giác ơ thức ơ giác ơ tu ố là ơ thức tâm
1- tu an lạc sẽ (ơ) muôn (ơ) đời thức ơ giác (ơ) thức
2 - tu tâm đạt rõ (ơ) cao (ơ) tầng thức ơ giác (ơ) thức
1- giác ơ tu ố là ơ thức tâm tu i i i (nhạc dạo .....
2 - giác ơ tu ố là ơ thức tâm tu i i i (nhạc dạo .....
) 2- tu minh
) 3- tâm yên
3 - đàng Chứng ơ đạt ơ chứng ơ đạt ơ chơn ố

3 - là giác đạt đạo tâm an lạc cõi thiên đàng
3 - Chứng đạt ơ chứng ơ đạt chơn ố
3 - là giác đạt đạo tâm i r i

Giải Sầu

Dân Ca Miền Nam

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Lý Qua Cầu — Nhạc: Phạm Đức Thành

Mưa

Dân Ca Miền Trung

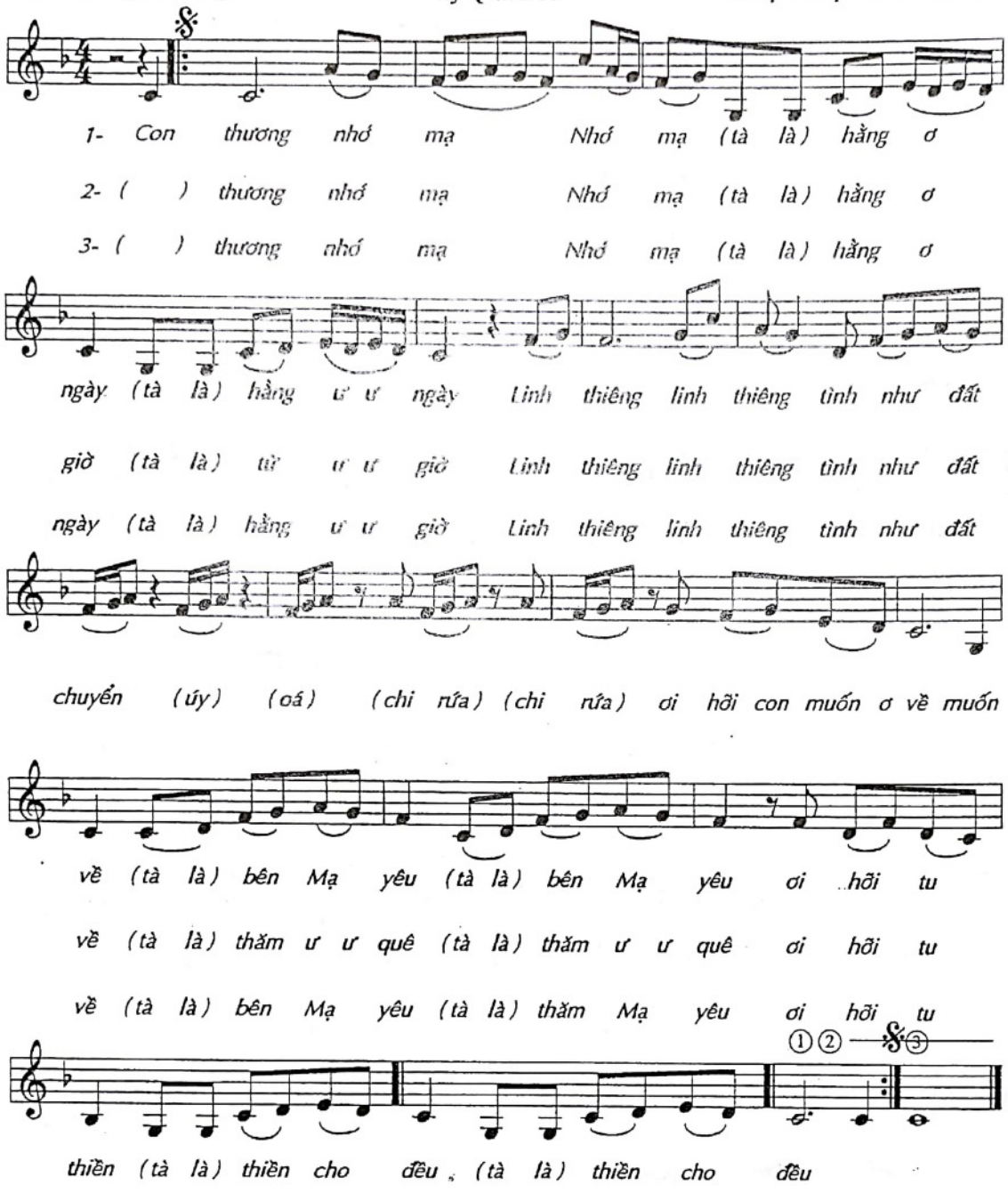
Thơ: Lương Sĩ Hằng — Lý Tình Như — Nhạc: Phạm Đức Thành

Nhớ Mạ

Dân Ca Miền Trung

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Lý Qua Đèo — Nhạc: Phạm Đức Thành

2- Con

3- Con

Tình Ta

Dân Ca Miền Nam

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Lý Đất Giồng — Nhạc: Phạm Đức Thành

20
Hỡi anh, anh biết Trời cao Còn
Hỡi anh, anh biết Trời cao Còn
Hỡi anh, anh biết Trời xa Còn
24
bao là bao khoảng cách Lo
bao là bao xa cách Lo
bao là bao năm tháng Lo
nhìn là nhìn chi xa ? (tang
28
tình tang tính tính tang)

Về Nguồn

Dân Ca Miền Nam

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Lý Cái Mơn — Nhạc: Phạm Đức Thành

Dấu Kỷ Niệm

Bé Vui

Đồng Ca

Top 1 Top 2

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Disco — Nhạc: Trần Trịnh

Dấu Kỷ Niệm

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Emsus4

Nhạc: Trần Trịnh
4-12-1996

G D G
cười Trì tâm tu luyện người người yên vui Hoa sen
Am D
tươm nở nụ cười Trì tâm tu luyện người người yên
G C
vui Thực hành đúc kết Đạo Mùi Quy
Am D G
y Phật pháp an vui chơn Hồn Từ
Em Am
3
bi nguyên lý sanh tồn Khai thông trí tuệ chẳng
D G Am
còn si mê Đạo đời chẳng có chán chê An
D G
vui thanh tịnh muôn bề êm xuôi

Kiếp Nào

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Valse — Nhạc: Nhật Ngân

Kỷ Nguyên Di Lạc

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Vui tươi — Nhạc: Phạm Duy

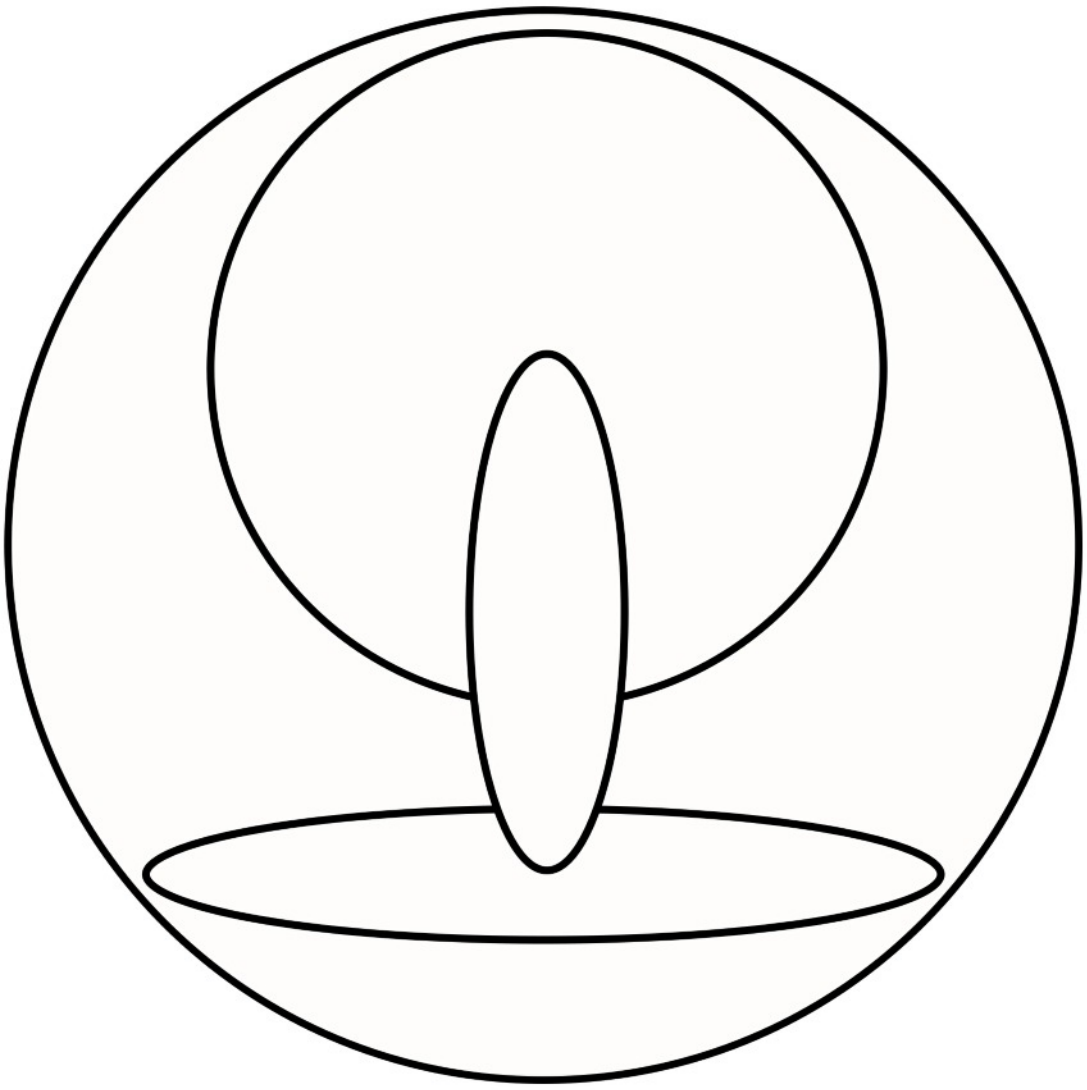

Gm E♭ F Gm B♭ F
sống Sống thương yêu hòa bình Về về đây chung sống Sống thương yêu hòa
B♭ B♭ Cm E♭ B♭ B♭
bình Loạn động và bối bê Không không còn chi nữa Tình tình thương thanh
Gm D Gm E♭ Cm B♭
tịnh Hương hương quê của hồn Tự tu tự thức sanh tồn Khai
F Gm F B♭ B♭
thông khối óc chẳng còn si mê Ô Hê Yêu yêu yêu
Yêu thật là yêu Ô Hê Thương thương thương Thương thật là
B♭ Gm E♭
thương Ô Hê Về về đây chung sống Sống thương yêu hòa
F Gm B♭ F B♭
bình. Về về đây chung sống Sống thương yêu hòa bình Ô Hê

Mưa

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Trầm Tử Thiêng
2/1997

Thiền Viện Võ Vi Thế Giới

Thiền Viện Vĩ Kiên

22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pines Park, CA 92322
U.S.A.
Mailing Address:
P.O. Box 2045
Westminster, CA 92684-2045 - U.S.A.
Tel : (909)-338-6691

Thiền Viện Hai Không

392 Wayman Lane
Oroville, CA 96565
U.S.A.
Mailing Address:
P.O. Box 5234
Oroville, CA 95966 - U.S.A.
Tel : (530)-589-6972
Email : maioro@yahoo.com

Thiền Viện Nhẫn Hòa

4514 Gold Ridge Ln SW
Olympia, WA 98512 - U.S.A.
Tel : (360)-357-5675
Email : nguyenvg@comcast.net

Thiền Viện Quy Thức

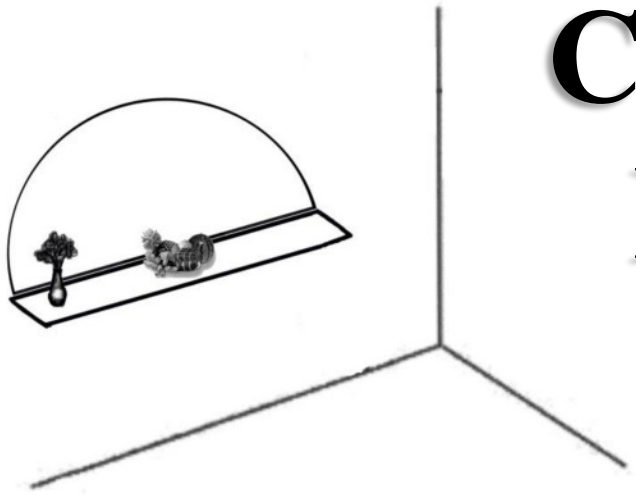
Lieu dit Le Senaillet Lot 220
Publier, 74500 - FRANCE
Tel : (045)-070-8355
Email : santelli.dominique01@tele2.fr

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road
Mareeba, QLD 4880
Australia

Thiền Viện Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới

2922 Jolicoeur
Montreal - Quebec
H4E 1Z3 , Canada
Tel : (514)-769-8799
Email : meditation.jolicoeur@primus.ca
http://tvjolicoeur.jimdo.com/

Cách Thượng Kính Vô Vi

Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của Càn Khôn Vũ Trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

1. Cách tốt là thượng kính Vô Vi trong phòng khách, hướng về cửa ra vào hay cửa sổ, nơi sáng sủa, khang trang, có nhiều ánh sáng chiếu vào. Kính nên dùng hình bán nguyệt *(nửa hình tròn)* vì hình bán nguyệt nhận ánh sáng mặt trăng dịu hơn. Ban ngày thì nhận ánh sáng mặt trời.

2. Chọn ngày mùng một hay ngày thứ mười lăm *(ngày rằm)* trong tháng âm lịch để thượng kính.

3. Kính Vô Vi khi gắn lên tường phải phủ vải đỏ cho đến khi làm lễ thượng kính.

4. Khi dâng hoa và ngũ quả (*năm loại trái cây tượng trưng cho ngũ tạng)* thì dùng hoa màu trắng (*tượng trưng cho huệ linh)* đặt phía bên trái *(từ ngoài nhìn vào kiếng)*. Đức Thầy có dạy phía bên trái mạnh hơn, ngũ quả thì đặt ngay chính giữa.

   Nếu làm ăn buôn bán thì nhớ dâng hoa mỗi ngày, còn không vào mồng một hay rằm thì dâng hoa và ngũ quả.

5. Đúng 12 giờ trưa, gia chủ đứng trước kính, chắp tay trước ngực và nguyện 3 lần: *"Xin Đức Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang chúng con được bình an, tu hành tinh tấn."*

6. Rồi ngồi trước kính trong tư thế thiền và tập trung ý trí lên trung tâm bộ đầu thầm niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục từ năm tới mười phút. Xong rồi xá 3 lần.

7. Mỗi nhà chỉ nên thượng một kính Vô Vi thôi. Nếu bạn nào đã thượng kính rồi mà không phải hình bán nguyệt thì cứ giữ kính cũ.

Địa Lý Bát Trạch

1 – Bảng Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Canh Tý	190 0	Khảm	Cấn
Tân Sửu	1901	Ly	Càn
Nhâm Dần	1902	Cấn	Đoài
Quí Mẹo	1903	Đoài	Cấn
Giáp Thìn	1904	Càn	Ly
Ất Tỵ	1905	Khôn	Khảm
Bính Ngọ	1906	Tốn	Khôn
Đinh Mùi	1907	Chấn	Chấn
Mậu Thân	1908	Khôn	Tốn
Kỷ Dậu	1909	Khảm	Cấn
Canh Tuất	1910	Ly	Càn
Tân Hợi	1911	Cấn	Đoài
Nhâm Tý	1912	Đoài	Cấn
Quí Sửu	1913	Càn	Ly
Giáp Dần	1914	Khôn	Khảm
Ất Mẹo	1915	Tốn	Khôn
Bính Thìn	1916	Chấn	Chấn
Đinh Tỵ	1917	Khôn	Tốn
Mậu Ngọ	1918	Khảm	Cấn
Kỷ Mùi	1919	Ly	Càn
Canh Thân	1920	Cấn	Đoài
Tân Dậu	1921	Đoài	Cấn
Nhâm Tuất	1922	Càn	Ly
Quí Hợi	1923	Khôn	Khảm
Giáp Tý	1924	Tốn	Khôn
Ất Sửu	1925	Chấn	Chấn
Bính Dần	1926	Khôn	Tốn
Đinh Mẹo	1927	Khảm	Cấn
Mậu Thìn	1928	Ly	Càn
Kỷ Tỵ	1929	Cấn	Đoài
Canh Ngọ	1930	Đoài	Cấn
Tân Mùi	1931	Càn	Ly
Nhâm Thân	1932	Khôn	Khảm

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Quí Dậu	1933	Tốn	Khôn
Giáp Tuất	1934	Chấn	Chấn
Ất Hợi	1935	Khôn	Tốn
Bính Tý	1936	Khảm	Cấn
Đinh Sửu	1937	Ly	Càn
Mậu Dần	1938	Cấn	Đoài
Kỷ Mẹo	1939	Đoài	Cấn
Canh Thìn	1940	Càn	Ly
Tân Tỵ	1941	Khôn	Khảm
Nhâm Ngọ	1942	Tốn	Khôn
Quí Mùi	1943	Chấn	Chấn
Giáp Thân	1944	Khôn	Tốn
Ất Dậu	1945	Khảm	Cấn
Bính Tuất	1946	Ly	Càn
Đinh Hợi	1947	Cấn	Đoài
Mậu Tý	1948	Đoài	Cấn
Kỷ Sửu	1949	Càn	Ly
Canh Dần	1950	Khôn	Khảm
Tân Mẹo	1951	Tốn	Khôn
Nhâm Thìn	1952	Chấn	Chấn
Quí Tỵ	1953	Khôn	Tốn
Giáp Ngọ	1954	Khảm	Cấn
Ất Mùi	1955	Ly	Càn
Bính Thân	1956	Cấn	Đoài
Đinh Dậu	1957	Đoài	Cấn
Mậu Tuất	1958	Càn	Ly
Kỷ Hợi	1959	Khôn	Khảm
Canh Tý	1960	Tốn	Khôn
Tân Sửu	1961	Chấn	Chấn
Nhâm Dần	1962	Khôn	Tốn
Quí Mẹo	1963	Khảm	Cấn
Giáp Thìn	1964	Ly	Càn
Ất Tỵ	1965	Cấn	Đoài

Hướng Tốt					Hướng Xấu			
Mạng	Thiên Ý	Phúc Đức	Sinh Khí	Phục Vị	Ngũ Quỷ	Lục sát	Họa Hại	Tuyệt mạng
Càn	Đông Bắc	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông	Bắc	Đông Nam	Nam
Khảm	Đông	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Tây Nam
Cấn	Tây Bắc	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Bắc	Đông	Nam	Đông Nam
Chấn	Bắc	Đông Nam	Nam	Đông	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Tây
Tốn	Nam	Đông	Bắc	Đông Nam	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc
Ly	Đông Nam	Bắc	Đông	Nam	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc
Khôn	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Đông Nam	Nam	Đông	Bắc
Đoài	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông

Phụ Chú:

1. Trước khi dùng la bàn để định hướng, nhớ kiểm soát kỹ xem la bàn có chính xác không.
2. Hướng nhà là hướng cửa chánh vào nhà, không phải hướng cửa cổng, cũng không phải hướng mặt tiền nhà.
3. Một điểm cũng cần nêu rõ là chọn hướng nhà là một trong những điểm quan trọng trong vấn đề xem địa lý của cái nhà.

Phương Pháp Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

1. Cách định "Mạng" được tính theo vòng chu kỳ. Cứ mỗi 9 năm, vị trí "Mạng" lại tuần tự ấn theo thứ tự quy định (Xin Xem Bảng dưới).
2. Cách tính theo Âm lịch (Cũng theo vòng chu kỳ):
   - 10 Thiên Can: Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quí.
   - 12 Địa Chi: Tý, Sửu, Dần, Mẹo, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi.

   Thí Dụ: 1904 là Giáp Thìn, 1905 là Ất Tỵ, 1906 là Bính Ngọ…….

3. Năm Sanh phải căn cứ theo Âm Lịch, tức là ngày sinh sau ngày tiết Lập Xuân mới được xem là

Nam	Khảm	Ly	Cấn	Đoài	Càn	Khôn	Tốn	Chấn	Khôn
Nữ	Cấn	Càn	Đoài	Cấn	Ly	Khảm	Khôn	Chấn	Tốn
Năm Sanh	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908
	1909,1918	1910,1919	1911,1920	1912,1921	1913,1922	1914,1923	1915,1924	1916,1925	1917,1926
	1927,1936	1928,1937	1929,1938	1930,1939	1931,1940	1932,1941	1933,1942	1934,1943	1935,1944
	1945,1954	1946,1955	1947,1956	1948,1957	1949,1958	1950,1959	1951,1960	1952,1961	1953,1962
	1963,1972	1964,1973	1965,1974	1966,1975	1967,1976	1968,1977	1969,1978	1970,1979	1971,1980
	1981,1990	1982,1991	1983,1992	1984,1993	1985,1994	1986,1995	1987,1996	1988,1997	1989,1998
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016

Mục Lục

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi	Trang 2
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	3
Lá Thư Đặc San Vô Vi	4
Hình Đức Tổ Sư – Đỗ Thuần Hậu	6
Thơ "Du Hành Đạo Pháp"	7
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	8
Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp Bản Chép Tay Của Đức Thầy	9
Thơ "Đặc San"	10
Nguyên Lý Tận Độ - Thảm Kịch Miền Nam	11
Thơ - Ba Miền	13
Thơ - Cảnh Đời	14
Ngại Nghi	17
Ghét Thương Tận Độ	24
Thơ - Một Bước Ra Đi Một Dậm Dài	25
Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp và Thiền Học	27
Thơ - Con Ơi	44
Hồng Ân	49

Cuộc Sống 51

Thơ - Kỷ niệm 10 năm Vô Vi 52

Rảnh Rỗi Quá Nên Tản Mạn Nghĩ Suy Về Cô Vi ! 54

Mưu Mô 56

Thơ - Vô Vi Hành Đạo Chứ Không Giành Đạo 57

Tu học thời Cô vy Kỳ "Đại hội" dài với nhiều bài học giá trị 61

Con Đường Phía Trước 62

Hình Ảnh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2009 - 2019 64

Sinh Hoạt Trụ Sở Giác Thức 94

Hình Ảnh Khó Quên - Thầy Và Bạn Đạo 98

Gia Chánh 107

Trị Bướu Cổ 111

Thư Từ Lai Vãng 112

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu 147

Nguyên Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu 148

Bản Hướng Dẫn Kiểm Soát Công Phu 149

Vấn Đạo 156

Tập Nhạc - Anh Và Tôi (Phần II) 164

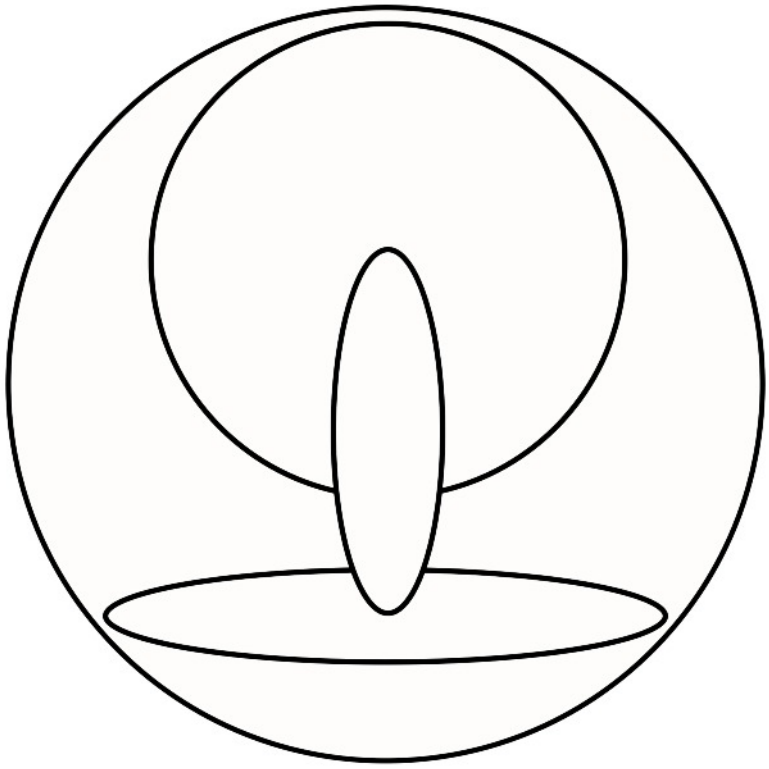
Thiền Viện Vô Vi Thế Giới 190

Cách Thượng Kiếng Vô Vi 191

Địa Lý Bát Trạch 192

Mục Lục 195

Liên Lạc 198

Thông Tin Liên Lạc

www.voviphatphap.org

www.vovinewyork.org

Voviphatphap@gmail.com

Vovinewyork@gmail.com

Kinhsachvovi@gmail.com

Tuanbaovovi@gmail.com

Vovidacsan@gmail.com

NOT FOR SALE

Biển Cho Lặng Mình Châu Mới Phát

Lòng Cho Riêng Mới Gọi Là Thần

Nam Mô A Di Đà Phật

Vạn Vật Thái Bình